

Anuari *Cap Vermell*

2009

gener-2010

Margalida Morey Font

En els anys 70, compaginant el meu negoci de moda i disseny, m'educ en el món de la pintura, formant-me en les escoles, "J.Torrens Lladó", "Ernest" i "Pascual de Cabo".

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

Casa de Cultura, Juliol 2003, Ajuntament de Santanyi
Can Creu d'Inca, Agost 2004, Ajuntament de Capdepera
Claustre de Sant Antoniet, Març 2005, Palma de Mallorca
Can Creu d'Inca, Agost 2006, Ajuntament de Capdepera
Casal de Cultura Can Gelabert, Maig 2009, Binisalem

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

Casa Menorca, Març 1990, Palma de Mallorca
Casa Menorca, Abril 1991 Palma de Mallorca
Can Creu, Agost 2009, Ajuntament de Capdepera
Can Creu, Agost 2009, Ajuntament de Capdepera
Galeria Mediterránea, Març 1997, Palma de Mallorca
Galeria Payer's, Juny 1999, Palma de Mallorca
Llevant en Marxa - "El Salvador, estam amb tú", Març 2001, Manacor
Galeria Pascual de Cabo, Octubre 2001, Palma de Mallorca
Galeria Pascual de Cabo, Decembre 2003, Palma de Mallorca
Centre Cultural Cala D'or, Agost 2004, Ajuntament de Santanyi

Moix

Galeria Pascual de Cabo, Desembre 2004, Palma de Mallorca
"El Castell a Cala Ratjada", Maig 2005, Ajuntament de Capdepera
Galeria Manzana 50, Novembre 2005, Palma de Mallorca
AnticArt - "XII Fira d'Antiguitats i Obres d'Art", Abril 2006, Palma de Mallorca
Factoria del Barco, Maig 2006, Sevilla
XX Mostra de Artes Plásticas Las Palmillas, Maig - Juny 2006, Puebla del Rio - Sevilla
EstormiART, Decembre 2006, Ajuntament de Capdepera
XXVII Concurs de Pintura, Desembre 2006, Ajuntament de Costitx
Conselleria d'Immigracio - Govern Illes Balears, Març 2007, Palma de Mallorca
XXI Certamen de Pintura, Juny 2007, Ajuntament de Marratxi
XXVIII Concurs de Pintura, Desembre 2007, Ajuntament de Costitx
XXIX Concurs de Pintura, Desembre 2008, Ajuntament de Costitx

PREMIS OTRORGATS

XVII Concurs de Pintura - XX Mostra de Cuina Mallorquina, Març 2004, Segon Premi

APARICIO EN MITJANS

Programa de televisió "ARTISTA", Canal 4 TV, Març 2006

A n u a r i 2 0 0 9

Taula

Presentació	1
Premi Cap Vermell	2
Portalet	3
Plaça del Sitjar	7
Entrevistes	24
Col·laboracions	31
Esports	44
Agenda de la Vila	50
Cultura	54
Medi ambient	65
Excursions	69
Miscel·lània	73

EDITA:

Associació Cultural Cap Vermell
Capdepera - Cala Rajada

EQUIP DE REDACCIÓ:

Jaume Fuster, Paco Galián,
Pere Cortada, Manuel Muntaner,
Maria Vives, Josep Terrassa,
Llucià Siret, Lluís Cerrada,
Xisco Campins, Carlos Blanes

COL·LABORADORS:

Climent Garau, Miquel Llull,
Miquel Piris, Joan Espiritusanto,
Maria Àngela Melis, Joana Colom,
na Maria per sa Cuina,
Sebastià Nebot, Josep Silva

DIBUIX DE LA COBERTA:

Margalida Morey

MAQUETACIÓ:

Miquel Flaquer

www.capvermell.org

capvermell@gmail.com

Carrer Vellea, 11
07580 Capdepera

Depòsit Legal: 1197/80

PRODUCCIÓ:

Coc 33 serveis editorials s.l.

BON VESPRE: en primer lloc volia dir que, a mi, que no m'agrada fer comèdia, m'he vist damunt aquest escenari local un parell de vegades aquest darrer any. I vos deman disculpes per això, perquè ni som cap artista ni cap comediant, encara que a vegades faci riure com un *pallassu*.

Aquesta vegada el que m'ha obligat a pujar aquí dalt és la presentació de l'*Anuari Cap Vermell*. Però no és que *Cap Vermell* torni a editar-se en paper, no. És la publicació d'un anuari del que ja s'ha publicat a la versió digital que fa un any i mig va substituir l'edició en paper. És, per tant, una publicació nova de trinca.

I jo, que vaig assistir a primera fila al seu primer naixement, allà per l'any 80, d'un dels segles més curts de la història i malgrat tot el més criminal, vos he de confessar que me fa una mica d'il·lusió veure sortir aquest nou *Cap Vermell* de les cendres digitals, talment com si fos una nova Au Fènix que ve a rescatar-nos d'un dels molts naufragis als quals hem hagut d'assistir, tant si ens agradava com si no.

Si una cosa és Internet és una allau d'informació que ens cau al damunt com una calabruixada. No és una pluja fina que alimenta la terra. Són rocs i rocs de gel que destrossen la collita que s'havia sembrat amb tant d'esforç.

I tampoc és el silenci ni la reflexió. I d'això vos-ne volia parlar un poquet. Perquè jo, que des del mateix any 80 del qual vos he parlat abans,estic envoltat d'ordinadors, que faig surf a la cresta de l'onada digital des

de ben jovenet, que he estudiat tota una carrera universitària sense tocar un paper, que tenc tota la música que m'agrada en un aparell així de petitet, vos he de confessar que necessit una mica de reflexió, una mica de silenci, una mica de pau per veure passar el temps en calma, per saber que passa el temps, que les coses s'esvaeixen per no tornar mai més i, també, necessit respondre a qualche per què que vola sobre el meu cap des de temps immemorial.

I per això hem ideat aquest pla: per obligar-nos a reflexionar. Editar un anuari per convertir la calabruixada en pluja fina que alimenti el *nostru* cervell i el prepari per fructificar.

És un pla sinistre i maquiavèl·lic, com ja podeu comprovar, i, a més, és un regal, perquè això no té preu.

I no té preu, perquè aquest paper que vos oferim és subversiu en un doble sentit: primer perquè obligarà a pensar, a reflexionar sobre la marxa del *nostru* poble i pensar és el primer esglaió per canviar les coses i, potser, per millorar-les. I segon, perquè hem posat el preu de venda per sota del preu real, amb la qual cosa subvertim les lleis del mercat, les lleis del capital, aquesta nova religió que ens han imposat i que també ens ha caigut al damunt com una gran calabruixada que ha deixat el *nostru* territori fet malbé i la nostra cultura sota mínims, i amb la incertesa de no saber si qualche dia podrem tornar a començar.

I el primer pas per tornar a començar és voler fer-ho. *Noltrus* l'hem fet, a aquest primer pas. I ara, si voleu, vos toca a *voltrus*.

Corruptes, Margalida Morey

L'OBRRERIA DE SANT ANTONI, PREMI **CAP VERMELL**

Cap Vermell es va vestir de gala per a lliurar el seu premi anual a l'Obreria de Sant Antoni

El Premi Cap Vermell, una iniciativa que, com moltes de les empreses d'aquesta casa, va començar discretament, gairebé de puntetes, ha arribat ja a les nou edicions. En tornar-hi, aquest reconeixement de mèrits assolirà una dècada, com si res, i tots nosaltres, els qui ho posarem en marxa i els qui hi heu donat suport, ens quedarem amb la satisfacció de dir en veu alta que en aquest poble hi ha molta gent que treballa per als altres i no passa factura.

“Tenim el millor poble de Mallorca, per no dir del món”, va esclafir Joan Terrassa, president de l'Obreria de Sant Antoni. Es tracta d'una expansió lògica en moments tan emotius com els que es varen viure en el Teatre, el passat dissabte dia 7; deu ser, segurament, un sentiment que comparteixen molts d'habitants de tots els pobles d'arreu. El que passa és que a Capdepera hem conreat amb insistència un altre sentiment: el d'inferioritat. Hem estat un poble una mica a la defensiva.

No es tracta, ara, de caure en el xovinisme, a l'altre extrem, però sí de sentir-nos legítimament orgullosos de ser qui som i com som, i d'allò que som capaços de fer com a col·lectivitat. I això és el que, d'alguna manera, pretén el Premi Cap Vermell: proclamar els mèrits d'aquelles persones —que són moltes— que ens demostren cada dia que Capdepera és el poble millor del món..., almanco per als gabellins!

Cap Vermell es va posar de gala, el pas-

sat dissabte, i va comparèixer a una cita anual ja perfectament consolidada, que en aquesta ocasió va servir, també, per fer una passa més cap a refermar un espai de comunicació local modern i plural. Ens referim a la presentació de l'*Anuari Cap Vermell 2007/2008*, un resum en paper del treball digital que hem fet fins al present. I hem de dir que ens sentim legítimament orgullosos del resultat d'aquesta idea, a la qual esperam donar continuïtat si, com esperam, compta amb una bona acollida per part vostra. L'anuari ha de ser una eina que complementi la nostra web i, sobretot, que ens serveixi de nexa de comunicació amb aquelles persones que encara no han accedit a Internet.

La vetlada de lliurament del Premi Cap Vermell 2008 va resultar, a nivell d'organització, gairebé perfecta. Va tenir ritme; la part musical va ser extraordinària; tots els parlaments foren magnífics, el muntatge audiovisual, rodó...

En un teatre ple de gom a gom, Maria Vives i Lluís Cerrada varen exercir de mestres de cerimònies, i a fe que desenvoluparen la seva comesa amb solvència de professionals. Les intervencions de Carme Mut, Pep Terrassa (president de Cap Vermell), Joan Terrassa (president de l'Obreria de Sant Antoni), Bartomeu Alzina (batle de Capdepera) amb glosa inclosa, i de Miquel Lull (coordinador de l'*Anuari*), ens proporcionaren elements i referències entorn de l'Obreria, i dibuixaren camins fets de records i emocions que, per moments, resultaren males de

contenir. El treball de la gent que va tenir cura de la història de l'Obreria en imatges (Suso Rexach, Lena Laabs, Xisco Campins, Pere Cortada...) és d'aquells dels quals hom pot sentir-se'n satisfet. I a més la tècnica, aquesta vegada, no ens va jugar cap mala passada (n'hi havia que ho atribuïen a Sant Antoni). Menció a part es mereixen Marisa Rojas, Suso Rexach, Tani Mas, Mateu Gili, Felipe Cardiel i, “el capitán que los manda”, Manuel Muntaner: un 10 per a l'apartat musical.

Ho feim cada any, i aquest no serà una excepció: volem agrair als seus autors el fet de poder comptar amb un guardó per al nostre premi que és una vertadera obra d'art. Gustavo, Art en Joies, David Montón i Suso Cruz ho fan possible. Cada vegada una joia única i irreplicable, un treball personalitzat, excepcional.

Després de l'acte de lliurament del Premi Cap Vermell 2008 a l'Obreria de Sant Antoni, que va pujar al complet a l'escenari, passarem al vestíbul del Teatre, on a més de degustar les delicadeses (barquetes) de Felip Esteva i de l'equip de la nostra associació al complet, poguérem compartir moments de bona tertúlia i, els més afortunats, adquirir els primers exemplars de l'*Anuari*. Aquest, a partir d'ara, es podrà comprar en els llocs de venda habituals.

Tot plegat, una vetlada inoblidable, d'aquelles que ens serveixen a tots per a mirar reconfortats cap endavant, per a dir-nos que —en moments de crisi—, les coses millors de la vida no es poden pagar amb doblers.

PORTALET

6 de febrer de 2009

Hotel Son Moll, solucions urgents

En el darrer ple de l'Ajuntament, del passat dia 3, a petició dels partits de l'oposició, es va debatre sobre les conseqüències que origina la situació de l'hotel Son Moll, amb el precintament de tot el seu perímetre, inclòs el carrer Tritó, i la imatge que ofereix el buc de l'edifici sense que per ara s'hi puguí fer cap actuació per a minimitzar-ne l'impacte visual. Des de l'equip de govern es va informar de la petició feta al jutjat per tal que es puguin agilizar els tràmits per aixecar el precintament i de la resposta, taxativa, en el sentit que el cas encara es troba en fase de recollida de dates i que, per tant, s'ha d'esperar.

El passat dijous, dia 5, la premsa es feia ressò de la preocupació d'hotelers, comerciants i veïns per aquesta situació, i de la intenció d'adreçar-se al jutjat en el mateix sentit que ja ho ha fet l'Ajuntament, és a dir, per demanar que els tràmits que s'hagin de fer no es demorin fins al punt que s'hagi d'envestir la temporada turística en aquestes condicions. Sense oblidar les molèsties que suposa per al trànsit de vehicles el fet de no poder passar per Son Moll.

Evidentment, des de *Cap Vermell* també volem aixecar la nostra modesta veu i sumar-nos a la preocupació generalitzada, que abasta des del primer ciutadà, el batle, fins a l'últim dels contribuents. Entenem que la feina de la justícia no pot estar sotmesa a pressions de cap tipus, i que a més es realitza enmig d'una precarietat de mitjans materials i humans que ja és endèmica, però també entenem que una zona turística és altament dependent de la pròpia imatge i que aquesta és tan bona de malmetre com difícil de recuperar. Ara, aquest estat de coses, en moments d'incertesa quant a perspectives amb vista a l'estiu, no fa sinó afegir llenya al foc.

No, no volem pressionar la jutgessa que duu el cas, però ens sumam, molt respectuosament, al clamor de tot el

poble. Per això ens permetem suplicar-li que, sense perjudici d'una tramitació de l'expedient amb totes les garanties per a les parts implicades, es desbloqui la situació amb la major brevetat possible a fi que la imatge d'una zona tan important com Son Moll es pugui recuperar abans que comenci la temporada turística.

24 d'abril de 2009

Portalet en minoria

El passat dia 23, l'oposició va convocar roda de premsa i es va plantar, va dir per aquí no hi passam i va advertir que si en dues setmanes l'equip de govern no "es posa les piles", que ells –PP, EU-EV i Es Grup– presentarien uns pressuposts propis i els sotmetrien a votació. L'envit és important, i no fan cara d'enviudar en fals.

Primera pregunta i primera reflexió. Ha pres consciència, l'equip de govern, que es troba en minoria? A vegades, vist des de fora, no ho sembla. Ho dèiem amb motiu del Ple del passat 7 de març, i ho repetim ara: governar en minoria, ja se sap, comporta una sèrie de servituds que, si s'obliden, et poden dur al fracàs més estrepitós. Per gestionar una situació en què les decisions que has de

prendre no depenen només de tu has de posar sobre la taula una gran capacitat de diàleg, poder de convenció, paciència infinita...

Recordam que a la passada legislatura, PP i Es Grup anaren aprovant pressuposts amb l'aquiescència del PSOE. Aquest partit deu recordar com es desenvoluparen, les negociacions. Potser aquell PSOE encapçalat per Fernando Peñalver era menys exigent amb l'equip de govern que no ho és l'actual oposició. Cosa d'això hi deu haver, però és igual; ens trobam de bell nou amb la necessitat ineludible d'arribar a acords, tot i que això passi per renúncies igualment inevitables. Molts pensàvem que Mateu Melis era la clau de volta d'aquesta situació, i així també ho devia considerar l'equip de govern –segurament–, però bé es veu que la capacitat de diàleg i el poder de convenció a què al·ludíem més amunt no han funcionat adequadament.

D'altra banda, hi ha un aspecte realment cridaner, del present embolic. Que l'oposició es presenti de bracet per tal d'exigir diàleg i negociació a l'equip de govern és totalment lògic –inherent, diríem– a la tasca de control de la gestió municipal que li és pròpia. Però que EU-EV i PP, dos partits instal·lats en els extrems oposats de l'arc ideològic, en molt poc temps siguin capaços no ja d'arribar a acords puntuals, sinó de presentar un pressupost alternatiu, ens deixa més aviat perplexos. A l'esquerra i a la dreta d'aquests partits només hi ha el buit. Com així hauríem d'entendre, els ciutadans, que els comptes municipals d'uns i altres poden ser els mateixos? S'ha dit més d'una vegada que la ideologia rau, precisament, en la forma de gestionar els doblers públics, però si això esdevé secundari, molts ens podem preguntar quina diferència hi ha entre votar els uns o els altres, o fins i tot si val la pena votar-los. Aquests partits, no fa tant, es deien de tot en els plenaries, i ara tot són flors i violes. Aquí es confirma que la política fa estranys companys

de viatge, sobretot si és per anar contra algú.

La pilota, ara mateix, es troba a la teulada de l'equip de govern, i aquest farà bé si es pren l'envit seriosament, "es posa les piles" i assumeix la seva condició de minoria municipal. És a dir, si s'asseu a negociar. Altrament, no se'n sortiran.

També seria convenient que l'equip de Govern i el regidor d'Hisenda en concret explicassin la situació real de Tresoreria. Que confirmassin o desmentissin les acusacions de l'oposició, que diu que estam en una situació de fallida tècnica. El silenci, a banda de provocar una certa intranquil·litat entre els ciutadans, mostra manca de cintura política. Quan el silenci és la resposta que sovinteja davant les acusacions de l'oposició, aquest silenci desqualifica un equip de govern que fins ara ha enviat comunicats de premsa per allò que li ha convingut.

5 de juny de 2009

Això no va bé

Això no va bé. A l'Ajuntament, volem dir. I no demaneu qui en té la culpa, perquè, com ja hem exposat en altres ocasions des d'aquesta pagina, tothom es lleva les busques de davant i mira cap a l'altre costat. Però la cosa no va bé.

L'equip de govern està en minoria, i l'oposició, lluny de facilitar-los les coses, ha decidit donar càstig. Els vuit magnífics que se suposa que haurien de governar ara mateix en són incapaços, no han trobat la fórmula per engrescar-ne cap dels altres nou, i ni tenim pressuposts ni res que s'hi assembla; això

quan no s'han d'empassar l'ham d'anar aprovant, una darrera l'altra, les mocions de l'oposició. Són d'esquerres, o de centreesquerra, o el que sigui, però tenen poca mà esquerra. I, el que és més perillós, entre els seus membres hi detectam un aire de pessimisme poc aconsellable.

Quant a l'oposició, aquesta ha decidit fer un sol cos i mirar d'imposar els seus criteris. Com ja diguérem en una altra ocasió, viuen una mena de lluna de mel. El PP està molt en el seu paper: oposició sense concessions, com pertot on li toca fer aquest paper. Les regidores d'EU-EV, que s'havien omplert la boca que votarien el canvi de batle, ara no ho tenen clar i primer volen parlar de pressuposts. Es Grup, a tot això, es deixa estimar, com una novia amb molts de pretendents, i tot fa pensar que en Mateu Melis s'ho passa molt bé fent de pern del món.

No sabem què hauria d'oferir l'equip de govern, ni quines les exigències a què no pot renunciar l'oposició. Sí que recordam que PP-Es Grup anaren aprovant pressuposts en minoria, a la legislatura passada, amb el suport del PSOE. Què passava, aleshores? Oferien molt, els que governaven? Exigien poc, els socialistes? Se'n recorden, d'això, uns i altres?

En qualsevol cas, si allò que s'ha d'aplicar és el criteri de l'oposició actual, de cap a peus, és a dir, el seu projecte econòmic i la seva visió del poble, haurien de ser ells (PP, EU-EV, Es Grup) els qui n'agafassin les regnes. El que no es pot pretendre és que siguin uns altres els qui duguin endavant un programa que no és el seu, un programa imposat des de fora. Diuen, els de l'oposició, que no volen plantejar una moció de

censura? Però, i per què no? Potser prefereixen no menjar ni deixar menjar? Volen paraitzar l'activitat pública?

Des de *Cap Vermell* ens demanam si això és al màxim a què pot aspirar aquest poble. Aquest és tot el sentit de la responsabilitat que poden posar damunt la taula els nostres representants polítics?

No, això no va bé. I si no se'n surten, algú (govern o oposició) hauria de dimidir i anar-se'n a ca seva. Per dignitat!

4 de juliol de 2009

Canvi de batle i normalitat democràtica

A Capdepera, com a altres pobles de Mallorca, hi havia el compromís de canviar de batle a mitjans de legislatura, donant compliment a allò pactat en un principi. I per què no es compleix allò pactat? Doncs perquè l'equip de govern ha perdut el suport de dues regidores que, per una qüestió de confiança, foren destituïdes pel batle. Aquesta és la raó objectiva, evident, però n'hi ha d'altres com són: l'excessiva politització partidista de la política municipal i la desconfiança.

Ara bé, la confiança es pot recuperar, encara que sigui puntualment. Allò que no es pot fer és posar un preu, fruit d'una voluntària negociació, a un vot de confiança. Quin sentit té això? Seguirem practicant aquesta política tan rebutjable que tot té un preu? Es negociarà cada vegada que es presenti un debat? Es retiraran les qüestions polèmiques? Es desatendran els problemes per seguir el camí més fàcil i grati-

ficant? No sabem què pot passar, però de cada vegada es farà més difícil governar a l'Ajuntament, mentre l'oposició agreuja allò que diu corregir per a bé.

Les institucions mereixen un respecte; entrebancar el seu normal funcionament implica degradar la política municipal. No és una qüestió de patriotisme, com s'ha argumentat amb la millor intenció, sinó de principis i de respecte a allò que en el seu dia es va decidir i aprovar amb la convicció que es garantirà la continuïtat de la tasca municipal, de respecte, també cap a una institució, l'Ajuntament, que ens representa a tots.

No comporteu, regidors, que les qüestions personals protagonitzin el debat polític. Guardau les forces per atendre i seguir l'activitat municipal, però donau una sortida digna a la qüestió institucional. No confongueu aquests tres nivells de participació política: el personal, la representació d'un partit, és a dir, d'un col·lectiu avalat per les urnes, i la representació institucional. No oblideu que lligat al càrrec de batle hi ha el prestigi d'una institució, en aquest cas l'Ajuntament de Capdepera.

Amb quina il·lusió han de treballar l'actual batle, en Bartomeu Alzina, i el futur batle, en Josep Gallego, sabent que estan en mans d'una oposició que no vol governar però que tampoc deixa governar? Per tant, per responsabilitat política i per principis, centrau el debat en allò que és bàsic: assegurar la continuïtat i el bon funcionament de l'ajuntament.

L'alternança a la batlia hauria d'ésser un acte de normalitat democràtica, com ho ha estat a Sóller, Andratx o Son Servera; però a Capdepera, després de tants entrebancs i incerteses, difícilment podrem tenir aquesta percepció. El canvi de batle a mitjana legislatura és una formalitat; no es discuteixen ni pactes ni pressupostos ni acords. Això, a Capdepera, tampoc es compleix, ja que s'aprofita la feblesa del pacte per crear més incertesa, mentre s'obliga el futur batle a haver de negociar quan encara no ha pres possessió del càrrec. Tan difícil és respectar les formalitats democràtiques i la cortesia política? Quina és la política que ens espera? Afeblir el govern per qüestionar-lo millor? Paralitzar-lo?

Senyors regidors: fins quan, aquesta política?

El prestigi i bon funcionament de les institucions ens atenyen tots els ciutadans perquè ens representen a tots. Les decisions que es prenen a l'Ajuntament ens afecten a tots. Desbloquejar el canvi de batle és una qüestió institucional, una responsabilitat de tots els partits.

26 de desembre de 2009

Carta al President del Govern Espanyol, Sr. D. José Luís Rodríguez Zapatero

Sr. President: Vostè, com a polític, intervengué en el plenari de la Cimera del Clima de Copenhaguen amb aquestes paraules: *"Necesitamos un acuerdo aquí y ahora. No podemos perder tiempo porque si fracasamos en Copenhague todos perderemos. Los países desarrollados tenemos que reducir emisiones y apoyar financieramente a los países en desarrollo a adaptarse al cambio climático. Ni EEUU ni China pueden fallar en esta cita histórica ni eludir sus compromisos con el mundo"*.

Vostè, en el seu discurs, encoratjà els ecologistes amb aquestes paraules: *"reconocimiento a todos los que a través de ONG y movimientos sociales han reclamado respeto a la tierra. Hoy es su día. Tengan razón"*. Vostè apostà per un nou model energètic: *"una nueva era energética ha de nacer en nuestro tiempo. Tras la era del carbón y la reciente del petróleo, debe nacer una nueva era basada en el ahorro, en las renovables, en el gran esfuerzo tecnológico compartido y en la democratización de la capacidad de producir energía"*.

I vostè anuncià els greus perills que correm si no s'arriba a un acord satisfactori, amb aquestes paraules: *"El cambio climático es fundamental para el futuro. Y si los jefes de Gobierno estamos aquí es porque queremos un acuerdo, porque hemos asumido una conclusión científica: estamos elevando la temperatura de una forma peligrosa para la pervivencia"*

de la humanidad, que ya tiene consecuencias graves".

Ningú no pot dubtar de la seva bona voluntat a l'hora d'enfrontar-se a un dels reptes més greus que mai hagi patit la Humanitat. Malauradament, i vostè hi ha d'estar d'acord, la Cimera no ha aconseguit acords a l'alçada de les circumstàncies, "els polítics no han parlat i els líders no han actuat". Quatre activistes socials es troben avui detinguts a la presó de Vestre Faengsel, Dinamarca, per encoratjar els polítics i líders mundials a arribar a acords satisfactoris. La justícia danesa aplica tot el rigor de la llei a aquestes quatre persones, moguda, aparentment, més per la impotència i el desig de venjança que per l'esperit de justícia. Si la Cimera no ha assolit els compromisos i no ha satisfet les esperances no és, en cap dels casos, culpa de Juan López de Uralde, Nora Christian-

Cadires. Margalida Morey

sen, Christian Schmutz i Joris Thijssen.

No és el moment, pensam, de la desunió entre els qui volem transmetre a les futures generacions un món més natural, i molt manco el de crear desavinences i enemistats que no condueixen enlloc, entre els qui lluiten per evitar el canvi climàtic. I l'actuació de la justícia, de la lletra petita i miserable de la justícia, l'únic que aconseguirà serà entorpir la lluita contra el CO₂. Per tot plegat, li demanam, com a líder polític que és, que faci gestions al costat del Govern de Dinamarca per a l'alliberament dels activistes de Greenpeace. Com vostè diu: *"Hoy es su día. Tengan razón"*.

Atentament,
A.C. Cap Vermell

www.araeslateva.cat

**ara és
la teva
parla en català**

Consell de Mallorca
Ajuntament de Palma

 Institut d'Estudis Balearics

**illes balears
font de cultura**

www.iebalearics.org

Vuits i nous de Canamunt & Canavall
Ferran Aguiló i Jaume Ramis
Coedita
El Far de les Crestes i
Institut d'Estudis Balearics
Selecció de la tira còmica
Vuits i nous publicada entre
1980 i 2004 al diari Última Hora.

La Nostra Terra
Edició facsímil amb estudi introductor
de Bartomeu Mestre Surada
Pròlegs de Pere Rosselló Bover i
Miquel Duran Pastor
Coedita Institut d'Estudis Balearics
i El Gall editor. Col·labora Sa Nostra
La nostra terra va ésser una revista
mensual publicada a Palma de gener
de 1928 a juny de 1938. Constituí en
el seu moment un dels intents culturals
més modernitzadors de la cultura il·lenca.

Els estudis i la premsa local al segle XXI
Volum I: La premsa local
Edita Institut d'Estudis Balearics

Actes de les Jornades sobre Els estudis
i la premsa local al segle XXI, que l'IEB va
organitzar el passat mes d'octubre de 2009.
Aquest primer volum recull més de cinquanta
articles que analitzen la intrahistòria i la
història de la majoria de publicacions
periòdiques locals de Mallorca i Menorca.

PLAÇA DEL SITJAR

6 de gener de 2009

Arribada dels Reis Màgics 2009

Una multitud il·lusionada rebé els Reis Màgics a Cala Rajada i Capdepera

Els dies 5 i 6 de gener són molt especials per als nins i les nines d'aquest poble. Després d'un any de no saber res d'ells, els Reis tornen, carregats d'il·lusions i regals esperats amb emoció. Enguany la Comissió dels Reis ha tornat a fer una feïnada per tal de dur a terme aquesta festa a bon port, i ho han aconseguit.

Dia 5, poc abans de les 18 hores, en el moll de Cala Rajada s'hi havia congregat una gernació de nins i nines (i no tan nins!) que esperaven amb ànsia l'arribada de ses Majestats d'Orient. Una vegada més arribaren en barca i amb tota solemnitat varen ser rebuts pels patges reials, i escortats per la Banda de Cornetes i Tambors pujaren al cadafal preparats per a la rebuda.

Després del merescut descans, preceptiu després de tan llarg viatge, el dia 6 els Reis es dedicaren a la repartir regals a cada família de Cala Rajada i Capdepera, a cada racó del municipi. I s'ha de dir que aquesta vegada duïen molts i molts de regals. No cal esmentar l'esforç que això suposa, però ja sabem que els Reis ho fan de bon gust i només la il·lusió de nins i nines ja ho justifica tot. Realment és un privilegi tenir uns Reis tan meravellosos com els que tenim.

25 de gener de 2009

Festes de Sant Antoni i Sant Sebastià 2009

La de Sant Antoni és, ara mateix, la nostra gran fita lúdica de l'hivern. Perfectament arrelada en el passat i recuperada la tradició i la pulcritud per l'Obreria, aquesta celebració, a més, ha demostrat que és la que més capacitat té de propiciar un relleu generacional des de l'engrescament dels més joves. A Capdepera, d'altra banda, la festa de Sant Antoni ha assolit les que considerem unes proporcions ideals, i esdevé multitudinària, com deim en el títol

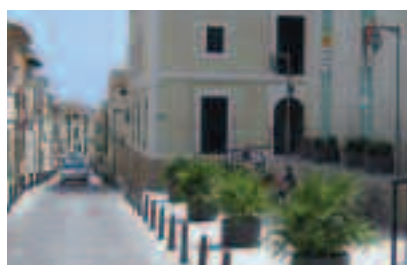

d'aquest reportatge, però sense ultrapassar els límits en què la gent, per massa, acaba per ofegar la celebració.

Sant Antoni 2009, tots ho sabeu, ha registrat una absència molt dolorosa: en Ciri ja no hi és. En el dinar de l'Obreria se'l va recordar, enmig d'una emoció mala de contenir.

29 de gener de 2009

Demolició de l'aljub de la plaça l'Orient

Les obres del carrer del Port duen un bon ritme d'execució. Fa uns dies arribaren al nivell de la plaça de l'Orient, primer amb una gran síquia per introduir els tubs del distint cablejat i canonades.

El que més ha estat comentat és la demolició de l'aljub de la plaça de l'Orient. Així, entre els dies 28 i 29 de gener, es procedí a enderrocar la plataforma i l'aljub. L'espai interior d'aquest aljub s'ha omplert amb enderrocs i la superfície ha estat anivellada. Aquesta reforma produirà un canvi de fesomia d'aquesta part de la plaça.

Es perd així un element característic de l'entorn, que ja havia sofert diverses modificacions en anteriors reformes de la plaça de l'Orient.

Ara amb les obres de remodelació del carrer Port s'ha eliminat tot vestigi de l'aljub.

21 de febrer de 2009

Rues a Cala Rajada i Capdepera

La Rua 2009 a Cala Rajada omplí els carrers d'una gentada, entre els que badaven i els que desfilaven, com

poques vegades s'ha vist. És difícil comparar un any amb l'altre, però el cert és que, malgrat la crisi, enguany ha estat una de les edicions més vistoses i participatives de la desfilada de Carnaval, amb una gran quantitat de comparses, totes elles molt nombroses, i amb carrosses ben endiumenjades i música a voler. I juntament amb els grans grups,

Anuari Cap Vermell 2009

no hi faltaren els que sortiren disfressats a títol individual o en petites colles.

Tot plegat va constituir una rua plena d'imaginació, d'alegria i de ritme. És a dir, una festada!

No podem deixar de banda la constància de dos estols de fidels participants: la Banda de Música i la Banda de Cornetes i Tambors, que hi posen música en directe. I això, en aquest tipus de celebracions, s'agraeix molt.

Per acabar la festa l'associació de Comerciants de Cala Rajada muntaren un bar amb venda de begudes i entrepans, i música amb DJ.

La rua de Capdepera va discórrer pel centre de la població el dissabte dia 21. No, no era senzill fer-se lloc, tenint en compte les obres que hi ha mogudes per alguns carrers importants, i de fet la desfilada va acusar una certa lentitud, molt d'espai entre comparsa i comparsa. Però, en fi, sigui com sigui —el bon temps també en va tenir part de culpa— i com havia passat també a Cala Rajada, la rua de Capdepera 2009 ha estat una de les més participades que recordam, tant pel que fa a desfressats com a espectadors. Molt de color i molt de ritme que desembocaren, com cada any, en el poliesportiu, on continuà la festa.

21 de febrer de 2009

José Macías Reyes ha complert 100 anys. Felicitats!

En José va néixer el 21 de febrer de 1909 a Barcarrota (Badajoz), on es va casar i va tenir cinc fills, i hi va fer feina fins l'any 1963. Aleshores, com molts d'altres paisans seus, va emprendre l'aventura de l'emigració, a la recerca d'un futur millor per a ell i la seva família. Mallorca es trobava en l'apogeu del primer boom turístic i aquest va ser el destí de molts d'extremenys. En arribar, en José Macías es va establir a Son Servera, però al 1964 ja va passar a viure a Capdepera, on va treballar a l'hostaleria i a la construcció, alternativament. I aquí es va anar fent gran la llocada, els fills es casaren i en José va tenir néts i renéts i, tira-tira, va transitar el camí que l'ha duit fins a aquesta fita dels 100 anys, a la qual ha arribat en molt bona forma.

26 de febrer de 2009

Enterrament de la sardina 2009

Una vegada signat l'armistici entre l'associació "Sol Naixent" i la Parròquia, podem dir que l'enterrament de la sardina d'enguany haurà estat el primer sense polèmica. La comitiva es va passejar, com sempre, pels carrers de Cala Rajada, el divendres de cendra i sense més problemes. Millor així.

Joan Amades, en el seu ineludible "Costumari", fa referència a una tradició que, pel cap baix està documentada des del segle XIX, tot i les arrels més profundes que l'estudiós hi reconeix. La seva simbologia confusa, i ja ens perdonareu l'atreviment, nosaltres ens permetem junyir-la a la de l'enterrament del Carnestoltes, és a dir, a l'enterrament dels dies d'alegria i folgança, davant el període d'austeritat que representava la Quaresma. D'altra banda, inequívocament, aquesta és una celebració històricament

l·ligada al primer dimecres de Quaresma i, per tant, qualsevol polèmica al respecte sembla més aviat ociosa.

Dit això, passem a l'enterrament de la sardina "nostre", el de Cala Rajada, el de "Sol Naixent".

D'entrada diguem que, essencialment, va anar com sempre, sense novetat, tot i que ens va semblar que hi havia una mica menys de trull. La comitiva va discórrer per l'itinerari habitual, des de l'esplanada del moll, pel carrer Elionor Servera, fins al local de l'associació organitzadora.

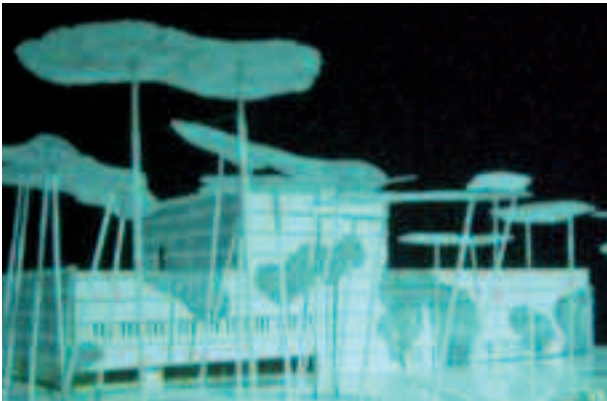
I, com bé diu Joan Amades, com que enterrar la sardina no sembla tenir gaire sentit, el que fan els de la tercera edat, vius que són ells, és torrar sardina a voler i enterrar-la..., dins la panxa! I per això, com no pot ser d'altra manera, el personal de la Confraria de Pescadors, i els seus col·laboradors —aquesta gent és un regal dels déus— es posaren mans a la feina i torraren fins que n'hi va haver.

Enhonorabona, i fins l'any que ve.

29 de febrer de 2009

Presentació de la sala multiusos

Del nou edifici polivalent que l'Ajuntament construeix a la zona de s'Auba vell, devora es Coll d'Os, se n'ha parlat a bastament i fins i tot ha provocat seriosos enfrontaments entre l'equip de govern i l'oposició, especialment referits al canvi de projecte que els actuals gestors municipals han decidit. Però no hi ha res com parlar obertament de les coses i exposar-les als interessats perquè aquestes s'entenguin. I això és el que es va fer el passat divendres, dia 27: el batle, Bartomeu Alzina, i el redactor del nou projecte, l'arquitecte Antoni Barceló explicaren fil per

randa com quedarà aquest edifici emblemàtic. És evident que la convocatòria havia despertat molta expectació, ja que la sala petita del teatre estava plena, amb els mitjans de comunicació presents i amb els hotelers ben representats pel seu president, Joan Massanet.

Amb relació al projecte inicial, endegat per l'anterior equip de govern, els canvis són substancials. En total, el conjunt de tot l'edifici comptarà amb 3.649 m2 de superfície construïda.

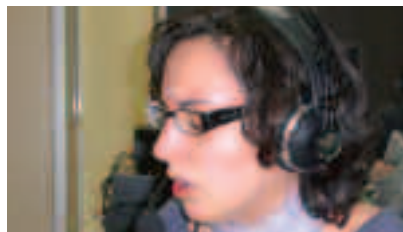
5 de març de 2009

Maria Orts ha estat nomenada Directora Insular d'Assessorament Municipal

Se sabia des de feia dies, però no ha estat fins aquest divendres dia 5 que el BOIB núm. 33 ha publicat el nomenament de Maria Orts com a Directora Insular d'Assessorament Municipal. S'havia especulat amb el fet que les males relacions de la regidora gabellina amb el batle Bartomeu Alzina podria entrebancar un nomenament que havia

de ratificar la presidenta del Consell de Mallorca, la socialista Francina Armengol. Però finalment s'ha imposat el respecte institucional i la fidelitat al pacte, de manera que la proposta del conseller executiu de Cooperació Local, Miquel Rosselló, ha estat acceptada i

Maria Orts ja és directora insular. *Cap Vermell* li desitja molta sort en el nou càrrec i unes relacions amb la institució municipal de Capdepera exempta de prejudicis. De fet, estam convençuts que així serà.

1 de març de 2009

Sopar de la Coral s'Alzinar 2009

Multitudinari sopar anual i eleccions de la junta de la coral S'Alzinar.

Gairebé la totalitat de membres, les seves respectives parelles i un bon grapat d'amigues i amics comparegueren al sopar anual de la Coral s'Alzinar. El sopar, un esplèndid bufet, va tenir lloc el passat dissabte, dia 28 de febrer, en el menjador de l'hotel n'Aguait, com sol ser habitual en les celebracions d'aquesta formació.

Després de sopar i cantar un parell de cançons (no hi podia faltar la *Cançó del Beure*) els comensals passaren al saló-bar, on s'havia instal·lat una mesa electoral, ja que era dia d'eleccions a la junta de la Coral.

Fetes les votacions, mentre es produïa l'escrutini, el president Vicenç Nadal i la directora Elionor Gómez-Quintero obriren el ball, després del qual continuà la festa, animada per la música de Juanjo Tur i Esperança Sureda.

Amb una participació del 100% dels inscrits, els votants triaren dos representants de cada "veu" i, per un vot de diferència, sortí elegit president en Jaume Fuster, per bé que l'anterior president, Vicenç Nadal, serà el secretari i de tresorer continuarà Lluís Cerrada. La resta de membres de la junta són Bàrbara Femenies, Maria Antònia Sureda, Sally Von Stünzner-Karbe, Juanita Adrover, Joan Genovard, i, com no, la directora Elionor Gómez-Quintero.

Anuari Cap Vermell 2009

13 de març de 2009

Visita del Conseller d'Habitatge

El conseller d'Obres i Habitatge visita les obres de rehabilitació de barris que es desenvolupa a Capdepera al carrer Port.

El batle de Capdepera, Bartomeu Alzina, ha rebut el conseller d'Obres i Habitatge, Jaume Carbonero, aquest dijous, 12 de març, en la seva visita a les obres que es realitzen al carrer des Port del nucli urbà de la localitat gabellina.

El projecte visitat per Carbonero a Capdepera és el d'Ordenació del Trànsit, embelliment i millora de les infraestructures dels carrers Port, Gómez Ulla i voltants.

Aquest projecte inclou diverses actuacions, entre les quals l'embelliment i millora del paviment de tots els carrers, soterrament de cablejat, canvi de mobiliari urbà i il·luminació, rehabilitació de façanes emblemàtiques, cablejat i instal·lacions de wi-fi i recuperació d'espais d'ús públic com a places i zones d'aparcament.

El citat projecte, que inclou a més el reordenament del trànsit, creant un espai menys agressiu per al vianant, té un pressupost d'execució d'1.553.004 euros, dels quals la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques en finança el 66,63% (1.034.825).

24 de març de 2009

Clausurades les Jornades del Futbol Base

El dilluns, dia 23, es donaren per finalitzades les Jornades de Futbol Base amb les intervencions d'Antoni Lluís Servera (preparador físic del RCD Mallorca) com a ponent; del Director

General d'Esports, Gabriel Gili; i de l'exjugador amb més projecció de les Illes Balears, Miquel Àngel Nadal. En el col·loqui també comptarem amb la presència del President de la Federació Balear de Futbol, Miquel Bestard; del secretari general d'aquest organisme, Manolo Bosch; del vicepresident, Manolo López; i del director del col·legi d'entrenadors, Pep Sansó.

Tan sols ens resta donar les gràcies a tot el públic assistent, a les autoritats i, molt especialment, a l'Ajuntament de Capdepera, la Federació Balear de Futbol, el C.E. Escolar, i a Tòfol Irlès i Miquel Bestard que, sense fer renou, han estat els iniciadors de la idea de fer unes jornades que, per a Ona Verda, no haurien d'acabar aquí. Més aviat esperam que hagin estat un punt de partida per a properes convocatòries.

10 d'abril de 2009

Setmana Santa 2009

Tant la celebració de la missa com les posteriors processons del Dijous Sant comptaren a les nostres parròquies amb nombrosa participació de feels. La sortida al carrer es va desenvolupar en el clima de recolliment propi d'aquestes contrades, i només els sons de la Banda

de Cornetes i Tambors, per un costat, i de la Banda de Música, per l'altre, varen rompre el silenci. Desfilaren les imatges i les confraries habituals, i a Capdepera es va haver de restringir el recorregut als carrers Ciutat, Coves, s'Alzinar i Ciutat, a causa de les obres.

El final de la jornada va consistir, tant a Capdepera com a Cala Rajada, en uns moments de reflexió i lectura, coneguts com "hora santa".

Tot i les previsions negatives, finalment la meteorologia va respectar tant les celebracions del dijous com les del divendres, de manera que les processons de les dues parròquies es pogueren desenvolupar sense contratemps. Aquest Divendres Sant, com ja havia passat el dia precedent, comptà amb una presència de feels molt nombrosa, tant a les misses respectives com a les dues desfilades.

La Banda de Cornetes i Tambors i la Banda de Música, com sempre, perfectes, posant-hi l'imprescindible rerefons musical.

23 d'abril de 2009

Dia del Llibre 2009. Llibres i roses a la plaça de l'Orient

D'any en any, la festa de Sant Jordi, Dia del Llibre, es va consolidant a Capdepera, amb la plaça de l'Orient com a centre neuràlgic d'aquesta celebració.

Des de l'impuls de les biblioteques municipals, i amb la participació dels centres escolars, els matins d'aquesta diada ens posen fit a fit amb la lectura com a fórmula imprescindible per forjar una societat millor. I si la climatologia acompanya, com ha estat el cas d'enguany, la festa encara sembla més lluida.

Les parades de les llibreries l'Orient i Bolic són les que bàsicament fan que aquesta jornada es vesteixi de llibres. Els alumnes de l'Institut, de la seva banda, són els encarregats de posar-hi el color de les flors, les roses vermelles que ja hem associat amb el Dia del Llibre.

10 de maig de 2009

Els gegants de Mallorca desfilen per Capdepera

La VII Trobada de Gegants de Capdepera obre la setmana del Mercat Medieval

La trobada geganteria del nostre poble ha arribat, amb la d'enguany, a la setena edició. En aquesta ocasió foren deu les parelles que desfilaren, procedents d'arreu de Mallorca, als sons de xeremies, flabiols, gralles i tambors, omplint aquesta primera fita de la setmana del Mercat Medieval de color i música.

Prèviament, a la plaça de l'aparcament de can Patilla hi hagué tallers per als més petits, als quals es lliuraren exemplars de còmics sobre el món geganter i d'altres amb dibuixos per a acolorir. La festa, després que els gegants desfilassin pel "nou" carrer d'es Port i pel carrer Col·legi, acabà a la plaça de l'Orient, on totes les parelles feren el seu ball. Com podeu suposar,

els grans protagonistes de l'encontre foren els amfitrions, els nostres Roc i Esperança.

Per acabar, el batle, Bartomeu Alzina, va lliurar a tots els participants un record de la trobada.

En definitiva, que el món geganter, una vegada més, ha demostrat la seva vigoria i bona salut a Capdepera, cosa de la qual ens n'alegram sobre manera.

13 de maig de 2009

El contracte de gestió de la piscina municipal s'ha resolt a favor del consistori

La resolució del contracte de gestió de la piscina municipal de Capdepera s'ha aprovat per unanimitat al plenari d'aquest matí després que el Consell Consultiu de les Illes Balears dictés que l'empresa adjudicatària, Gesport Balear S.L., no havia complert la condició de l'execució de les obres d'adequació i millora de les instal·lacions. Segons el dictamen, la resolució té com a efectes la confiscació de la garantia disposada per l'empresa adjudicatària, un total de 36.000 euros, i la indemnització a l'Ajuntament de Capdepera per danys i perjudicis.

La gestió de la piscina municipal per part de Gesport Balear S.L. va començar el juny del 2007, quan per concurs públic, l'Ajuntament de Capdepera, format aleshores per PP i Es Grup, l'hi adjudicà per un termini de 10 anys, davant d'altres empreses, perquè es comprometia a fer una inversió d'obres d'adequació i millora de les instal·lacions. Per garantir el compliment de les obligacions, l'empresa dóna un import de 36.000 euros al Consistori en concepte de fiança.

Un any després, el juliol de 2008, l'empresa adjudicatària no havia dut a

terme cap de les inversions pertinents, i a més, la piscina estava tancada. Davant les demandes de l'ajuntament, Gesport Balear S.L. va assegurar que la piscina tenia un dèficit de 476.000 euros a causa del desequilibri entre ingressos i despeses, que havia de cobrir el consistori gabbellí. La controvèrsia succeeix quan l'ajuntament nega haver de pagar aquest import, perquè no estava previst en el plec de condicions que l'empresa va presentar a concurs.

L'octubre del 2008, Capdepera va convocar un plenari per a la resolució provisional del contracte de gestió de la piscina municipal davant la negativa de l'empresa a resoldre el problema, i va demanar un informe al Consell Consultiu de les Illes Balears.

El dictamen s'ha fet esperar, però finalment s'ha aclarit que el plec de condicions no anomena aquesta obligació, i el Consell Consultiu ha dictat la resolució del contracte.

L'actual equip de govern, davant els problemes que han tingut amb l'empresa adjudicatària, tornarà a treure la gestió de la piscina a concurs públic, i es vol que es pugui obrir "cap a finals d'any".

17 de maig de 2009

Mercat Medieval

A les 6 del capvespre del divendres 15 la plaça des Sitjar era un formiguer de gent, especialment de convidats a la lectura del pregó del Mercat Medieval, a càrrec de Vicenç Nadal, i a la inauguració de la desena edició de la fira.

Francina Armengol, presidenta del Consell de Mallorca, va encapçalar les nombroses autoritats autonòmiques arribades per a aquest motiu. També hi vàrem poder veure el conseller d'Habitatge i Obres Públiques, Jaume Carbonero; distints membres de la institució insular com Miquel Rosselló, Catalina Julve, Miquel Àngel Flaquer...

Anuari Cap Vermell 2009

Per part local, el batle Bartomeu Alzina presidí l'acte, en companyia de tots els membres del consistori.

La segona jornada del Mercat Medieval, el dissabte 16, va estar presidida per un sol radiant, cosa que convidava a la passejada distesa per tota la fira. Places i carrers feien goig, i la presència permanent de grups d'animació i musicals contribuïen a fer més agradable el passeig. Els llocs tradicionals havien començat la jornada amb els motors a tota marxa, disposats a fer front a l'allau que els esperava.

A mesura que el dia va anar tombant cap a l'ocàs, el nombre de visitants es va disparar, fins que a l'horabaixa i la nit, places, carrers i el Castell es veïeren literalment col·lapsats. La plaça de la menja va esdevenir un autèntic maremàngum, ple d'alegria, en un ambient molt i molt sa.

Les expectatives del divendres i el dissabte es confirmaren el diumenge, i la gent va prendre Capdepera a l'assalt. Tothom amb qui n'hem parlat té la mateixa impressió: el d'enguany ha estat el Mercat Medieval més multitudinari, afavorit per un temps esplèndid. De fet, sabem d'algunes paradetes que a primeres hores del capvespre del diumenge ja havien acabat el gènere.

En resum, aquesta ha estat una edició espectacular del Mercat Medieval, gràcies a una bona organització, però, i especialment, gràcies a la gent, a la gentada, de Capdepera i de tot Mallorca, que ja té aquesta cita com una de les fites obligades del calendari festiu.

20 de maig de 2009

L'edició digital de Cap Vermell compleix 2 anys

MOLTS D'ANYS

4.000 notícies, 520 lectors diaris que visiten una mitjana de 3.741 pàg/dia.

Idò sí. Amb el trull diari gairebé ens ha passat desapercebut. El primer any hi hagué reconeixements, festa... Ara tot esdevé normal. Ja no penjam les dades estadístiques i els augments ens semblen normals.

Ara, sí que és bo recordar alguns totals:

PÀGINES: 1.841.752

VISITES: 242.979

TRANSFERÈNCIA: 408 Gigabytes

A més de 224 vídeos penjats a YouTube que s'han vist 68.349 vegades.

Però sí, ja fa 2 anys que navegam. I, com deia la pel·lícula, *E la nave va...*

Nosaltres no ens cansam d'agrair-vos la confiança.

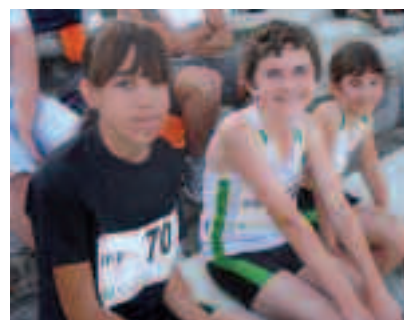
25 de maig de 2009

Campionat de Mallorca d'atletisme aleví i infantil 2009

Júlia Fernández, tetracampiona de Mallorca

El dissabte dia 23 de maig es va disputar a les instal·lacions dels Príncipes de España de Palma el Campionat de Mallorca aleví i infantil.

S'ha de destacar la participació dels

fondistes Ewan i Yolanda Hobbs, per tenir el coratge de fer proves de fons en condicions adverses, i sobretot ressaltar la magnífica actuació de Júlia Fernández Vives, la qual va guanyar totes les proves que va disputar, en les quals aconseguí un tetracampionat de Mallorca. Malgrat ser favorita a algunes de les proves, com per exemple els 80 ml i els 500 ml, també va aconseguir imposar-se en els 150 ml i el salt de llargada, amb unes marques i registres destacables.

4 de juny de 2009

El Castell s'ofereix com a turisme històric i cultural alternatiu al sol i la platja

L'Ajuntament de Capdepera vol promocionar el patrimoni cultural i històric del municipi com un producte turístic alternatiu al sol i la platja. D'aquesta manera, a través del Patronat del Castell de Capdepera i la regidoria de Turisme, s'ha dut a terme una sèrie de millores en la gestió del Castell que seran presentades al públic aquest divendres dia 5, a les 18h.

Dins les obres de millora del monument històric s'han instal·lat rètols que indiquen l'itinerari a seguir dins el Castell, i es preveu que amb la col·laboració d'INESTUR es puguin aconseguir audioguies per als turistes que s'apropin a visitar-lo. Així mateix, es veu la possibilitat de fer visites guiades tant per a turistes com per a grups escolars.

Des del Patronat del Castell també s'ha posat en marxa una pàgina web sobre el Castell de Capdepera on, a més d'explicar-se la història, es pot fer una visita digital per les diferents zones del poble fortificat.

Des del Patronat també s'ha creat una nova imatge corporativa del Castell

i uns tríptics amb tota la informació sobre els itineraris i la història. S'està estudiant la possibilitat de crear *merchandising* i es farà un control de visitants.

19 juny 2009

Obres al puig de na Nofre

Uns veïns de prop del puig de na Nofre ens feren saber que feien uns grans moviments de terra al vessant oest del puig. Per la magnitud de les obres pensaven que podria tractar-se d'un habitatge. Informats dels fets, abans de publicar res, decidírem fer unes comprovacions i demanar infor-

mació. I pel que sabem es tracta del canvi d'ubicació d'una nau agrícola existent que compta amb els permisos pertinents del Consell i de l'Ajuntament de Capdepera.

Malgrat les obres siguin del tot ajustades a la legalitat, i no ho posam en dubte, és evident que criden l'atenció pel seu impacte paisatgístic.

Una vegada més, com en el cas de la urbanització devora el golf de Canyamel, queda en evidència que les normes subsidiàries de Capdepera necessiten una revisió que vetlli per la conservació paisatgística del municipi.

19 de juny de 2009

La potència elèctrica arriba a la fi a Capdepera

La problemàtica del subministrament elèctric del municipi de Capdepera s'acabarà a finals de l'any 2010, perquè ja han començat les obres que uniran la subestació del polígon amb la subestació de Son Moll.

A través de Capdepera i de l'avinguda Joan Carles I, anirà soterrada la línia de mitja tensió que permetrà que els veïns de les dues localitats disposin de l'augment de potència elèctrica, que fa vuit anys que falta.

L'equip de govern ha acordat que les línies elèctriques que uniran l'estació principal de Bellpuig amb la subestació del polígon vagin per l'aire i no soterrades, qüestió que ha causat l'endarreriment de l'arribada de l'energia al poble.

Avui en dia, a Capdepera i a Cala Rajada, molts blocs de pisos funcionen amb un únic comptador elèctric, que era el que utilitzaven els picapedrers

quan feien els habitatges; d'altres, com els pisos de Protecció Oficial, encara no s'han pogut entregar perquè no tenen electricitat.

Al març del 2007 el Consistori, mitjançant la Junta de Govern Local, va donar llicències per passar les línies aèries, però l'Ajuntament va negociar amb el Govern de les Illes Balears i l'empresa elèctrica un conveni per poder soterrar el cablejat de l'estació principal de Bellpuig fins al polígon, assumint els costos de les obres, que sumaven prop de 3 milions d'euros, que pagaria íntegrament l'Ajuntament de Capdepera abans que es comencesin les obres de soterrament. Després, el consistori, en un termini de 20 anys, recuperaria els doblers mitjançant l'aplicació d'augmentar a les tarifes elèctriques el cost de soterrament.

A dia d'avui, l'equip de govern ha intentat negociar una solució perquè l'Ajuntament no s'hagués d'endeutar per realitzar les obres, però davant la inviabilitat econòmica de pagar 3 milions d'euros per soterrar les línies elèctriques, s'ha decidit fer les línies aèries perquè Capdepera i Cala Rajada puguin disposar de la potència elèctrica necessària sense un sobrecost en els rebuts de llum.

CA'N CANTÓ

C/ MÉNDEZ NUÑEZ, 17
(PLAÇA DELS PINIS)
07590 CALA RATJADA

TÈLFON 971 563 238

Capdepera Ràdio

centsetpuncinc

WWW.CAPDEPERERADIO.COM

24 de juny de 2009

Inaugurada oficialment la regeneració de la zona humida de Canyamel

Aquest dimecres 24, dia de Sant Joan, ha tingut lloc la inauguració oficial de les obres de recuperació de la desembocadura del torrent de Canyamel, de les quals ens hem ocupat periòdicament. Tot i que les obres estaven acabades d'unes setmanes ençà no ha estat fins ara que se n'ha tallat la cinta que les dona per concloses.

L'actuació s'ha desenvolupat sobre un espai de 450 metres de llargària, amb una superfície total de 9.900 metres quadrats. Aquest és un projecte que es va redactar l'any 2004 que, finalment, ha executat la Conselleria de Medi Ambient, per mitjà de l'Agència Balear de l'Aigua i la Qualitat Ambiental. En total, aquestes obres han suposat una inversió de 689.000 euros.

A l'acte, a més del conseller de Medi Ambient, Miquel Àngel Grimalt, hi han assistit la directora de l'esmentada Agència Balear de l'Aigua, Margalida Miquel Perelló. Per part local, el batle de Capdepera, Bartomeu Alzina, així com tots els membres de l'equip de govern, i Joan Ferrer, cap de l'oposició.

Tots els assistents varen coincidir a elogiar el magnífic acabat d'aquest projecte, que ha suposat la verdadera regeneració d'un espai que, fins al moment, havia estat més un niu de brutor que altra cosa. Canyamel, amb aquest projecte, ha fet un salt qualitatiu molt important per millorar la imatge de la zona.

12 de juliol de 2009

Miquel Àngel Flaquer, president d'UM

El dissabte dia 11, en el Teatre d'Artà, l'XI Congrés d'Unió Mallorquina va ratificar allò que, d'alguna manera, ja estava escrit: que el polític de Capdepera, Miquel Àngel Flaquer, assumís la presidència del partit. I ho va fer amb el 73% dels vots, davant 98 compromissaris que preferiren votar en blanc.

La nova executiva que ara presideix Miquel Àngel Flaquer estarà integrada

pel secretari general, Damià Nicolau, i per Miquel Ferrer, Francesc Buils, Josep Melià, Joan Monjo, Joan Cerdà, Maties Barón, Guillem Ginard, Cati Julve i Mateu Cañellas.

Flaquer va manifestar a la premsa que UM "no és de ningú" i que "no es pot perdre ni un minut més amb enfrontaments inútils", tot recordant les disputes internes dels darrers mesos. El nou president no vol sentir parlar de famílies i sí de "dedicació, valentia i feina".

Cap Vermell, a més de donar-li l'enhorabona, desitja al nou president d'Unió Mallorquina tota la sort del món, des de la confiança en la seva capacitat de negociació i de treball.

juliol 2009

El Carme 2009

El pregó de Manuel Fuster Lareu, el passat diumenge dia 5, va encetar oficialment les Festes del Carme 2009, tot i que, prèviament, alguns actes s'havien avançat al sus.

La celebració de la missa, en el moll, la va presidir el capellà del nostre poble, mossèn Antoni Amorós. La seva homilia va ser d'aquelles que no s'obliden: compromesa i valenta, posant el dit dins la nafra de molts dels mals que ens afecten: des de l'atur i la crisi a la qualitat del turisme que ens visita.

La processó va discórrer sense incidents. La imatge de la Verge sortí amb el bou "Cap Vermell".

Els focs ens varen semblar una miqueta més fluixos que en altres ocasions. Potser només sigui una percepció subjectiva, i, en tot cas, ho entendríem perfectament, donades les circumstàncies econòmiques.

Com a cloenda, no faltaren a la cita les cançons més marineres de tota la vida. Els grups varen ser els de sempre, i ho varen fer molt bé.

Mols d'anys. Des d'avui mateix començam a comptar els dies que falten per a les Festes del Carme 2010.

16 de juliol de 2009

El president Francesc Antich inaugura la remodelació del carrer d'es Port

En la mateixa visita, col·locà la primera pedra dels pisos de protecció oficial en el solar de l'hotel Vaquer

24 de juliol de 2009

Accident de Pau de Maria

La notícia es va escampar, el dijous al vespre, per tot el poble. Un greu accident en el qual s'havien vist implicats dos cotxes, a la rotonda de Manacor (devora el polígon industrial d'aquella ciutat) s'havia cobrat la vida del fill de Pau de Maria Aranda (policia local de Capdepera) i de Bàrbara Mayol Lliteres (funcionària de Correus). Pau, el nadó de només quatre mesos d'edat, no es va poder sobreposar a les greus ferides que va patir.

El nin viatjava amb els seus pares, els quals varen ser rescatats pels serveis d'emergència i traslladats a l'hospital de Manacor, on es troben ingressats. Posats en contacte amb familiars dels afectats, ens digueren que, tot i la gravetat de les ferides, no es temia per la vida de Pau de Maria Aranda.

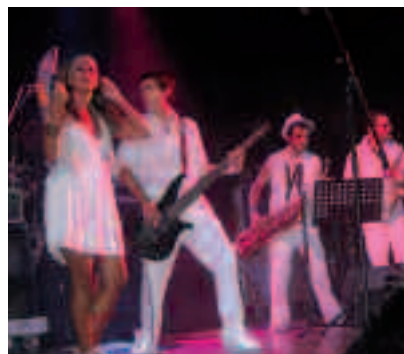
A banda de les versions de l'accident aparegudes en els ditints mitjans informatius i de les circumstàncies que hi varen concórrer, *Cap Vermell* vol manifestar el seu suport tant a Pau com a Bàrbara, coneguts i apreciats de tothom, així com a la resta de familiars, en uns moments tan traumàtics des de tots els punts de vista.

Les obres de rehabilitació del nucli urbà de Capdepera, concretament les que s'han duit a terme en el carrer d'es Port, varen ser inaugurades el passat dimecres, dia 15, pel president del Govern de les Illes Balears, Francesc Antich. Aquest es va desplaçar a Capdepera acompanyat pel conseller d'Habitatge i Obres Públiques, Jaume Carbonero, i per la directora Gerent de l'IBAVI, Catalina Cladera; a més, va estar acompanyat pel batle, Bartomeu Alzina; pel conseller d'Hisenda del Consell de Mallorca, Miquel Àngel Flaquer; i per la quasi totalitat de regidors, tant de l'equip de govern com de l'oposició.

El projecte ha tengut un pressupost total d'1.537.474,16 euros i, a més de l'esmentat carrer d'es Port, ha afectat els carrers Gómez Ulla, Muntanya, Clapers, Migdia i Ses Penyes. S'ha reordenat el trànsit de vehicles i d'aparcament, s'ha embellit tota l'àrea i s'han suprimit les barreres arquitectòniques. Per a aquest projecte s'ha comptat amb un finançament del 67,3% de la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques, dins les ajudes per a rehabilitació de barris.

El president Antich i els seus acompanyants no se'n volgueren anar de Capdepera sense passar per can Creu d'Inca, on varen conèixer de primera mà les obres de remodelació que s'hi estan duent a terme.

16 d'agost de 2009

Sant Roc

Com era de preveure, sis actes acaramullats en una franja horària d'horabaixa-nit feien impossible assistir a tots ells. Però bé, diuen que així la gent pot triar. El problema és que alguns d'aquests actes (gimcana, concert en el moll) anaven adreçats a un mateix segment de públic. I mirau que té dies, una setmana...

Dia 14, cap a les 20 hores arribà el que podem considerar el començament oficial de les festes: la cercavila i el pregó. En el primer, el trui de sempre, i és que aquí tenim una munió de gent que faria ballar un mort: Cornetes i Tambors, Xeremiers i Flabiolers, Banda de Música, Els que ningú vol... Entre tots aconseguiren alçar el poble.

Arribada l'hora del pregó, l'expectació era total. El pregoner era d'aquells que es fan escoltar. De fet, cada any el solem sentir predicar, devers el moll, tot i que sol fer-ho en llengües exòtiques, difícilment comprensibles. Però aquesta vegada, en Juanito Moyà "Vador" sí que es donà a entendre, amb el sentit de l'humor que el caracteritza i amb total desimboltura.

Gestoria Administrativa

Maria José Bestard Morató
Gestora administrativa, Llicenciada en dret

Carme Mut Barceló
Advocada, Administradora de finques

25 anys d'experiència

C/Magallanes, núm 52

Telf. 971 56 59 65

Fax: 971 56 59 62

26 d'agost de 2009

Sant Bartomeu

Amunt, Sant Bartomeu!

Les festes han començat, la gent s'ha tirat al carrer i la crisi ha quedat aparçada. Ultra una convidada gens ni mica engrescadora, en els programes de mà, els gabellins, des del primer dia de festes, varen demostrar que això de fer festa no és qüestió de pressuposts. D'acord?

No necessitam ningú, perquè aquí tenim de tot. Ho deim una vegada i una altra, i no ens en cansam. Xeremiers, Cornetes i Tambors, Banda de Música, Els que ningú vol... A quin poble es poden dur a la boca una cercavila d'aquesta magnitud, sense haver d'anar a cercar a casa d'altri?

I per acabar d'adobar-ho, Sant Bartomeu 2009 haurà comptat amb un pregoner d'altura. En Xiscu Llissa, en Xiscu Vives, en Xiscu de Can Patilla –anomenau-lo com vulgueu, però el “Xiscu” acabat en ‘u’ que no hi falti–. En Xiscu, com deim en el titular, ha estat aquest pregoner, enfilat a una escala de collir figues, llançant als quatre vents un dels pregons més brillants dels darrers segles.

A partir de les 21'30, a la plaça des Sitjar, un altre grup nostrat, “Aires Gabellins”, va atreure prou gent per omplir aquell espai. De la solvència dels membres d'aquesta agrupació poques coses podem afegir que no hàgim dit ja. Un excel·lent per a “Aires Gabellins”!

La cirera del pastís d'aquesta primera

A les 21'30 hores, un dels plats forts de les festes: el concert de Bàrbara Femenias i Maria Antònia Gomis, dues de les millors perles de la gran pedrera local. Un concert que els seus incondicionals esperam amb fervor cada any, i que cada any ens sembla una mica millor que el de l'any anterior.

Del ballet Stylo, de Claudia Suiter, també en podem dir el que ja se sap: números plens de color i de ritme, coreografies espectaculars, vestuari molt treballat..., i un notable nivell de tot el cos de ball.

Quant a l'hora de començament, el darrer acte de la jornada va ser el concert en el moll. L'ambient va estar prou animat, encara que no s'acomplissin les expectatives que s'havien creat pel grups actuant: els locals Try again, que agradaren molt; i No way out, amb un rock contundent i un so molt nítid, que deixà molt bon regust.

Dia 15 tengué lloc el gran acte cultural d'aquestes festes cala-rajaderes: la presentació del llibre *Vida i costums a Capdepera (1812-1931)*, d'Antoni J. Massanet. Ens quedarem amb la sensació de com coneixem de malament la pròpia història, i de com es fa de necessari recuperar figures com la d'Antoni J. Massanet per reconciliar-nos amb el propi passat.

Des del punt de vista lúdic i de bulla, la revetla n'era el plat fort. D'uns anys ençà, la “verbena” de Cala Rajada es troba en plena fase de recuperació. Romàntics, Rodamons i Val-9 foren els grups encarregats de posar-hi la música, i tots tres, cadascun en el seu estil, aconseguiren engrescar el públic nombrós que hi va comparèixer. A veure si no decau.

El dia del patró s'encetà la jornada festiva amb la missa solemne, celebrada a l'església parroquial, amb una gran assistència de feels.

Tot seguit, en el moll, va tenir lloc la que ja s'ha constituït en imprescindible pa amb oliada solidària, organitzada per l'ONG Voluntaris de Mallorca.

La música la posaren el Joan Miquel Sancho Trio i el Miranda Jazz Quartet. I no era aquesta una vetllada qualsevol: estam parlant de la vintena edició del festival de jazz de Sant Roc, o el que és el mateix, de l'obstinació de Manuel Muntaner, que any rere any es posa al capdavant d'aquest esdeveniment, ara ja amb la solera d'una trajectòria envejable.

I com acaben, les festes? Idò les festes sempre acaben amb una bona revetla, amb els esperats focs artificials.

Molts d'anys a tots. Serà fins a Sant Roc 2010.

jornada de Sant Bartomeu ens arribà a les 22 hores, quan en el Teatre Municipal pujaren a l'escenari Noemí Dalmau i Robert Szlauer. El recinte era gairebé ple, d'un públic que va gaudir d'un concert d'aquells que es deixen escoltar. De Noemí Dalmau, la pianista local, prou coneguda pel públic, direm que va respondre al que ja sabem d'ella: solidesa, seguretat, precisió... i sensibilitat! De la seva banda, Robert Szlauer oferí un contrapunt d'igual nivell, i ambdós donaren la sensació d'un maridatge musical sense fissures.

El dijous dia 20, cap a les 6 de l'horabaixa, les festes posaren proa a la tercera jornada, en forma de jocs gegants, a la plaça del Mercat Vell, sota l'organització de "Factoria de somnis". Poc després que haguessin començat els jocs per als infants, en començà un per als més grans. Ja ho deia el programa: "El segon l'agafarà si el primer no la hi ha llevat!", i la gent s'ho agafà al peu de la lletra. Es tractava d'agafar taula per al sopar a la fresca. Al final, tothom que ho va voler fer, pogué sopar, uns més a prop que els altres de l'escenari.

Pel que fa a l'animació (a banda de la que ja hi havien posat els cercadors de taula), va anar a càrrec d'Agustín "El Casta" i del Centre Cultural Banda de Música. Precisament de la presència d'"El Casta" algú en responsabilitza les bregues per agafar taula.

Quant a la Banda, va sonar com ho sap fer en aquest tipus d'esdeveniments: fresca i amb ritme. Una vertadera big band.

El del dissabte 22, en el Teatre, va ser un d'aquests concerts que deixen amb gust de poc. A Valentín Moldován, el pianista mallorquí d'origen romanès, l'havíem escoltat en alguna ocasió, de més jovenet, en el nostre Festival Internacional de Piano. Quant a Marina, l'havíem escoltada com a solista amb la Banda, amb la qual ja s'intuïen unes maneres realment brillants i que feien preveure el que ara està passant. I el que està passant és que, efectivament, Marina Moyà, en el Conservatori Musikene de Sant Sebastià, està fent una progressió espectacular.

Quant a la nit de foc, Capdepera i Cala Rajada varen ser pioneres. Primer en el moll, quan aquest tipus d'espectacle naixia i ningú se n'acabava de fiar. D'aleshores ençà, al llarg de més de vint

anys, n'hem tengut cada any i ara mateix res ens ve de nou. Ens hem tornat exigents perquè la nostra capacitat de sorpresa ja és mala de satisfer. Els que sí que estaven bocabadats, un punt espantats i tot, eren els nombrosos estrangers que havien pujat a la festa.

Després dels dimonis, a la plaça des Sitjar, els grups de rock Sonor i Malherba posaren el punt i final a la intensa jornada festiva.

Dia 23, per començar, passarem p'és Cavaller, a fer una ullada a les carreres de cavalls, aquesta manifestació absolutament consubstancial a les nostres festes.

A les 19'30h, el programa donava un tomb absolut i ens menava al Teatre, en aquesta ocasió per assistir al visionat de quatre treballs cinematogràfics, quatre curtmetratges d'altres tants equips de la primera promoció de llicenciats en Comunicació Audiovisual del CESAG. D'un d'aquests treballs, "Donde habita el olvido", n'és responsable la cineasta local Marina Caldentey Mestre, juntament amb Clara Català, Nerea Ferrero i Miriam Mas, i sense agranar cap a casa hem de dir que el seu curt és d'una factura realment prometedora.

A les 21'15 arribà el torn de la Coral s'Alzinar, una formació que, per Sant Bartomeu, sempre mira de fer un punt més, rodejant-se de col·laboradors que facin els seus concerts més espectaculars. En aquesta ocasió va ser un grup de ballarins, capitanejats per Jeroni Morey i sota la supervisió de Magdalena Maria.

La vetllada de ball, o del que sigui, a la plaça d'es Sitjar, a partir de les 11 de la nit, la va rematar el grup Tumbet de Solfa, una orquestra que a Capdepera hi té l'èxit assegurat. No semblava gens ni mica que, per a molts, el dia que començava era dilluns. I el dia va començar, amb xocolata i ensaimades i

la diana florejada, amb la banda donant voltes pel poble, com si res hagués estat.

Això és Sant Bartomeu.

I com que el dia de Sant Bartomeu queia en dilluns, com un dilluns es va comportar durant bona part de la jornada: assossec absolut. Aquí sí que els programadors l'encertaren. Les forces ja eren escasses.

El dia del patró comptà, com a acte religiós central, amb la missa solemne en honor del sant. En aquesta ocasió va presidir la celebració mossèn Antoni Riutort, un capellà de record inoblidable dels seus anys de rector de la nostra parròquia.

La vetllada va anar a càrrec del grup del Teatre Escènic de Campos i l'obra "Massa dones per a un sol home", un vodevil molt estiuec, molt per passar l'estona, que és del que es tracta. L'obra, menor, fia bona part del seu èxit en la comicitat de l'actor Miquel Fullana.

Dimarts dia 25, darrer dia de festes. I per començar, presentació d'un nou llibre, i en aquesta ocasió d'un gènere gens habitual: una obra de teatre. Es tractava de la publicació de *Llata (història d'un retorn)*, l'obra del dramaturg Jaume Miró, escrita i estrenada precisament amb motiu de l'Any de la Llata.

I com a darrer capítol musical de les festes, com sempre, la Banda de Música de Capdepera. Memorable. La Banda de Música va ser el colofó musical a unes festes que han destacat, precisament, per la presència de músics locals, de tots els estils i per a tots els gusts.

Els focs artificials, color en la nit gabellina, varen encendre el cel i, en acabar, amb ells s'apagaren els darrers llums d'un esdeveniment que han transcorregut per camins previsibles, i que precisament per això han funcionat prou bé.

Adéu a Sant Bartomeu 2009.

Visca Sant Bartomeu 2010!

Anuari Cap Vermell 2009

31 d'agost de 2009

Èxit de participació en les primeres festes de sa Font de sa Cala

No sabem si va sorprendre la mateixa organització, però allò cert és que les primeres festes de sa Font de sa Cala han estat un autèntic èxit, a tots els nivells. La iniciativa, posada en marxa per l'associació de veïnats de sa Font de sa Cala, es Carregador i els Provençals va tenir, el passat dissabte, una resposta massiva, fins al punt que per al sopar es varen haver de rebutjar nombroses peticions per manca d'espai i d'elements materials per a donar-hi resposta. Amb tot, varen ser al voltant dels 400 els comensals que hi trobaren agombol.

A la part musical, varen actuar el conegut duo Amanecer, que foren els que encetaren la vetllada amb els seus ritmes de ball; tot seguit va ser el torn dels joves Black Rain, autèntica sorpresa de la nit, per la qualitat de les seves versions i el gran futur que aquests al·lots demostraren tenir en el món de la música; finalment, els cada vegada més consolidats Perversions oferiren el seu repertori de música d'alt nivell, estàndards ja considerats com la música clàssica del segle XX.

La festa va durar fins a la matinada, amb gran animació.

3 de setembre de 2009

Capdepera es beneficia d'una subvenció del SOIB

La Conselleria de Treball concedeix 537.553 euros per contractar 57 treballadors en projectes d'organismes autònoms i sense ànim de lucre a Mallorca

La Conselleria de Treball i Formació, a través del Servei d'Ocupació de les Illes Balears (SOIB), ha aprovat la contractació de 57 treballadors a Mallorca en 23 projectes impulsats per organismes autònoms de les administracions central i autonòmica i entitats sense finalitat lucrativa de les Illes. El valor total d'aquestes contractacions és de 537.553 euros, i suposa assumir tant el salari com la cotització a la Seguretat Social del treballador contractat, que serà ocupat per un període de sis mesos.

Els beneficiaris de les contractacions seran treballadors aturats sense prestació. Aquesta acció està cofinançada pel Fons Social Europeu.

D'aquesta manera, la Conselleria dóna suport a programes d'interès general i social, en activitats i ocupacions com el desenvolupament cultural, el medi ambient, la sanitat, el consum i la qualitat de vida, l'assistència a serveis d'interès general o activitats de suport a col·lectius amb especials dificultats d'inserció.

14 de setembre de 2009

Inici de curs 2009/2010

En aquest inici de curs 2009/2010 hem volgut posar-nos en contacte amb les escoles i l'IES del municipi per a conèixer de primera mà quines perspectives hi ha per al proper curs.

Pel que fa a les escoles d'educació Primària, cal comentar que tant a s'Auba com a s'Alzinar no hi ha variació en els equips directius. És a dir, a s'Auba, Antònia Tur n'és la directora; a s'Alzinar, Maria Orpí és la cap d'estudis i a

Alzinar, Maria Llaneres la secretària. A s'Alzinar, la directora és Antònia Massanet; Coloma Mayol és la cap d'estudis i Ani Muñoz és la secretària.

El col·legi s'Auba té 476 alumnes matriculats, cosa que suposa continuar amb una matrícula molt alta a tots els cursos. Així i tot enguany hi haurà un desdoblament de tercera línia menys.

S'Alzinar compta amb una xifra de 407 alumnes matriculats, dels quals 146 són d'educació infantil i 261 d'educació Primària.

Al davant de l'equip de l'IES de Capdepera trobam Maria Antònia Sancho, directora del centre des de la seva inauguració. Enguany l'inici ha estat una mica accelerat, ja que divendres dia 11 varen ser les presentacions i el dilluns començaren les classes a les 8 del matí. Malgrat tot, s'ha de comentar que no hi hagué problemes greus. El nombre d'alumnes de l'IES arriba a 450. Enguany s'aprecia un descens de matriculacions de nous alumnes motivat, possiblement, per la crisi econòmica actual.

12 d'octubre de 2009

Mostra de la Llampuga

La primera cosa positiva, en una jornada que pràcticament no n'oferí cap de negativa, va ser el bon temps. Havia plogut, els dies anteriors, i per bé que els pronòstics eren tranquil·litzadors en aquesta època sempre es poden esperar sorpreses. Ja deim, però, que la meteorologia també va voler fer festa i el dia va lluir esplèndid.

Tot estava disposat, la maquinària ben engrinxada. Enrere havien quedat

27 d'octubre de 2009

Camins arreglats

Qualsevol que passegi pel foravila de Capdepera podrà comprovar que hi ha una intensa activitat pel que fa a l'arreglament de camins i camades. En part es deu a la tasca de manteniment que podríem qualificar de normal, però la major part han estat objecte d'actuació arran de les tasques de canalització d'aigua de la bassa de Son Jaumell. Quan comencaren aquestes obres de canalització ja comentàrem que els camins no havien de quedar amb el tancament de la síquia i un "parxe". Dubtàvem que els camins s'asfaltarien de bell nou. Estam contents d'haver-nos equivocat. Així hem pogut constatar que alguns camins han rebut una capa asfàltica i d'altres terra premsada. Per tenir una informació més completa, demanàrem a Climent Crespo, regidor Agricultura i Pesca (regidoria encarregada del manteniment dels camins de fora vila), el llistat de camins afectats i molt amablement ens l'ha feta arribar. Aquesta llista correspon "als camins que s'han anant arreglant; tant amb motiu de les obres de la bassa de la depuradora com els que s'han adobat des de la Sala".

els dubtes i els malentesos. L'empenta de la Conselleria d'Agricultura i Pesca havia estat decisiva, i el diumenge al matí tothom es trobava en el seu lloc. I tot va discórrer d'acord amb el guió. Les autoritats (presidenta del Consell de Mallorca, consellera d'Agricultura i Pesca, batle, regidors...) començaren a arribar un poc abans de les 11, i uns minuts després d'aquesta hora, un cop tallada la cinta d'inauguració, es va iniciar la visita protocol·lària a tots i cadascun dels estands. El president Antich arribaria un poc més tard. La Mostra s'obrí al públic a les 12, amb absoluta puntualitat.

Defora, l'associació de comerciants de Cala Rajada havia plantat els seus envelats en el passeig Gabriel Roca, presència aquesta que contribueix a dinamitzar encara més la zona i, volem creure, a animar l'activitat econòmica dels petits establiments, cosa que en anys com aquest és més que necessària. Els restaurants, de la seva banda, i això se sap des del primer any, noten la Mostra com un factor enormement positiu, ja que aquest dia, i tots ho reconeixen, s'ha convertit en un dels de més feina de tots l'any.

El dilluns al matí, entre la gent de la Confraria de Pescadors hi havia satisfacció..., i cansament, molt de cansament. Ja arribarà l'hora de fer balanç, però l'important és que la Mostra s'ha salvat, o això pensam.

8 de novembre de 2009

Vista a les obres de la bassa de Son Jaumell

La consellera d'Agricultura visita, dia 3 de novembre 2009, les obres de la bassa de Son Jaumell

206 agricultors de Capdepera regaran amb aigües depurades gràcies a la nova bassa d'emmagatzematge en aquest municipi.

L'aigua regenerada servirà per regar 380 hectàrees, evitant la sobreexplotació d'aqüífers i que l'aigua es perdi a la mar.

La consellera d'Agricultura i Pesca, Mercè Amer, juntament amb el batlle de Capdepera, ha visitat avui l'acabament de les obres del projecte d'utilització d'aigües regenerades de Capdepera.

La bassa d'emmagatzematge d'aigües procedents de la depuradora del municipi permetrà acumular fins a 200.000 m³ d'aigua per al rec agrícola, de la qual es beneficiaran 206 regants de l'àrea de Capdepera.

L'obra, que va començar l'agost del 2008, permetrà regar una extensió de 380 hectàrees de regadiu de l'àrea de Capdepera a través d'una xarxa de rec de més de 20 quilòmetres.

LI E S E G A N G | M E S T R E s l

arquitectura tècnica i projectes

c/. costa i llobera, 53 1º 07570 artà
telf.:971829544 fax:971 829673
email: ofi@liesegang-mestre.com

c/. almirall cervera, 22 07590 cala rajada
telf.:971565724 fax:971818301

www.liesegang-mestre.com

El cost total de l'obra en execució ha estat de 6.194.450 euros, dels quals 550.190,66 euros s'han destinat a la compra de la finca Son Jaumell, al municipi de Capdepera, on s'està duent a terme la construcció de la bassa.

13 de novembre de 09

Capdepera, primer municipi a elaborar un pla municipal de serveis socials a Mallorca

El dijous dia 12 va ser presentat, a la sala de plens, el pla municipal de serveis socials per a 2010. Es dona la circumstància que aquest és el primer pla integral elaborat per un municipi de Mallorca, i s'hi recullen els sistemes actuals de funcionament, els recursos amb què es compta i les solucions que es proposen en cada cas.

La presentació va comptar amb la presència del conseller de Benestar Social i president de l'IMAS, Jaume Garau; del batle, Bartomeu Alzina; de la regidora de Serveis Socials, Margalida Bover; de la tècnica Catalina Morey, a més de diversos treballadors d'aquesta àrea de l'Ajuntament.

Segons se'ns va explicar, aquest pla és el fruit de la signatura, el passat mes de maig, d'un protocol general de col·laboració entre el Consell de Mallorca, a través de l'Institut Mallorquí d'Affers Socials (IMAS), i el nostre Ajuntament. Aquest acord suposa la inversió de 50.689,22 euros, per mitjà de diversos convenis específics, d'acord amb les necessitats concretes del nostre municipi.

15 de novembre de 2009

La II Jornada Intercultural, una festa per a la convivència

Una trobada per conèixer els veïnats

La II Jornada Intercultural va resultar un èxit de plantejament i de convocatòria. S'aprofità la bona experiència de l'any passat i es va organitzar com una diada en què el matí va estar dedicat als infants, mentre les paradetes s'esmerçaven a enllestir les seves propostes gastronòmiques.

En passar la una del migdia el festival d'olorettes convidava a tastar, pel mòdic

preu d'1 euro, qualsevol bocí de salat o dolç. El menjar és una bona excusa, si no la millor, per conèixer aquells que fa poc que són aquí, amb nosaltres, i poder-los demanar com ho fan, quins són els ingredients..., i tot allò que se'ns pugui ocórrer. La primera passa està feta.

Les taulades feien goig. Sense eufemismes ni cap exageració. Comprovau-ho. Uruguai, Colòmbia, Xile, Veneçuela, Sàhara Occidental, Brasil, Xina, Alemanya, Senegal, Romania, Argentina i Bolívia.

També se n'hi sumaren, amb les seves paradetes, una de productes mallorquins, Fundació Deixalles-Comerç Just, Associació contra el Càncer i Filosa.

29 de novembre de 2009

Crònica d'urgència d'un viatge excepcional

Cap Vermell a La Rioja

Com havíem anat informant, "Cap Vermell", sota l'assessorament de Viajes Ecuador, havia previst la seva primera sortida fora de Mallorca, en qualitat d'organitzador, per al passat cap de setmana. Finalment, vàrem ser 19 viatgers els que emprenguérem l'eixida que, diguem-ho tot d'una, va resultar un èxit en tots els sentits. Viajes Ecuador ho havia previst tot, fins al més petit

detall, i no hi va haver res que fallàs, ni tan sols el temps (tot i que del temps no ens havien assegurat res).

Vàrem fer cap a Haro, i ens moguérem per una zona on la vista no sap destriar res més que vinyes: Briones, Elciego, La Guardia... Com no, visitàrem algunes de les bodegues més prestigioses d'unes terres on el vi ho és tot: Solar de Samaniego, Roda, Dinastía Vivancos, Marqués del Riscal, i catàrem alguns dels millors vins d'aquests productors. Amb tota seguretat, a hores d'ara, del procés de producció del vi tots en sabem més que abans de partir. D'altra banda, les patates "a la riojana", les costelletes de mè torrades sobre sarments, i mooolts de "montaditos" (barquetes, que en deim per aquí), acompanyaren perfectament les nostres libacions. Si anau a Haro, passau pel carrer La Herradura, i veureu què bé s'hi menja!

L'afició pel vi que ja sentíem la majoria s'ha vist reforçada amb aquest viatge, i ara ja tenim en el cap fer una eixida per les bodegues mallorquines que tant de prestigi han assolit en els darrers anys. Però no és l'única sortida que ens proposam, perquè, com que n'hem quedat tan contents, volem fer-ne una cada any (almenys), en què cultura i gastronomia vagin de bracet, com en el cas de l'excursió a La Rioja.

Ja us en tendrem informats.

4 de desembre de 2009

No hi haurà enllumenat de festes

L'Ajuntament de Capdepera va anunciar al plenari ordinari de dimarts que aquest Nadal no hi haurà l'enllumenat públic típic de les festes, tant a Capdepera com a la resta de nuclis gabellins. El batle va explicar que per fer front a la situació econòmica que pateix el Consistori es va decidir que només les esglésies, tant de Capdepera com de Cala Rajada, penjarien els llums de la festivitat nadalenca.

5 de desembre de 2009

Presentada l'associació de la llata a Capdepera

Dijous dia 3 de desembre tingué lloc, a la sala polivalent del teatre de Capdepera, la presentació de l'associació de la llata. A més de comentar els principals punts dels estatuts de l'associació i del procés de fundació, que passà per una assemblea constituent, l'elecció d'una junta provisional i l'elaboració i tramitació dels estatuts. Aquesta reunió pretenia renovar tots els càrrecs i posar en marxa l'associació.

Així quedà la Junta:

President: Miquel Àngel Nadal
Vicepresidenta: Margalida Terrassa
Secretària: Maria Magdalena Font
Tresorer: José Luís Martínez
Vocals: Margalida Garau, Pere Font, Isidor Rodríguez i Mateu Melis.

Entre altres tasques, la nova associació té previst triar un logotip, determinar quotes de soci i preparar un programa d'activitats, per la qual cosa es reuniran cada segon dimarts de mes a Can Rata (devora la ràdio).

11 de desembre de 2009

Canvi a la batlia

Josep Gallego, nou batle de Capdepera

El guió s'havia escrit prèviament i es va acomplir estrictament sense sorpreses. Afortunadament, diríem. El plenari del dijous dia 10 va oficialitzar el canvi de batle i, ara ja sí, en Pep Gallego assumeix la vara de

batle de Capdepera. A la fi, el pacte de 2007 ha pogut passar la pàgina prevista i d'alguna manera es restableix una normalitat democràtica que els esdeveniments de desembre 2008 havien malmès.

Segons l'esmentat guió, Gallego va assolir el càrrec amb els vots de l'equip de govern més els d'EU-EV, deu en total. De la seva banda, els sis regidors del PP votaren la candidatura de Joan Ferrer, i Mateu Melis es votà a ell mateix.

El saló de plens de l'Ajuntament va estar estibat de gent, fins a la bandera, com se sol dir en aquests casos. A l'acte, entre d'altres personalitats polítiques, hi varen ser presents el flamant Conseller de Turisme, Miquel Ferrer, així com el president d'UM, Miquel Àngel Flaquer, fent costat al nou batle. Acabada la sessió, hi va haver refrigeri a la seu d'UCAP-UM.

in [] off
INFORMÀTICA PROFESIONAL

Carrer Can Mells, 7
 Cala Rajada
 telf 971819525 - fax: 971818620

Instal·lacions

L'Agulla S.L.

FONTEINERIA EN GENERAL

Pep Terrasa

C/ Llevamans, 26
 07590 Cala Rajada
 Tel. 971 56 36 59
 Fax 971 56 54 61
 agulla@tiscali.es

16 de desembre de 2009

Un any des de la tragèdia

L'hotel Son Moll, un any després

Aquest 16 de desembre s'ha complert el primer aniversari de la tragèdia de l'hotel Son Moll. Els fets d'ara fa un any, amb la pèrdua de quatre vides humanes, ens varen marcar a tots, especialment a familiars i amics dels quatre treballadors afectats. Davant l'Ajuntament s'han recordat en silenci aquells fets, perquè tot i que el temps cura les ferides no convé oblidar si volem evitar que en el futur pugui passar res semblant.

D'altra banda, aquest any no ha estat suficient perquè la Justícia s'hi pronunciàs. Entenem les dificultats que aquest tipus de fets plantegen a qui ha de dictar sentència, però també entenem la preocupació del sector hotelier davant una situació que deteriora la imatge de la nostra zona turística.

En el lloc on es produí l'accident, el mateix dimecres es va retre un senzill homenatge a les víctimes, s'hi van encendre espelmes i s'hi depositaren rams de flors. També s'hi feren inscripcions de missatges recordatoris i reivindicatius.

Cap Vermell, en aquests moments per al record, s'adhereix una vegada més al condol a les famílies de José Manuel Fernández Arquellada "Ciri", Ismael Rodríguez, Ahmida Tahrioui i Mohamed Zanani.

19 de desembre de 2009

Festa de l'Esperança

La pluja va marcar el començament de la festa, però immediatament hi hem d'afegir que, tot i les inclemències del temps, la capella del Castell es va omplir de gent que, fidel a la tradició, va voler atansar-s'hi per tal d'assistir a les Completes de la víspera del dia de la Patrona.

La celebració va estar presidida per Mn. Miquel Mulet i Mn. Pere Orpi. Tal com estava previst, Miquel Garau "Bessó" va ser l'encarregat de pronunciar el pregó, una part de la festa instituïda fa tres anys i que compta amb la general acceptació de la gent. Miquel Garau va oferir una peça oratòria senzi-

lla, diàfana, plena d'evocacions al passat immediat, a les vivències personals. El pregoner es va referir a la seva participació en la vida de la parròquia, però també a la seva activitat professional, lligada perpètuament al món de la llata.

L'acte, com de costum, va comptar amb la participació de la Coral Gabellina.

Seguint la tradició, el dia de la festa de la Verge de l'Esperança es va dividir en dues parts. Així, a les 11 del matí va tenir lloc l'Ofici solemne, concelebrat i presidit per Mn. Nadal Bernat, vicari judicial i fill de Cala Rajada. Tot i ser dia laborable, un nombrós grup de feels gairebé va omplir la capella del Castell. Cantà la Coral Gabellina.

Ja al capvespre, a partir de les 16 hores, va tenir lloc la segona part de la diada. A aquesta hora va sortir la processó del temple parroquial, portant la talla de la Verge, que, com cada any, va ser traslladada fins al Castell. Un cop allà dalt, va tenir lloc el final de la Novena i el P. Bartomeu Pastor pronuncià el conegut com a "sermó de sa boira", tot evocant la llegenda que atribueix a la Mare de l'Esperança l'aparició d'aquest fenomen meteorològic que va impedir un atac corsari. Posteriorment, la talla va ser retornada a l'Església Parroquial, on es va cantar el Magníficat.

En aquesta edició de la processó, a més, s'hi donà una novetat, molt ben

acollida per tots els assistents, i que va consistir en l'escenificació, a distints punts del recorregut, dels Misteris de l'Esperança, a càrrec de membres de l'agrupació folklòrica "Aires Gabellins".

30 de desembre de 2009

Festa del 31 de desembre a Capdepera

Amb un combat de glosat, organitzat per Cap Vermell i l'Obra Cultural Balear, Capdepera s'afegeix a la celebració de la Diada del 31 de desembre, Poble a poble construïm el país

El dimecres, dia 30, com havíem anunciat, l'Associació Cultural Cap Vermell i l'Obra Cultural Balear organitzàrem un acte per a commemorar la festa del 31 de desembre (la festa més antiga d'Europa) en commemoració de la Conquesta de Mallorca pel Rei Jaume I, i la consegüent adscripció de les nostres illes a la cultura occidental.

L'acte va tenir dues parts. A la primera, el professor Felip Munar ens va fer un tast del món de la glosa, de la poesia popular, amb nombroses referències i cites plenes d'humor i d'erudició. Munar va reivindicar el valor d'aquesta forma literària i es va felicitar que la baula trencada, amb una generació que va viure al marge de la glosa, avui s'hagi pogut refer i que, amb l'ajuda dels mit-

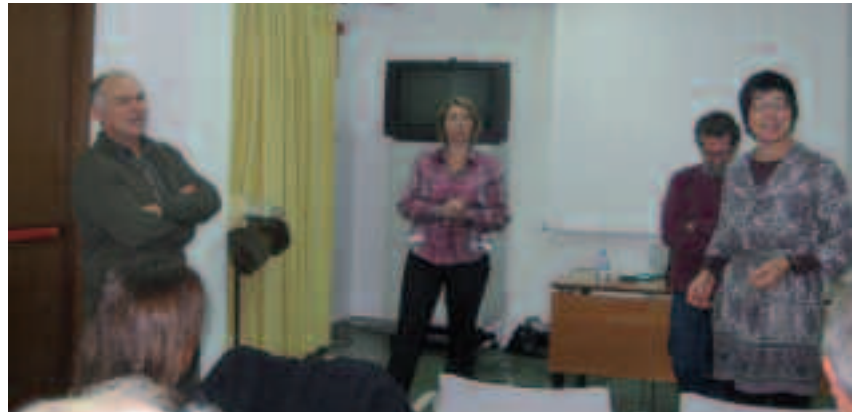

jans de comunicació (especialment la televisió), avui gaudeixi de bona salut.

Tot seguit, els tres glosadors convidats –Catalina Forteza “Blava”, Margalida Cortès “Manacorina” i Toni Galmés “Prim”– entaularen un magnífic combat, amb rèpliques i contrarèpliques farcides d’enginy i de domini de la improvisació. No hi mancaren les intervencions de la gran glossadora local, Joana Colom, que demostrà que sols que volgués podria fer un paper molt lluït en aquest camp de les gloses de picat. El públic, que omplí la sala polivalent del Teatre, va gaudir amb les creacions improvisades d’un i altre, i les va anar premiant amb constants aplaudiments.

La sorpresa encantadora que vaig poder trobar ahir: uns homos de “lo” més fi i na Joana glossadora. L’Associació emprenedora crec que mai traureu rovell, amb el nom de Cap Vermell, vàreu ser originals: de revistes virtuals ens podeu donar consell. CATALINA FORTEZA “BLAVA”

Can Gelabert. Margalida Morey

ESTANC Nº 2
PEP SERRA

ARTICLES DE REGAL - CAVA DE CIGARS
 SERVEI DE FAX - CÒPIES A COLOR
 TIMBRES
 RECÀRREGUES DE MÒBILS

Ciutat, 36 - 07580 Capdepera
 Tel./Fax: 971 563 452
 serraestanc@terra.es

PASTISSERIA
VILA

Tel.: 971 56 41 91

C/. Major 49 · Capdepera
 MALLORCA

ENTREVISTES

17 febrer 2009

Tomeu Català, responsable del Projecte Home

“El Projecte ha tornat gran, és cert, però el més important és el tracte persona a persona”

En el nostre programa “*El cafè dels dissabtes*”, del passat 14 de febrer, tinguérem ocasió de mantenir una breu conversa amb Tomeu Català. El dia anterior havia estat a Capdepera inaugurant l'exposició “*Art per la vida*”, a benefici del Projecte Home, i quedàrem amb ell perquè ens parlàs no sols d'aquesta mostra sinó una mica de tot el que envolta la lluita que des de fa anys en Tomeu encapçala a favor precisament de la vida i la llibertat, enfront de l'esclavatge que suposa la dependència de les drogues.

En Tomeu entre nosaltres necessita poques presentacions, no debades va passar un quants anys per aquí, al capdavant de les parròquies de Capdepera i Cala Rajada i hi va deixar una petjada mala d'esborrar.

De la seva estada a Capdepera ens digué: “*Per mi va ser una gran alegria, perquè em vaig trobar amb molts de vosaltres, amb persones que estic profundament, a pesar de tants d'anys que fa que no estic aquí. Va ser una jornada molt emocionant, em vaig sentir molt bé, molt content. Va ser una ocasió per recordar moltes vivències, amb cadascun de vosaltres*”.

Seguírem parlant de la inauguració de l'exposició a Capdepera: “*Va ser impressionant. Estic segur que a Capdepera serà on s'en vendran més. Tot lo dia va ser fantàstic. S'ha de recordar que tot el producte de la venda és per al Projecte, perquè els 59 artistes que hi prenen part ens han cedit les seves obres de manera totalment desinteressada, mentre que les despeses del muntatge les ha pagades Presidència del Govern*”. I del Projecte Home, que havia tornat molt gran. “*Sí que hi ha tornat. En aquests moments hi ha unes 600 persones que estan fent alguns dels nostres programes. Quan jo vaig deixar Capdepera i Cala Rajada, fa més de vint anys, vàrem començar amb un programa que havíem après bàsicament a Itàlia; fruit d'aquells inicis, però fruit també de l'aprenentatge que hem fet cada dia, i fins i tot d'alguns fracassos, avui oferim més de vint programes diferents. Ens hem hagut d'adaptar a les diferències que hi ha entre les persones, a les diferències psicològiques. Quan deis que el Projecte ha tornat gran, és cert, però el més important és el tracte persona a persona; a vegades s'ha dit que el que ens ajuda són els grans mètodes, però no és cert: el que ajuda les persones a estar bé és la relació personal*”.

I seguírem parlant de la droga, de com ha canviat aquest món: “*Més que el món de la droga, quant a tràfic i venda, el que ha canviat més són les persones que vénen a demanar ajuda. Quan començàrem, la persona que venia era el ionqui pur i dur, però això ha evolucionat moltíssim; ara tenim programes nocturns, específics per a persones que estan fent feina, que duen una*

vida totalment normal. Per altra part, en qüestió d'edat, el perfil també ha canviat molt; jo m'he trobat amb persones de més de 60 anys a qui s'ha donat l'alta terapèutica, i també ens trobam amb infants de 12 anys. És a dir, que ens trobam amb un arc que abasta pràcticament totes les edats. Això ho podem aplicar també a l'arc social, que va de gent del carrer fins a una altra amb molts de recursos econòmics, gent sense cap formació i d'altra totalment formada. I tots tenen una cosa en comú, i és que se senten malament, se senten menysvalorats i se senten sense cap ajuda”. I les dificultats per combatre'l: “*El tràfic de drogues és un negoci fabulós, la gent que trafica disposa de molts de mitjans. Mirau, el passat mes de juny l'ONU va convocar 300 ONG de tot el món, totes elles relacionades amb el problema de la droga, i allà hi havia grups d'Afganistan, o de Bolívia, que no sols defensaven la despenalització del consum, sinó del cultiu, fins a grups com nosaltres, que treballam la prevenció, la recuperació i la reinserció. Era la primera vegada que 300 persones de tot el món, amb mentalitats molt distintes, ens trobàvem per a abordar aquest problema, cosa que ens va ratificar en la seva dimensió enorme, però després la realitat són les persones amb qui ens trobam cada dia, de manera que allò gros no ens pot fer perdre de vista allò concret, que és en Joan, i és en Miquel, i és en Pep, i és na Maria. Tenim un gran problema, certament, però hem de lluitar perquè les persones concretes puguin tenir una vida millor*”.

Fins aquí el resum de la conversa que mantinguérem amb en Tomeu Català, un home entranyable, un amic, un lluitador infatigable a favor d'una causa tan noble com difícil. Projecte Home i en Tomeu Català són, ara mateix, la darrera esperança per a molts que l'han perduda tota. Gràcies, Tomeu, de tot cor.

16 de maig de 2009

Entrevistes a peu del Mercat Medieval 2009

Amb motiu del Mercat Medieval 2009, realitzàrem una sèrie d'entrevistes a 7 autoritats que ens visitaren i dos ciutadans (que eren de la casa, en Pep Terrassa i n'Antònia Vila). Hi havia un gran ambient a la plaça des Sitjar. De fet, se celebrà la desena edició, i el nostre reporter-entrevistador, Lluís Cerrada, va fer una feina impagable. De cada vídeo en traguérem una frase:

ELS POLÍTICS

Bartomeu Alzina, batle de Capdepera

"Agrai la presència de les autoritats, les ajudes institucionals i valorà la festa «ja consolidada»".

Francina Armengol, presidenta del Consell de Mallorca

"Capdepera és un municipi que hem de relançar a nivell patrimonial i turístic".

Miquel Àngel Flaquer, conseller del Consell de Mallorca

"Aquesta festa toca l'orgull gabellí i amb el Mercat ens convertim en el centre de Mallorca".

Jaume Carbonero, conseller d'Urbanisme del Govern de les Illes Balears

"Delimitar una àrea del centre històric significaria una millora del centre urbà".

Mateu Melis, regidor de Capdepera

"Cada vegada ve més gent i cada vegada la gent del poble hi participa més".

Mateu Garau, regidor de Capdepera i president del Patronat del Castell

"La millora no és del mercat, sinó de com la gent de Capdepera se sent el Mercat".

Miquel Rosselló, conseller de Cooperació Local del Consell

"El pitjor que es pot fer en temps de crisi és reduir despesa d'allò que genera activitat".

I...DOS CIUTADANS DE CAPDEPERA

Pep Terrassa, president de Cap Vermell

"De polítics n'hi ha molts, més que mai".

Antònia Vila "Bibina"

"Un «ambientasso», però el millor de tot la paradeta de les herbes (de Can Planetes)".

3 de juny de 2009

Maria Vives "Llissa"

"Ja hi ha tres dones que n'ensenyen a altres, s'ha constituït una cooperativa i tenim tres llocs que posaran a la venda les peces que facin"

Na Maria Vives "Llissa" és una activista de l'ONG Voluntaris de Mallorca, que a partir del projecte d'Estormiart per tal de construir un pou d'aigua a Quiché (Guatemala), volgué donar-hi continuïtat, procurant feines productives i autònomes a les dones d'aquella zona. A banda dels projectes de microcrèdits per a crear galliners, en comprovar que tenien palmes molt grans va veure clara la possibilitat de poder tenir altres fonts d'ingressos amb la venda de l'obra de palma. Així posà en marxa el primer curs que es va fer al mes de novembre-desembre de 2008. Hi anà amb na Catalina i na Teresa. Aleshores, a l'article el titulàrem *L'obra de palma com a eina solidària*.

Enguany, del 14 d'abril al 2 de maig, es va fer un segon curs. Na Maria hi anà acompanyada d'en Miquel Garau "Bessó", de na Margalida Flaquer "Vella" i de na Margalida Flaquer "Pruna", a més de la dissenyadora Irene Peukes.

De com havia anat aquest segon viatge a Guatemala ens comentà *"Molt bé, el curs estava previst, des del disseny del projecte, però ens hem d'adaptar a les circumstàncies de cada moment. Ho dic perquè ens hem trobat amb diverses sorpreses. La primera, que un grup de dones han anat practicant i hem trobat que havien progressat molt. D'altra banda, el grup també ha tingut algunes baixes i 10 dones que s'hi han incorporat."*

Anuari Cap Vermell 2009

Allà van a fer feina: *“Pensau que teníem previst fer feina vuit hores al dia, i les dones n’han fet més, ja que s’aixecaven a les sis del matí i a partir d’aquí no aturaven fins a les sis o les sis i mitja de l’horabaixa, fins i tot se’n duïen material a l’habitació per fer llata. Tenien una motivació molt alta per aprendre i fer feina, cosa que per a nosaltres ha estat molt important, i és el que ens ha encoratjat a fer el tercer curs.”* Es tracta d’ajudar les dones. Dels seus sentiments ens comentà: *“És un agraïment molt gran, els hem obert noves expectatives. Pensa que fa dos anys, cada dia dedicaven moltes hores per anar a cercar aigua. Se senten molt realitzades en veure que són capaces de fer petits objectes elles soles. Crec que és com a Capdepera un temps; les dones poden aportar ingressos a l’economia familiar i ajudar a superar el nivell de subsistència i accedir a alguna altra cosa: educació per als fills, sobretot”.*

De com havia anat als mestres gabellins *“... han experimentat sensacions noves, no s’ho pensaven mai, a la seva edat, fer aquests trulls. El major problema per a ells són les moltes hores de vol que hi ha d’anada i de tornada. Si no fos per això, tots hi tornarien ara mateix. En Miquel va apadrinar un nin d’allà, en Miguelito. Tots han estat uns grans mestres i dinamitzadors del grup. Han deixat un gran record. Pensau que per a ensenyar un grup de 20 persones no aturaven, quan no era una, era una altra. També són molt feiners”.*

I per acabar: *“Si això acaba funcionant -que ho farà!-, amb els lligams que s’han creat a Quiché m’agradaria que es fes un agermanament amb Capdepera. Seria preciós! També, si algú té alguna altra idea per recaptar fons per a aquest tercer curs, que ens ho faci saber. Tot serà benvingut. És un projecte de Capdepera a través de Voluntaris de Mallorca. No ho oblideu!”.*

10 de juliol de 2009

Pau Servera

Pau Servera és un jove gabellí de 14 anys que ha estat seleccionat per jugar amb el Reial Mallorca. Joga de porter a l’Escolar i el curs que ve ha de començar 4t d’ESO, però sap que haurà de treballar molt dur per mantenir la plaça que ha aconseguit.

Primer en Pau ens comentà com va ser que el seleccionaren: una telefonada, contacte amb els pares, exercicis de preparació... I a preparar el proper curs. En Pau ho té clar: *“Si tot va bé m’agradaria ser futbolista, però seguiré estudiant i, si no, voldria ser periodista esportiu”.* Li plantejàrem si hauria d’anar a Palma. *“No, viuré a Capdepera, perquè només són quatre dies a la setmana d’entrenaments i els dissabtes de partit i mon pare em pot acompanyar”.* A més de amb el Mallorca li agradaria jugar *“amb el Barça”.* De moment estarà amb amics que juguen com ell a la selecció. Està content i els seus companys de l’Escolar... *“M’han donat l’enhorabona i m’han dit que faci molta feina”.*

Nosaltres li desitjarem sort, perquè de feina, sabem que Pau en farà molta.

3 d’agost de 2009

Gustavo, pintor

“He lluitat molt per no ser adult”

Gustavo és un gran artista i un bon amic que, el passat dia 21 de maig, va presentar el catàleg *“Los otros colores”*, editat amb motiu del seu setantè aniversari. Nosaltres, dos dies després, el vàrem tenir en el programa *“El cafè dels dissabtes”*, de Capdepera Ràdio, i prometérem que en transcriuríem l’entrevista, perquè una conversa amb aquest artista sempre és sucosa. A més, una conversa amb en Gustavo sempre té quelcom d’intemporal, i després d’un parell de mesos no sols no ha perdut vigència, sinó que ha madurat, com el bon vi. Aquí va, més o menys resumida, aquella llarga conversa amb un dels millors ambaixadors de Capdepera arreu del món.

Li demanàrem una explicació pel títol del catàleg. *“El catàleg recull una mostra de la meua obra des de l’any 1963 ençà. Comença quan jo anava per Palma pintant casetes i portalets. “Los otros colores” fa referència al fet que fins que va morir en Franco jo tenia uns altres colors, més trists, més grisos, més negres, més marrons... Després de la mort d’en Franco, quan vaig anar a Berlín, em vaig sentir com a alliberat. En aquella ciutat amb*

tanta història, que també havia conegut un passat ple de Gestapo i SS, jo m'hi podia sentir totalment lliure, i això m'impulsà a pintar molt, qualsevol objecte que veia es tornava una figura. Va ser aleshores que alguna gent em començà a demanar si jo, abans, no tenia uns altres colors. I ara, a l'hora de posar el títol a aquest catàleg, i després de pensar-ho molt, me'n vaig recordar d'aquells anys i d'aquell canvi, i vaig decidir-me per "Los otros colores". Jo hi volia posar un subtítol: "Sa bassa estarà acabada quan el catàleg estigui acabat", però no tenia res a veure amb les meves col·leccions". Sobre la seva anada a Berlín "És molt fàcil. A Berlín, aleshores, ja hi havia tres o quatre col·leccionistes de la meua obra, i a més m'oferiren unes golfes on poder pintar. En el catàleg hi ha una vintena d'entrevistes, algunes de les quals són a aquells col·leccionistes, gent que té obra meua des dels anys 60. Eren persones que venien a Mallorca, al principi com a turistes, que em varen conèixer, i alguns dels quals acabaren comprant-s'hi una casa. Ara els que vénen ja són els seus fills, o els seus néts. Un d'aquests col·leccionistes em va dir que me n'anàs cap a Alemanya, em va dir "a tu t'estan molestant molt, a Espanya".

Parlarem de la seva relació amb Miró: "Jo, anava amunt i avall amb una mobylette. Primer vaig anar a dibuixar amb don Enric Juncosa, germà de dona Pilar, amb qui Miró s'havia casat. Després vaig començar a visitar en Miró a Son Abrines. Vaig veure com les màquines posaven en marxa les obres del nou estudi, seguint les idees de Josep Lluís Sert. Estam parlant de quan jo tenia devers 15 anys. Em vaig convertir en una mena d'al·lot dels encàrrecs, i m'enviaven d'un lloc a l'altre, per amunt i per avall. Me'n record que en Sert sempre escrivia en català: "rajoles de fang, de Tarragona, de 40x40", i coses així. A en Miró, per aquella època, a Mallorca no li feien gaire cas, i ell sempre deia que havia vingut a viure a l'illa perquè s'havia casat amb una mallorquina. Un que sí que el visitava molt era en Camilo José Cela, però gent com en Pedro Serra, i d'altres, començaren a visitar-lo molt després. La darrera vegada que vaig parlar amb en Miró ell ja tenia més de 80 anys i acabava de rebre més de 200 teles en blanc, i jo li vaig demanar, "don Joan, i què n'ha de fer, de tantes teles?", i ell em va contestar "he d'aprofitar ara que sóc jove". A partir d'aquell moment ja em vaig distanciar bastant d'en Miró, li vaig dir que no hi aniria tant, però mentre el vaig freqüentar, sempre em va animar molt. D'ell vaig aprendre la tècnica de deixar bocins de paper pintats damunt les distintes parts del quadre, per a saber el color que li volia posar, sense embrutar la tela. Ell ho havia après de Matisse, i aquest ho havia agafat de Kandinsky...".

Després en Gustavo ens comentà la seva etapa a París i el famós viatge voltant Mallorca, ple d'anècdotes i aventures. Acabarem amb una declaració de principis: "Jo sóc major, no sóc vell, i he lluitat molt per no ser adult".

7 d'agost de 2009

Marina Caldentey Mestre

És nascuda a la segona meitat dels 80, a Cala Rajada, en

una etapa de creixement econòmic i urbanístic, d'aquell mític i denostat Decret Cladera que avui molts signariem ulls clucs.

Als 4 anys començà els seus estudis al Club s'Auba (del qual ara sols queden runes i aviat serà aparcament). De mans de Miquel Gili féu les primeres passes acadèmiques a principis dels 90.

Fa dos dies corria davant S'Estel, tenda de roba que regenta sa mare, a la cantonada de Magallanes amb Elionor Servera..., i ara fa pel·lícules. És d'una generació que no recorda cap crisi i just en acabar la carrera se n'ha topat amb una de grossa. És una filla de la democràcia i de l'abundància, a més d'en Gaspar i na Catalina. En els darrers anys ha fet de monitora de natació als cursos d'estiu de l'Ajuntament. Cap de les noves tecnologies li és estranya. De fet, forma part de la pri-

LLIBRERIA BOLIC

Carrer Col·legi, 5
Capdepera

tel i fax 971566434
info@llibreriabolic.com

DEDICAT L'IN TEMPS

Anuari Cap Vermell 2009

mera promoció de llicenciats en Comunicació Audiovisual a les Illes Balears.

Amb ella parlem de la projecció de curtmetratges que va fer al Teatre de Capdepera per les festes: *“Es podrà veure una mostra de quatre dels set curtmetratges que vàrem fer per a l’assignatura de Realització Audiovisual, que impartia el director de cinema Toni Bestard”*. Acabada la llicenciatura na Marina ens comentà: *“És una carrera que t’obre les portes a la ràdio, televisió, premsa, fotografia, cinema, publicitat, multimèdia, etc. A més, dins cada un d’aquests camps hi ha diferents tasques que podem realitzar. És aquesta diversitat la que fa que encara no tenguim clar què és el que vull fer. El que més m’agrada és el cinema, la ficció per a televisió, la fotografia i la publicitat”*. Na Marina presentà la seva obra: *“Donde habita el olvido és un curtmetratge realitzat durant quatre mesos, íntegrament per les quatre membres del grup, exceptuant la música. Vàrem comptar amb l’ajuda dels nostres companys i també d’alumnes de 3r curs. Cap de nosaltres quatre havia fet mai un curtmetratge. Ens turnàrem alternant les tasques de direcció, càmera, ajudant de càmera i script, i rodàrem durant dos dies i mig. Va ser una tasca complicada i dura (el primer dia vàrem rodar durant 17 hores), però ho vàrem fer amb molta il·lusió i estam satisfetes amb el resultat obtingut”*.

Sobre com s’ha de veure el cinema ens digué: *“S’ha de veure en versió original! Jo no fa molts d’anys que ho faig, però me n’he adonat que hi ha molta diferència. Així a la vegada pots aprendre altres idiomes”*.

16 de setembre de 2009

Biel Barona

Biel Flaquer “Barona” (1972). Músic, mestre, aventurer, mag de la ràdio, amic dels amics i Màster en Comunicació per la UIB... Es presentà als platós de TVE-IB cantant vestit de pagès, a l’ample, amb el grup Quaranta putes. Cantautor. Compon amb tanta facilitat com peresa li fa. Ja va participar en el doble CD de Capdepera 2000 i ha musicat poemes d’en Recreo (de quan en Miquel Llull era en Miquel Flaquer). A l’hora d’estudiar trià Magisteri i se n’anà a Cadis, per allò de les xirigotes i el Carnaval. En tornar no tenia el C de català.

Era el petit d’aquella fornada de bojos de Capdepera Ràdio cap a principis dels 90 i aprofità un moment d’impàs per posar-se al davant d’una vella ràdio com a monitor a mitja jornada. Al poc temps la ràdio brollava alegria pels quatre costats i agafà una fua que pocs podien preveure.

Ara exerceix de mestre a Formentera i li continua el cuc de la comunicació.

De la seva estada a Formentera en digué: *“En general podríem dir que la vida és més tranquil·la, més propera, més a la mida de les persones. Quan t’adones que no és necessari tenir uns grans magatzems a prop, ni fer molts de quilòmetres en cotxe per ser feliç; una illa petita es converteix en un gran lloc.”* I de Capdepera, vista des d’allà: *“La realitat és una cosa més del dia a dia de la gent i les coses quotidianes. Des d’allà la meua realitat és la que visc amb la gent de Formentera, em resulta difícil poder parlar de la realitat de Capdepera des de la distància. El que puc conèixer és el que em conten els amics, però sempre em*

falta l’experiència pròpia. Ara bé, Capdepera és sempre Capdepera, tant des del més aquí com des del més enllà. Quan repasses la seva història, fa l’efecte d’un poble atrapat en una repetició constant de fets”. Quan li comentam si segueix Cap Vermell, rient ens contestà: *“Sí, sí, som un gran seguidor de la web i consider impagable la feina que feis. Possiblement faltaria un poc més de crítica política, per allò de no deixar que es relaxin gaire, però crec que aquest no és el vostre estil; vos sortiria un poc forçat i això seria encara pitjor. La feina de Cap Vermell no es paga amb doblers ni amb favors polítics, la vostra web és genial”*. També comentà la secció de na Maria per sa Cuina: *“És divertida. Fa falta riure un poc més i preocupar-se una mica menys. Aquesta secció es dedica a llevar un poc de ferro dels assumptes quotidians i a la mateixa vegada afegir-n’hi també; crec que aquest és el joc i els jocs són per divertir-se. La cuina és un art i na Maria ho fa prou bé”*. I per acabar ens digué quatre coses de la ràdio, de Capdepera Ràdio: *“Supòs que el que passa, encara ara, és que falta definir amb claredat quin model radiofònic volem per al nostre municipi. Tenim una ràdio des de fa més de vint anys però no sabem exactament per què serveix aquest invent”*. *“Sense la persona o col·lectiu indicat la tècnica no serveix per res. En els anys noranta, a Capdepera Ràdio la tècnica era penosa, però la gent hi estava molt implicada. Per altra banda, si la informació que ofereix el mitjà no respon a la demanda, no té validesa. Tendria interès per a un gabellí saber qui serà el pregoner de les festes de Petra? Dinamitzar és més fàcil que dinamitzar. Per a dinamitzar fa falta tenir-hi confiança i ganes, la gent sempre vol saber què passa al seu voltant més immediat, però el que no es pot fer és menysprear la feina d’aquests dinamitzadors perquè sembli que s’ho passen pipa. Precisament aquesta és una de les claus de l’èxit: que paregui que no costa res fer-ho”*.

8 de novembre 2009

Margalida Tous,

Directora General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears

“Hem de parlar en català. Hem d’emprar l’empatia, no provocar mai...”

Aquest és només el resum d'una conversa que es va perllongar una hora, i que encara s'hauria pogut allargar molt més, perquè la nostra interlocutora té moltes coses per contar i parlar amb ella és un exercici molt gratificant. Entre d'altres coses na Margalida ens comentà el per què de la seva direcció general: *"Això no és una curolla nacionalista. Pensau que el nacionalisme més gran és el que es fa a Madrid. La política de Madrid és 100% espanyolista, quan en realitat vivim a un estat plurinacional i plurilingüístic. Des d'allà no es fa cap esforç per fer palès el fet que a Espanya es parlen altres llengües que són oficials i que per tant vivim a un estat plurilingüístic."*

Nosaltres intentam compensar aquesta situació lluitant pel reconeixement d'un patrimoni de tots. Se'ns vol arraconar i nosaltres hem de lluitar contra l'oblit."

A na Margalida també li demanàrem què es pot fer per a millorar la situació del català a les illes: *"Parlar en català. Hem d'emprar l'empatia, no provocar mai..., tot i que de vegades cansa. Mai m'he trobat en cap cas com els que denuncia l'Obra Cultural Balear. No dic que no siguin certs, però el conflicte lingüístic mai és bo. La televisió i els dibuixos infantils també són una gran eina. També el programa de parelles lingüístiques, del qual Capdepera en va ser pionera, té una gran demanda i funcionen molt bé. A Palma hi ha més de 400 parelles i pertot arreu calen més voluntaris de parla catalana, tanta és la demanda"*. Ens comentà que voldria que el Govern de l'Estat difongués i defensàs el fet que vivim a un estat multilingüe i n'estava orgullosa *"d'haver aprovat el pla general de Normalització Lingüística sense cap vot en contra, en el Consell Social"*.

15 de desembre de 2009

Josep Gallego, batle de Capdepera

En el cafè tots creim tenir solucions per als problemes del poble, però per aplicar aquestes solucions hi has de posar les mans"

Una de les entrevistes més esperades de l'any... No hi ha dubte que el canvi de batle a Capdepera creà certa expectació, va ser la del nou Josep Gallego. Bon conversador on n'hi hagi, en Pep ens la tenia promesa, aquesta entrevista. I així

fou: va ser nomenat nou batle el dijous dia 10, i el dissabte dia 12 ja el vàrem tenir en el nostre programa *"El cafè dels dissabtes"*. La conversa, com comprovareu, va ser distesa, i més aviat ens apropàrem a un ciutadà normal i corrent, preocupat pel seu poble, que no a un batle. Aquí teniu un resum d'aquella llarga conversa.

En Pep Gallego després de comentar que l'aterrada al càrrec ha estat suau ens confessava els seus motius per estar en política: *"Des de molt jove he tingut inquietuds i ganes de col·laborar, de fer coses. En el cafè tots creim tenir solucions per als problemes del poble, però per aplicar aquestes solucions hi has de posar les mans. La satisfacció és que algú et digui que s'ha fet alguna cosa bé, o passar per un carrer i veure que s'ha millorat o s'hi han resolt les mancances. A mi em passa, per exemple, amb l'espai esportiu, una inquietud que tenia des de jove: veure que ara hi ha unes instal·lacions magnífiques, on més de dos-cents al·lots hi practiquen l'esport cada dia; m'omple de satisfacció"*.

La seva opinió de la legislatura actual va ser clara: *"La legislatura, efectivament, està sent complicada. Teniem un pacte de govern i de gestió, però en el desembre de 2008, per una desgràcia de tots coneguda, l'equip de govern va quedar en minoria. A causa de la crisi, l'economia també condiona negativament la nostra gestió. Però sabem en quina situació ens trobam i farem front al futur immediat en les circumstàncies que ens han tocat, de la millor manera possible. Algunes coses segurament no es podran executar d'acord amb el calendari inicial que teníem i, en general, tots els departaments de l'Ajuntament ens haurem d'ajustar a les restriccions imposades per aquesta realitat."*

No podíem deixar de demanar per les normes subsidiàries i l'urbanisme, sobre els quals ens digué: *"Un dels punts que tots els partits recollim en els nostres programes és el de l'actualització de les Normes Subsidiàries d'urbanisme. Ho arrossegam des de 1995. Ara ens hem proposat de contractar l'equip de redacció en tres o quatre mesos i de poder tenir en exposició pública el resultat del seu treball abans que acabi la legislatura. És un tema delicat i tots hi tenim alguna cosa a dir, cada partit hi haurà de fer les seves aportacions"*.

Anuari Cap Vermell 2009

Parlant del finançament local: "Les Illes Balears estan mal finançades. Aquesta és una realitat coneguda. Però nosaltres, com a ajuntament, a banda de la davallada d'ingressos provinents del sector de la construcció, també estam mal finançats per part de l'Estat. Se'ns exigeixen més serveis dels que ens corresponen per llei i no en tenim la pertinent compensació econòmica. I si puntualment, per raons econòmiques, s'ha de restringir o fins i tot suprimir algun servei dels que ofereixes, la gent difícilment ho entén, com en el cas de la supressió d'il·luminació de Nadal. També passarà amb les festes. Podríem passar sense festes, però no ho podríem fer sense aigua, per exemple. En alguns casos, la manca de mitjans es pot substituir per imaginació i il·lusió". I no podíem aprofitar l'ocasió per demanar-li per la piscina: "La concessió de la piscina municipal suposava un dèficit anual de 400.000 euros, segons crec recordar, i considerarem que alguna cosa no s'havia fet bé. És per això que ens posarem en contacte amb els concessionaris, per renegociar el conveni. D'altra banda, l'empresa adjudicatària havia de realitzar una sèrie d'obres que tampoc havia duit a terme. Com que aquelles negociacions no varen donar fruit, se suposa que les divergències s'hauran de resoldre per via judicial. L'expedient va ser enviat al Consell Consultiu i aquest, tot i que els seus informes no són vinculants, ens va donar la raó. Tenim gairebé enllestit un nou plec de condicions i, d'altra banda, amb el segon Pla E acabarem aquelles obres que havia de fer l'empresa concessionària i embellirem l'entorn, per mirar d'endegar una nova adjudicació dins el primer trimestre de 2010".

I per acabar, ara, a fer feina... "De fer feina, no ens n'hem aturat, però hem hagut de dedicar molts d'esforços a negociar amb l'oposició el tema dels pressuposts i el canvi de batlia, i això et roba temps per a la gestió de les àrees de l'Ajuntament. Esper que a partir d'ara les coses siguin distintes".

18 de desembre de 2009

Lluís Galian

Campió de Balears de Judo (categoria absoluta -66)

La darrera entrevista de l'any va ser la de Lluís Galian, recentment proclamat campió de Balears de Judo de la categoria absoluta (-66 kg), dia 12 de desembre de 2009. En Lluís es mostrava molt il·lusionat per anar al campionat nacional i recordava els seus inicis en aquest esport: "Vaig

començar a fer judo l'estiu del 99, quan tenia 6 anys. A casa volien que fes algun esport i vaig provar el judo. Des del principi em va interessar bastant i a més l'horari m'anava molt bé, ja que sortia de l'escola i entrava en el pavelló de s'Alzinar, que estava just al costat. A més, a les classes de judo m'ho passava molt bé, primer jugant i després entrenant i aprenent la tècnica d'aquest esport".

Del repte que tenia al davant ens digué: "Per a mi és tot un luxe. La meua eliminatòria era difícil, però vaig aconseguir guanyar tots els combats i classificar-me. Ara em toca fer un bon paper i intentar guanyar el campionat d'Espanya, malgrat ser conscient que és molt i molt difícil. M'estic entrenant intensament, quatre dies a la setmana, i esper quedar entre els primers de la meua categoria. Aconseguir una medalla seria una passada." Com no podia ser d'altra forma, nosaltres li desitjàrem sort a la fase nacional a Alacant.

L'ORIENT

- papereria • premsa • llibreria
- juguetes • objectes regal
- material oficina • fotocòpies • fax

Carrer des Llun, 12
Tel. i Fax 971 56 47 65

07580 Capdepera
(Illes Balears)

Pos3

telf:
639
688
827

Toni Navarro

COL·LABORACIONS

21 de gener de 2009

MONÒLEGS DEL CAP Putes juguetes!

Miquel Piris

Lull dret em balla. No el puc aturar. Va començar ballant un vals vienès, va continuar pegant bots com els dimonis per Sant Antoni i avui ja fa street dance. El duré a Fama. I les mans fa dies que em tremolen. A més, no puc dormir i CRID PER QUALSEVOL COSA! Tot per culpa del Nadal. No, no és per les maratons de dinars familiars ni perquè hagi ingerit massa substàncies psicotròpiques. No. La culpa és de les juguetes noves dels meus fills. Per començar, m'agradaria saber qui és el dissenyador dels paquets. Punyeta, que el cagatió li va dur a ma filla una pepa que fa pipí i camina i encara no l'hem poguda treure de la capsa. No hi ha manera d'alliberar-la de tots els cables i grampons amb què està subjecta. Que tenen por que s'escapi? I ja veus ma filla amunt i avall arrossegant la seva capsota humida que comença a caure a trossets i amb una veueta que surt de l'interior que diu: "¿Quieres que camine?". "No, no pots caminar, Barbie xinesa! Fins que la capsa no es desintegri que no podràs sortir d'aquí perquè no tenc ni un tallador làser ni un disc amb puntes de diamant per poder-te treure d'aquí!"

El Transformer del meu fill, n'Òptimus, en canvi, va ser més bo de desempaquetar. Òptimus? I un mè negre. Pessimus Extratosfèricus li escau més. Em vaig passar tot el dinar de Reis intentant transformar-lo en camió. Pensareu que sóc un poc bàmbol. És

possible, però el meu cunyat és enginyer i va acabar amb la parpella ballant el Txikitxiki. "Jas, criatura. Després de tres hores el teu pare i el teu concho ho han aconseguit. Gaudeix del teu Òptimus convertit en camió en aquest dia tan especial". "Papà, me'l fas robot un altre pic?". "Fes el favor, vés a jugar amb el cotxe teledirigit". "No puc, ja no funciona. Se n'ha romput l'antena". "Em cag amb Juguettes i els fabricants xinesos de la punyeta!!!"

I després encara vaig haver de muntar el Hot Wheels. Algunes nits, si aconsegueix dormir una estona gràcies al Zolpidem, encara somni en els plànols d'aquest artefacte. S'ha de ser realment malvat per posar una cosa així al mercat i dir que és per als nins. No, amics, a mi

Corrupte. Margalida Morey

no m'enganyen. Tot això és un complot. Uns terroristes que han segrestat el pare Noel i els tres Reis d'Orient. Són els mateixos que dissenyen els virus d'ordinador, els mobles per muntar d'Ikea i els programes del cor de Tele5. Tot plegat en realitat són armes psicològiques per anar-nos debilitant mentalment. No ho hem de consentir: comprem pilotes, pepes sense caps, juguetes sense instruccions de muntatge,

mobles acabats... I si anau a Ikea, feis com jo: comprau un rotlle de salmó i fugiu corrents. O això o acabareu trobant que la massacre que Israel està fent a Palestina és justificable; que el batle de Capdepera ha de dimitir o que s'han de donar doblers als bancs i a les seves constructores perquè hi ha crisi.

22 d'abril de 2009

Mallorquins i valencians

Miquel Piris

Dimarts, 23 d'agost de 1611. Na Clara mira cap a l'horitzó i, fidel a la promesa feta, imagina amb totes les seves forces un lloc tan bell com el que ha deixat entre per sempre més. "Imagina't el teu nou poble amb tota l'eima de la qual jo sé que ets capaç. Fes-ho i convertiràs els teus pensaments en realitat", li va dir la padrina mentre ella, entre sanglots, sentia com el seu petit cos anava desfent-se en bocins de tristors. Dins el vaixell que se l'endú, na Clara no pot fer més que veure, altre pic, Mallorca. No li apareix res més al pensament que l'entorn on ha viscut els seus primers dotze anys. I les oliveres i les marjades de paret seca i na

Caterina i en Biel i el padrí, a qui no havia vist mai plorar fins diumenge, quan la va estrènyer robant-li l'alè, just abans de pujar al carro per partir cap a Ciutat. No veu més que Esporles.

Els seus pares, en Pere Bonanat i na Práxedes Cases, van haver d'acceptar anar a viure al Regne de València per poder pagar els deutes acumulats per les males collites. El Duc de Gandia pagaria el Virrei de Mallorca pels nous

Anuari Cap Vermell 2009

pobladors i aquests substituirien els moriscs que havien expulsat tan sols dos anys abans. Encara que els foragitats eren oficialment cristians nous, la majoria havien mantingut la pràctica de la seva religió, la seva llengua i costums malgrat les campanyes evangelitzadores. Tot un escàndol que el bastió de la cristiandat al mediterrani no podia permetre. A la Vall de Gallinera, a la comarca de la Marina Alta, quasi totes les 440 famílies musulmanes van haver de fugir d'Alcúdia, Benialí, Benissivà, Benimarzoc... Un terç dels valencians van perdre per sempre el dret a morir on van néixer i perderen totes les seves possessions.

Els pares de na Clara van rebre casa i terres a canvi de marxar de la seva terra. Com tots els emigrants, cercaven un futur millor, però a canvi es van haver de sotmetre a nous i feixucs compromisos amb els senyors territorials. A cada poble queda una d'aquelles famílies morisques per fer de guia d'immigrants com Antoni Alemany, Jaume Fiol, Bartomeu Font, Gabriel Garriga, Francesc Maiol, Rafel Mesquida, Guillem Montaner, Jaume Oliver, Guillem Palmer, Jeroni Ribot, Joan Roig, Miquel Sastre, Miquel Seguí, Pere Serra, Pau Torres, Gabriel Vicenç, Miquel Torrents..., provinents de Santa Margalida, Sineu, Montuïri i, sobretot, de pobles de la serra de Tramuntana com Andratx, Banyalbufar, Calvià, Sóller... Ja des de 1911 els mallorquins eren majoria a Vall d'Ebo, Llíber, Benidoleig, Castells, Atzúvia...

Mentre passejava per aquests paratges no podia deixar de veure cares familiars, cares mallorquines. No vaig tenir la sort de sentir parlar ningú en "salat", però asseguren que a poblacions com Tàrbena els majors la conserven. Un segon. Sí que vaig sentir parlar salat a Tàrbena, però va resultar ser una manacorina, n'Encarna que, com jo, anava a la recerca dels "mallorquins de València". Estava un poc empipada perquè li havien venut sobressada assegurant-li que era millor que la mallorquina perquè no picava (prova fefaent de l'herència genètica de l'habilitat negociadora d'alguns illencs) i desescisada perquè tampoc havia tengut sort de sentir xerrar com noltros xerram. 400

anys són molts d'anys. La vaig convidar a continuar trescant cap a l'interior, enfora de la costa aberrant que s'han deixat fer els valencians.

Lluny dels gratacels turístics de Benidorm i d'Oropesa(dilla) hi ha penyals de formes i colors que captiven l'ànima com els de la Colònia de Sant Pere, com els d'Alaró; amb paisatges de tarongers i ametllers que aclaparen els sentits com els de Valldemossa i Esporles; amb marjades infinites com les de la costa de Tramuntana... perquè a Marina Alta una munió de nins i nines mallorquins com na Clara se'n van dur bocins de l'illa que van perdre amb gran dolor i, alhora, una mica d'esperança. Com els musulmans, els mallorquins hauríem d'anar un pic a la vida a la Vall de Gallinera, la meca dels desitjos complerts.

Finestra. Margalida Morey

29 de juliol de 2009

El corrupte incorrupte

Miquel Piris

A l'exdirector general d'Ordenació del Territori l'han condemnat altre pic, i ja en van tres. Ara li han posat una multa per haver assessorat una promotora contra el Govern del Partit Popular del qual formava part. En un país on s'aplicà la més dura de les lleis coràniques, a Jaume Massot ja no li quedarien extremitats per tallar-li. I de Rodrigo de Santos, esnifador de l'església del kiko del cavall fornicador, què en quedaria? O de la sembradora de Cola-Cao enriquít, Isabel Hidalgo? O del rei dels plu-

sos a compte de Bitel i la butxaqueta dels contribuents, Damià Vidal? I de n'Hidalgo del poni andritxo!...

Al ritme que van les troballes de corrupció en aquesta terra, les botigues de pròtesis serien plenes de populars comprant extremitats de plàstic. En Rafael Parera darrere el mostrador, movent-se amb dificultat per mor d'haver passat per les mateixes condemnes, despatxaria el material.

Llavors, tots plegats, van arrossegant-se per Palma fins a arribar a l'estació del metro inundada per metre i escaig d'aigua. El seu líder els ha convocats a una reunió misteriosa en el que sembla el seu retorn de l'exili barcelonès. Matas apareix de cop, com sorgit del no-res, raqueta de pàdel en mà. Només du uns calçons blancs Calvin Klein que permeten comprovar amb claredat que al seu cos no li falta res del que venia de fabrica. Llavors comença a caminar sense banyar-se ni les plantes dels peus.

Mancos i coixos canvien tot d'una les cares de ràbia per astorament i incredulitat. "Camina per damunt s'aigo! Com ho fa? Com és que ell encara conserva ses dues cames i es dos braços?" "És un sant!". "Com Sant Gabriel del Túnel!". En Rodrigo es tira de genolls mentre, amb llàgrimes als ulls, crida "Milagro!". Però en caure se li desmunten les dues pròtesis i s'enfonsa dins l'aigua. En intentar sortir-ne, també se li desmunten els braços. El venedor de falsedats ortopèdiques, Rafael Parera, mira al sostre, com si la cosa no anàs amb ell. Ningú no mou un dit, entre d'altres coses perquè la majoria no en tenen. "Salva'l!".

"Treu-lo de l'aigua, Sant Jaume!", criden els lisiats. Llavors, abaixant lleument el cap, James els mira i, amb una veu tan suau que permet sentir les bombolletes d'en Santos agonitzant, proclama: "En veritat vos dic que ho faré, teniu fe". Es gira, comença a caminar i tots poden veure el gran tatuatge que orna l'espatlla: dues ales d'àngel amb un lema al centre que diu "I love Pumpido". Del no-res apareix un ascensor, com el del Palma Arena, tot decorat amb barres i estrelles.

En Matas hi puja i surt disparat per damunt les vies inundades a la velocitat

d'un coet. En aquell mateix instant, arriben policies i bombers. El grup de discapacitats populars és detingut per no haver assistit Rodrigo de Santos que, enmig de la confusió, ha mort ofegat. I ara, què els tallaran si els condemnen? Josep Juan Cardona s'acaronava amb tristesa les orelles talment ho faria un cabró o un gilipolles.

10 de setembre de 2009

Cala Agulla no paga tant de renou

Miquel Piris

M'agradava passar els vespres d'estiu a Cala Rajada mirant estels, però amb la creixent contaminació lumínica i, sobretot, acústica, ara em dedic a un altre entreteniment. Es tracta de posarte a la terrassa i escoltar quantes cançons ets capaç de detectar al mateix temps. El meu màxim són quatre, però podrien ser més: s'ha de tenir en compte que el renou de l'alternadora instal·lada a un d'aquests bars discoteca a l'aire lliure que em regalen el seu renou em dificulta una mica la percepció. Com que la tenen en marxa 24 hores i ben al mig del carrer, arriba un moment que no la sents, però de ser-hi, hi és. Te n'adones per l'olor, el fum i la generosa taca de petroli que es veu al terra en passar per aquell tram de carrer situat al costat de ca meva, d'un parell d'hotels i de diversos apartaments. Estic segur que si l'apagassin, el nombre de cançons superposades que hom podria percebre s'apujaria.

Posar els meus dos petitons a dormir amb aquest nivell de decibels és un privilegi. Des del llit mateix i en poc temps s'han posat al dia de tot el que jo he necessitat anys per escoltar comprant discs, escoltant la ràdio o anant a discoteques. Estan al dia de tots els èxits de les darreres dècades i del millor de la música alemanya d'acordió. Passades les dotze, quan ja trobava que n'hi havia prou de lliçons sobre patxanga de tots els temps, telefonava a la policia local que, amable i diligent (no va amb segones), procedia a enviar una patrulla a aquestes discoteques a l'aire lliure per avisar de la il·legalitat que estaven cometent. Cada nit els feien cas i baixa-

ven la música (apagar-la quasi mai)...uns deu minuts, llavors la tornaven a apujar. L'endemà es repetia el mateix. I l'endemà es repetia el mateix. I l'endemà, també. Fins passades la una, cada nit igual, de dilluns a diumenge.

Però en comparació a d'altres, sóc molt afortunat. Un amic que viu al passeig marítim explica que, amb l'aire condicionat posat i les finestres de vidre doble ben tancades, sent el bum, bum, bum fins a les tres de la matinada. I després arriben els crits al carrer i les excrecions de tot tipus (i quan dic de tot tipus ho dic a consciència), brutor i desperfectes. Precisament, el renou afterhours és el que tampoc no deixa dormir una altra amiga a la mateixa vila que viu més cap al centre. Les nits d'estiu les passa amb taps a les orelles esperant impacient que torni l'hivern. I com ells, centenars de cala-rajaders des de fa anys. Fins fa poc el turisme etílic només colonitzava el poble durant el mes de juliol. Ara hi és quasi tot l'estiu, i sembla que va a més.

El meu no és l'únic poble balear que durant l'estiu es converteix en vila etílica. N'hi ha molts més. Per deixar fer mitja dotzena de propietaris de discoteques i bars a l'aire lliure, fa anys que es permet la tortura sistemàtica de propis i externs. Això passada la mitjanit. Abans d'aquesta hora, hi ha hotels que els superen en renou. M'han explicat que hi ha localitats que saben compaginar diversió i descans aplicant les normatives que garanteixen la convivència amb la complicitat d'uns empresaris que saben que a la llarga se la juguen. Amb la crisi ofegant el sector seria bo que els municipis que han aconseguit una certa tranquil·litat compartissin experiències amb els que mantenen la lacra i, sobretot, que s'anàs a cercar el "turista que no ve" per demanar-li per què ha deixat de venir. Seriosament, a aquestes altures hi ha qualcú que encara s'estranyi que les famílies amb fills o els turistes amb un mínim poder adquisitiu no vulguin tornar? Beat it +La dolce vita + The bongo song + Hot n' Cold... mmmmm... i uns que canten gats. Ah, i l'alternadora.

M'encantaria veure Cala Agulla amb més arena. Per mi és el paratge més guapo del món (si pogués ser, sense para-sols que la disfressen de platja

cutre i amb unes dutxes perquè els banyistes no se'n duguin l'arena cap als hotels, millor). Però no hi ha platja que valgui haver de patir les nits que alguns patim a Cala Rajada durant l'estiu.

11 de febrer de 2009

INFRACRÒNIQUES NEOCOLONIALS Miquel Llull

Miquel Llull

Bibliotecari del Golea

Comunic a tothom que ho vulgui sentir que a partir d'ara només respondré al nom de **Miquel Llull**. Després de consultar el Consell de Guerra (Causa 171/1938) contra el meu padrí, Miquel "Llull" Servera Barceló, he pres aquesta decisió unilateral i irrevocable de la qual mai de mais no em desdiré, ni en la vida ni en la mort.

Exigesc a les autoritats, tant civils com militars, que a la pròxima rebel·lió feixista contra la democràcia i la llibertat dels pobles sigui detingut, jutjat i condemnat amb aquest nom i que quan sigui interrogat pel comandant de la guàrdia civil d'Artà, caporal Juan Amer Vallespir, sigui anomenat amb el meu nom vertader de **Miquel Llull** i no amb cap altre. Això sí, admetré com a proves incriminatòries els escrits que he signat fins ara amb el meu nom anterior i els fais meus com si els hagués escrit jo mateix.

En cas de ser executat sense judici a la vorera d'un camí, deman que sigui el camí de s'Heretat i també deman de ser inscrit en el *Llibre Vermell* que qualque escriptor/a o historiador/a publicarà al cap d'uns anys, amb aquest nom meu, únic vertader, de **Miquel Lluïl**.

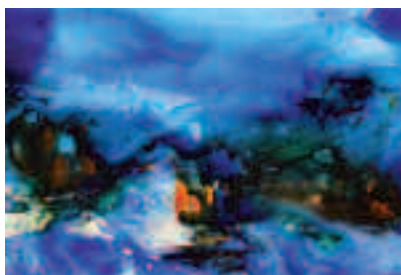
El meu padrí, Miquel Lluïl, va ser detingut el setembre de 1936 i va fer aquell famós viatge en camió que, partint de la plaça de l'Orient, va passar per Artà, el local de la Falange de Palma, el govern civil i va acabar al castell de Bellver en una nit fosca i plena de mals auguris que, com gairebé sempre que hi ha feixistes i criminals pel mig, es varen complir.

El 37 va ser alliberat, però per poc temps, perquè per l'abril del 38 va tornar a ser detingut i aquesta vegada fou jutjat i condemnat a 12 anys de presó.

L'acusaven de ser socialista i d'haver incitat a la rebel·lió: "Los antecedentes del procesado le señalan como militante en el partido socialista, siendo individuo de acción y que ha estado detenido gubernativamente durante el Movimiento por su ideología". (Causa 171/37, foli 46, Sentència).

"CONSIDERANDO que los hechos expuestos el Consejo los estima constitutivos de un delito consumado de provocación a la rebelión previsto y penado en el párrafo segundo del artículo 240 del Código de Justicia Militar del que es responsable en concepto de autor el procesado Miguel Servera, que con sus frases confiando aún en el triunfo de la causa marxista y prometiendo para tal caso las venganzas características de la misma realizó indudablemente tal labor provocadora en pro de la subversión roja, apreciándose a efectos del artículo 173 del mismo Código la circunstancia agravante de la perversidad del procesado, en atención a sus antecedentes extremista (sic) y persistencia en su ideología, por lo que el CONSEJO FALLA condenando al procesado MIGUEL SERVERA BARCELÓ, a la pena de DOCE AÑOS DE PRISIÓN MAYOR, con las accesorias de suspensión de todo cargo y del derecho de sufragio durante la condena, como autor responsable de un delito consumado de provocación a la rebelión comprendido en el artículo 240 del Código de Justicia Militar concurriendo la circunstancia agravante de su

perversidad a efectos del artículo 173 del mismo Cuerpo legal, sirviéndole de abono la totalidad de la prisión preventiva sufrida y siendo civilmente responsable en la forma que determina el Decreto Ley de diez de enero de mil novecientos treinta y siete." Signen: Presidente: Ramón Taix Atorrasagasti; Vocals: Guillermo Villalonga Pons, Antonio Torrandell Llinás, Bernardino Font Puig, Enrique Fernández de Córdoba y Lamo de Espinosa, Honorato Sureda Hernández; Vocal Ponente: José María Alfin Delgado."

Fons marí. Margalida Morey

I com ja amenaçava la sentència anterior, efectivament va passar pel Tribunal de Responsabilidades Políticas, format per una banda de lladres dedicada a extorquir les víctimes i arruïnar les seves famílies. Ja es veu que era un negoci a l'engròs.

Va sortir de la presó per a ingressar al manicomí de Palma, on qui sap si no va sofrir la lobotomia o l'electroxoc de mans del Dr. Villalonga desfressat de falangista (Jaume Pomar: *La raó i el meu dret: Biografia de Llorenç Villalonga*. Palma: Moll, 1995, p. 217), i només molts anys després va poder tornar a Capdepera: una Capdepera que, evidentment, ja no era la mateixa: l'espiritista, la llibertària, la llibertina, l'anticlerical, la que creia en la revolució social, en el canvi permanent de les coses, la que creia en la necessitat d'aprendre idees noves cada dia, la que anava en *carru* però que feia volar la imaginació en coets a reacció mentre els *beatús* i les beates escoltaven missa en silenci i els traginers i contrabandistes imaginaven noves i esportives maneres de fer-se milionaris.

Jo encara el veig a la vora del foc torrant xua, o sobrassada —si n'hi havia—, mentre la meva padrina fa llata. No deia res. Callava. I jo no sabia per què. Ara ho sé, padrí! Ara ho sé tot. Ara he tornat gran i ja no som aquell nin

que venia amb tu amb el *carru* fins a Son Febrer, una quasi quarterada plena de pedres on tu hi feies feina mentre jo jugava, o fins a Can Cardaix, on hi treballaves un altre trosset de terra. Després em feies un pa amb oli, però gairebé sempre t'oblidaves la sal. No sé per què, però sempre la sal.

I tornàvem al poble i jo estava alegre i content perquè era el meu poble; era Capdepera, la gran Capdepera dels *homus* i les dones alegres malgrat tot, i no me podia imaginar que tu t'hi senties un estrany i per això no volies parlar amb ningú. Només amb jo i la bística. Alguns deien que no estaves bé del cap. I ho estaves, padrí, de malament. Però jo ara sé per què. Ningú m'ho ha dit. Ho he vist en els papers que escriuen els teus *mateixus* botxins. No se n'amagaven gens. N'estaven ben contents i *orgullosus* d'escapçar vides com la teva. I el que més me fot és que encara n'hi ha que diuen que tengueres sort, perquè no et mataren a la cuneta o d'una pallissa a l'ajuntament. T'allunyaren dels teus, de n'Antònia Cataiola i de les teves filles, i això, per tu, fou pitjor que la mort. Jo ho sé, padrí. Ara me'n record que t'ho vaig veure als ulls. Me miraves fixament, però, padrí, no em feies gens de por. Tè veia estrany, però mai, mai em feres por. Sabia que tenia un padrí que no era com els altres i ara que sé per què n'estic orgullós. El que no sap ningú és que quan érem tots sols a foravila érem lliures i tu no eres aquella persona fosca que s'imaginaven els altres. Bé, senzillament, era dur tornar perquè pel poble trobàvem els teus delators i botxins. Això és tot. Aquells que t'havien empresonat després d'acusar-te de no haver oblidat les teves arrels, de no haver-te rendit ni després de la rendició. Jo no sabia qui eren. Però ara ho sé.

I també, de retruc, amb aquest canvi de nom vull fer un altre homenatge; en aquest cas a Ramon Lluïl, un dels primers catalans de Mallorca i un dels millors, creador de la nostra gran llengua literària i impulsor, també amb Francesc Pujols i tants d'altres, de la nostra relativa eternitat.

I perquè els *mateixus* que empresonaren el meu padrí són els que volen acabar amb la nostra llengua i volen esborrar qualsevol vestigi de catalanitat de Capdepera i de tot Mallorca, declarar i

declararé davant el caporal Juan Amer Vallespir (el mateix que va recopilar l'obra completa de na Maria Raia per portar-la davant l'escamot d'afusellament), que som, i seré fins a la mort, de nacionalitat catalana, tal com ho varen ser Ramon Llull i Miquel Llull sènior. I deman al món sencer que ens deixin ser el que som i que no permetin més que els nacionalistes espanyols ens embullin amb les seves demagògies criminals i assassines, que permetin la reunificació de Catalunya talment com permeteren la d'Alemanya, senzillament perquè és una qüestió de justícia i de pau.

15 de març de 2009

INFRACRÒNIQUES NEOCOLONIALS

L'hotel son Moll com a metàfora

Miquel Llull

Bibliotecari del Golea

Ja ha passat un temps prudencial des de l'accident de Son Moll i comença a ser hora de fer alguna valoració política i social, una valoració que vagi més enllà del vol gallinaci que han fet alguns fins ara, i també de tractar de treure algunes conclusions que posin en el punt de mira els veritables culpables, no de l'accident en si, que també, sinó de la política que hem heretat i que l'ha fet possible.

Des de fa trenta anys som partidari de tomar l'Hotel Son Moll i no he canviat d'opinió. No és, per tant, la meua, una venjança contra els actuals propietaris de l'hotel. Senzillament, consider que representa un símbol, un més, de la colonització de Mallorca i de la destrucció del seu territori. I també el principi de la fi de Cala Rajada.

L'Hotel Son Moll és una herència que hem rebut del franquisme, del seu colonialisme destructor del cos i de l'ànima del nostre poble, de la seva política desenvolupista a tota costa, i per tota la costa, per obtenir divises a bon preu, i que la "democràcia espanyola" no només no ha sabut aturar, sinó que ho ha empitjorat. Hem acceptat com a

xotets que els colonialistes i els seus còmplices fessin el que volguessin, i ara alguns ploren llàgrimes de cocodril quan veuen el desastre.

Per tant, som partidari de tomar l'Hotel Son Moll, però som més partidari encara de tomar el colonialisme que representa. I per això signaré qualsevol paper que se'm presenti i digui, ben clar, que tomar l'Hotel Son Moll només és una primera passa per prendre les regnes del nostre destí, que no aturarem fins que se'ns reconegui com un poble adult que té dret a organitzar el seu present i projectar-lo cap al futur, que no consentirem mai més que el colonialisme posi en perill el nostre desenvolupament econòmic i converteixi la nostra cultura en residual, que no ens amagarem quan tornin a la càrrega tots els emboscats de la dreta amb les seves màquines, les seves grues i les seves hipoteques... Això sí que ho signaré! El que no faré és signar papers en el buit, papers que no tinguin present la realitat, la crua realitat, papers que no vagin més enllà de l'anècdota

Colors. Margalida Morey

d'un accident.

Perquè el problema no és que hi hagi hagut un accident (que ho és, i gros, sobretot per als qui l'han patit i els seus familiars i amics): el problema de veres és que no tenim mecanismes per prevenir-los, perquè no són fortuïts, sinó que són fruit d'una política perfectament pensada i dissenyada, des de fa anys i panys, per a xuclar-nos fins a les arrels i destruir la nostra voluntat d'existir.

Han convertit la destrucció del territori en una indústria que dona feina a milers i milers de persones; aquest és el problema! I els que no hi estam d'acord, entre tots, hi hauríem de trobar una solució i no deixar-ho sols en mans dels polítics, que moltes vegades, malgrat tinguin voluntat, no ho poden fer

tot perquè es troben amb un entramat de lleis i disposicions que són impossibles de superar.

Perquè els culpables no són aquell o aquell altre hotelier o aquell o aquell altre constructor. No. El culpable és un Estat (Espanya) que ens ha abandonat a la nostra sort i ha impedit la formació d'una verdadera cultura democràtica, on les persones puguin ser responsables dels seus actes perquè saben el que fan. I és que un Estat colonialista mai, per definició, pot ser democràtic. I aquesta, amics meus, és la qüestió. I no altra.

Per tant, a mi el que em preocupa de veres no és la responsabilitat individual, cosa que esbrinaran els jutges (ai, déu mevet, si poguéssim confiar en la Justícia!), sinó la responsabilitat col·lectiva: aquella que ens ha empès a fer de les nostres vides una cursa per veure qui es fa més ric i més aviat, aquella que ens ha ensenyat que qualsevol preu es pot pagar per mantenir el nostre tren de vida, aquella que ha permès una situació on el dret de decidir és conculcat constantment, aquella que ha consentit un sistema educatiu que s'ha convertit en una fàbrica d'analfabets funcionals, en què molts de joves no tenen altra opció que prestar-se a continuar amb l'escalada destructiva del nostre territori, senzillament perquè no estan preparats per fer res més que ser mà d'obra barata al servei del capital i la seva dinàmica agressiva

i suïcida.

29 de setembre de 2009

INFRACRÒNIQUES NEOCOLONIALS

Transnitar a Capdepera

Miquel Llull

Bibliotecari del Golea

1
Hem de partir de la base que tots els nostres herois nocturns són morts. Sí, això!, que la mort ha fet tàbula rasa de tots els nostres desigs i esperances. Que no queda res condret. Que no podem mirar enrere ni tampoc podem mirar endavant.

21 de maig de 2009

EL TERCER MIL·LENI
Topofília*Jaume Fuster*

No sé si a vosaltres vos passa, però a mi sovint em manquen paraules, definicions exactes per a alguns sentiments particulars que no sé com expressar. A vegades arrib a creure que tals sentiments no tenen nom, que ningú no els ha batiat, fins que, un dia, algú més llegit que jo em posa davant els ulls la concreció del concepte, i aquest pren una forma que, a més, una vegada descoberta, s'apareix plena de sentit.

D'aquests sentiments que dic n'hi ha un que fins ara havia tingut mal d'agombolar en el llenguatge quotidià. Tot el que he dit i escrit al respecte, que no és poc, fins al present s'ha materialitzat per mitjà de circumloquis llargs i feixucs, com aquelles declaracions d'amor que acaben per avorrir l'estimat o l'estimada que en són receptors. Estic parlant del sentiment d'afecte per la terra que em va veure néixer, una

experiència única, personal i inalienable, relativa als vincles entre jo —entre cada persona— i el lloc on visc, això és, les relacions emotives i afectives que uneixen l'home amb un lloc determinat.

Va ser el passat dia 9 de maig que el professor Climent Picornell (DBalears) m'aplanà el camí i em va servir la forma precisa per a definir l'estat afectiu per la terra i el procés que ens hi ha menat. La paraula és topofília. Com bé recorda el professor Picornell a l'article titulat "Topofília de Palma: territoris de la memòria", aquesta definició la va encunyar el geògraf xinès Yi-Fu Tuan, i, com tants d'altres neologismes, s'estructura a partir del terme grecs, en aquest cas *topos*, "lloc", i el cultisme *filia*, usat normalment com a sufix per a indicar la inclinació apassionada que s'experimenta davant realitats determinades.

Em va semblar tan diàfana, aquesta expressió, tan afortunada, que el seu descobriment em va fer molt feliç. Precisament, dies abans de llegir l'article en qüestió, en una de les meves pas-

Així les coses, ens trobam en un cul-de-sac del qual no imaginam com ens en sortirem. No hi ha vida a Capdepera.

Hi ha un gran silenci nocturn inversament proporcional al renou que hi ha a Cala Rajada. Valga'm déu!

No hi ha vida nocturna a Capdepera.

No sempre ha estat així, però. Al contrari: la vida nocturna de Capdepera era un gran alè, un gran batec, que donava ales als seus habitants.

M'agradava molt sentir la gent quan xerrava de nit. M'asseia al Recreo, en un racó qualsevol, o a la fresca quan era l'estiu, i escoltava la gent com xerrava.

Era un dels meus esports favorits.

Era la llibertat.

Era la vida.

Era un Laccas, era una llet freda.

Eres tu, eres jo.

Era en Joan Barral amb un conyac i un joc d'escacs.

Era en Joan de Conies amb unes herbes seques. Era en Suador Beó i el somni que res mai no s'acabaria.

Però si fins i tot el 18 de juliol del 36 la gent se'n va anar a dormir molt tard i va tenir temps de penjar consignes per les parets! En Mengol tancava tard, el Recreo tancava tard, l'Orient tancava tard. Era estiu. A Cala Rajada pescaven. I a Capdepera parlaven a la fresca fins a altes hores de la matinada, i fins i tot tenien temps per a conspirar per a la revolució mundial.

Direu que era gent desenfainada. Però no és veritat. Era gent conversadora.

2

La sensació de desfeta total l'hem tenguda aquest estiu, on els bars han tancat fins i tot durant les festes de Sant Bartomeu, aquell sant que va amb un ganivet a les mans i ens mira com si ens volgués... matar. La qual cosa (supòs que estareu d'acord amb mi?) és el summum de la desesperança.

Alguns diran que és la llei de l'oferta i la demanda. I a mi no em queda més remei que dir que això és una merda, sigui llei, sigui oferta o sigui demanda. El cim de la misèria va ser un dia d'aquestes festes en què, quan encara hi havia músics sobre l'escenari, ens trobà-

rem que no quedava ni un sol bar obert en tot el poble i fins i tot el bar de la plaça on es feia la festa havia tancat. Però encara més, el bar de la pròpia festa va tancar molt abans que els músics acabassin l'actuació, la qual cosa va indignar d'una manera espantosa l'*amu* en Biel Barona, que va arribar a dir que no tornaria mai més de Formentera.

I jo, què puc dir? Què puc dir per apaivagar els ànims a l'*amu* en Biel Barona? Com li puc explicar tot això?

La veritat és que no tenc paraules.

De tot allò que contaven els vells, que jo veig escrit en papers també vells, que diuen alguns llibres i alguns escrip-

Bous. Margalida Morey

tors; de tot allò, hem passat al no-res i encara, alguns, no ens en sabem avenir. I potser per això tampoc no ho podem explicar.

No tenc paraules. Només ràbia.

3

En Barona i jo proposam, com una mena d'exercici exploratori dels sentiments i les sensacions, que, com a mínim, cada *casinu* del poble hauria d'obrir un dia a l'any les vint-i-quatre hores, per tal que tots els gabellins i gabellines puguin tornar a sentir el que és xerrar i xerrar en un *casinu*, sigui de nit o sigui de dia. Pensam que no és demanar gaire i que es faria un gran servei social i cadascú pagaria les seves copes i potser se n'aniria a dormir sense maleir la seva sort.

4

Crec que tenim dret a exigir que volem transnitar a Capdepera. Ja sé que em direu que tot depèn finalment de la llei de l'oferta i la demanda: maleïda sigui la llei, maleïda sigui l'oferta i maleïda sigui la demanda!

sejades pel camí de les Atzavares –per cert, hi ha molts més tamarells que pites– em vaig asseure una estona en un dels bancs de fusta de la mena de place-ta que hi ha davant la casa “Orient”, de cara a la mar. Era un d’aquests dies lluminosos de maig, en què un oratjol tènue de llebeig feia molt plaent l’esta-da en aquell indret. Des del Faralló i la punta de Cala Gat fins als meus peus, passat per Cala Rajada, na Ferradura i Son Moll, vaig contemplar, una vegada més, aquella llenca de costa que he vist milers de vegades, i amb els ulls de la memòria en vaig veure un altre perfil no malmès per alguns edificis que tots sabem. I també una vegada més vaig veure la meva peripècia personal dibui-xada en aquell paisatge, i per tant l’ex-periència indefugible d’assumir com a pròpies les nafres que entre tots hem infríngit a aquesta terra. És a dir, topo-fília –paraula que aleshores encara no coneixia– com a capacitat de gaudir i de patir el paisatge que s’estima, de saber-lo part d’un mateix, d’experimen-tar un sentiment que va més enllà de l’experiència personal i s’arrapa a la memòria col·lectiva.

Aquest cap de fil, assegut davall un tamarell, em va dur a un altre, el de l’al-lau d’immigració que ha viscut Mallorca –també Capdepera i Cala Rajada–, en les últimes dècades. Segons la regidora Bover, que treballa entre d’altres coses per ajudar a la inte-gració dels nouvinguts, resulta que en el nostre municipi, ara mateix, s’hi agombolen ciutadans de 65 països que parlen més de 50 idiomes distints, i al voltant del 35% de la població és immigrant, sense comptar els proce-dents de la resta de l’Estat espanyol. Sigui perquè han establert aquí una

segona residència, sigui perquè hi han arribat empesos pel desig de millorar les seves expectatives econòmiques i socials, es tracta d’una realitat difícil de gestionar.

Aquesta massa de gent, n’estic segur, no comparteix la meua topofília, en relació amb Mallorca. Ni encara que volguessin, els immigrants no poden compartir els meus sentiments. La seva relació amb aquesta terra és una altra, no en tenen memòria històrica, no els hi uneix cap lligam d’afecte, ni tan sols als de segona generació. Lligams de necessitat, potser sí, però no d’amor. Parlant de *topos*, la majoria fins i tot desconeix gran part de topònims, per-què els seus referents es troben a molts de quilòmetres de distància. Darrerament, amb gran alarma, he vist aparèi-xer versions toponímiques com Carre-gador, o Font de sa Cala, sense l’article corresponent, com si res, en una prime-ra fase d’anorreament d’allò que és més mal d’enderrocar d’una llengua: els noms de llocs.

Aquí tornaré a Yi-Fu Tuan, del qual he mirat de saber-ne alguna cosa més des que vaig llegir l’article de C. Picornell. Tuan ha encunyat conceptes complementaris al de topofília, i n’hi ha un que em ve com anell al dit per expressar la relació que sovint establei-xen les persones amb aquesta terra quan hi arriben primera vegada, especial-ment si ho fan sense voluntat de per-manència: el concepte és el de topone-gligència. El geògraf xinès, en aquest cas, al·ludeix a la manca d’arrelament, d’estima i de compromís respecte de la terra on es viu. La toponegligència duu a considerar els llocs com a objectes, amb els quals només s’estableix una

relació de consum o de contemplació superficial.

Aconseguir que aquell 35% del qual parlen les estadístiques –o més d’un 50%, segons com es facin els comptes–, vagin abandonant actituds toponegli-gents, actituds d’indiferència i de manca de compromís, i comencin a congriar sentiments de topofília, és una assignatura que hem d’aprovar entre tots, indígenes i nouvinguts. Però –i no sóc tan ingenu que no ho vegi–, aquests sentiments s’haurien de fer igualment extensius a molts de mallorquins de soca-rel, a molta gent amb un arbre genealògic que xucla la saba d’aquesta terra des de l’Edat Mitjana, gent que tampoc demostra la més mínima afec-ció pel lloc dels seus avantpassats. I aquests, creieu-me, són els més perillo-sos. La gran destrossa l’hem feta bàsica-ment nosaltres mateixos, i a la terra l’hem venuda nosaltres.

Molt em tem que, o començam a congriar sentiments d’estimació cap a l’illa, o el procés de despersonalització en què ens trobam immersos continuarà el seu vertiginós camí, fins que aquesta terra acabarà per provocar, en uns i altres, no sentiments d’afecte, sinó reac-cions de topofòbia, això és, pura aversió pel lloc on ens ha estat donat de viure.

15 de desembre de 2009

EL TERCER MIL·LENI
Homenatge als polítics

Jaume Fuster

No sé quin temps feia que no escrivia per a aquesta secció tan oblidada. Oblidada per mi, i oblidada per vosal-

RBF
ROIS BONET TIXERER
ASSESSORIA D'EMPRESSES I AMERICA
GESTORA ADMINISTRATIVA
SERVICIS III SAO
Via Mallorca, 8 Cala Rajada, telf 971 56 46 12

VIAJES ECUADOR
C/ Magallanes, 47 Bajo C
07590 Cala Rajada
telf. 971 56 54 20
email: calarajada@viajesecuador.net

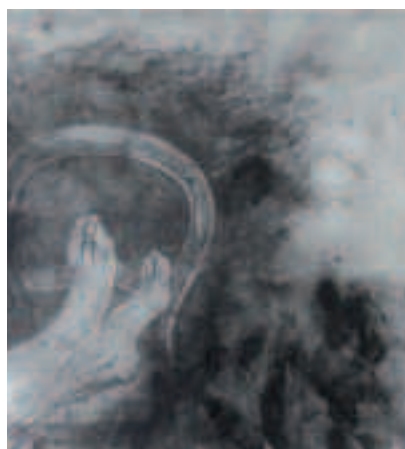
tres. Sé que no l'heu trobada a faltar i, en tot cas, com que no me l'heu reclamada, he de pensar que tots, vosaltres i jo, podíem prescindir-ne tranquil·lament. Aleshores, per què torn a dir-hi la meva? Idò, segurament, perquè, com que no fum, aquest deu ser el meu vici irreprimible.

De què va, la història? Vos ho dic immediatament. Es tracta d'explicar-vos com m'agrada remar contra corrent, i per tant, ara mateix, en moments en què la figura dels polítics es troba totalment en entredit, a mi em ve de gust proclamar la meva admiració per la majoria de polítics que conec, especialment si puc considerar com a polítics aquells que es dediquen a l'activitat pública conjunturalment, sense vocació professional, sinó més aviat empesos per la seva fe en nosaltres, els ciutadans. Estic pensant especialment en els regidors de l'Ajuntament de Capdepera.

Bé, pots ser m'estic ficant en un embull, ara jo. A veure si em sé explicar.

Per què em mereixen gran respecte, aquestes dones i aquests homes? En primer lloc, per tenir el coratge de posar-se al capdavant de la gestió d'alguns serveis comuns: seguretat, neteja, acció social, parcs i jardins, urbanisme, patrimoni, etc. Facin el que facin, ningú no els donarem les gràcies. Estic convençut que tots ells també ho saben, que difícilment se'ls reconeixeran els serveis prestats. És més, deuen comptar que la majoria de nosaltres estam disposats a crucificar-los a la més mínima errada. Quan, en el millor dels casos, davant una actuació positiva seva, no sapiguem què argumentar, sempre ens podrem aferrar a la idea que per alguna cosa s'hi ha ficat, i que algun interès ocult deuen tenir, perquè, si no, no ho farien. Si a tot això hi afegim les fòbies apriorístiques, com a conseqüència de la pròpia devoció ideològica, tots els polítics que no són dels "nostres" són uns inútils i uns impresentables.

Com deia el nou batle, Josep Gallego, en una entrevista publicada en aquesta mateixa pàgina, està molt bé arreglar el món des del bar, però si no t'hi fiques de peus, no arregles res. I és que s'hi està tan bé, en el bar, i fa tan bon criticar! I ja que ha sortit la paraula criticar, permeteu-me un tendre record per a bona part dels comentaristes polítics (premsa, ràdio i televisió a

Descans. Margalida Morey

un mateix nivell). Fotre una passa de ca a tota la classe política, sense excepció, ni matís, de la dreta a l'esquerra, de dalt a baix, tot en un mateix article, resulta, com ho diria?, enlluernador, tot i que passa sovint. Els que no són lladres són còmplices, els que no s'han fermat a la cadira s'hi han clavats amb tatxes, els que no són curts són ingenus, els que no són covards són hipòcrites. I així. Però aquests periodistes de ploma o llengua destravada són com els del bar: molta parleria, però poques solucions efectives. N'hi ha, de periodistes, que han provat de fer incursions en el món de la política, i, com qui més qui manco, també han fet els ous en terra, i algun després els ha trepitjat i tot.

Als polítics els hem d'exigir, abans de cap altra cosa, que siguin honorats. Aquesta és una condició inalienable. Tenim dret que ens governi gent que sigui de fiar, gent de bona voluntat, gent amb uns principis ètics sense fissures. Per aquí no hi hem de passar. Alguns homes i dones públics sembla que no han tengut clars aquests principis, últimament, però per sort la democràcia no és la dictadura, i, si no totes, la majoria de malifetes acaben sortint a la llum. Fora corruptes! Dit això, què més els puc exigir, al polítics, a banda d'honestedat? Aquí hi podeu ficar el que vulgueu: eficàcia, transparència, coratge, decisió, seny, prudència... Volem que el polític sigui un exemple, un mirall de virtuts, i és just que ho vulguem, però també crec que molts pocs de nosaltres seríem capaços d'actuar ni a una dècima part del nivell que exigim als nostres representants. Aspiram a una "aristocràcia" a l'estil de

l'Antiga Grècia, és a dir, al govern dels "millors", i a més volem que aquests "millors" sorgeixin de la nostra participació directa en l'elecció, és a dir, de la democràcia. Això gairebé sempre ha estat una utopia, i només molt excepcionalment han sorgit figures capaces d'agafar les regnes del poder amb la noblesa i les perfeccions dels éssers tocats per la gràcia dels déus.

Aquells que diuen que no els interessa la política, menteixen, però, ni encara que fos cert, hauria de servir d'eximent. Tots hauríem de conèixer, en carn pròpia, quin estar s'hi fa a les institucions, començant pel propi ajuntament. Per sorteig, cadascú de nosaltres hauria de passar una legislatura menjant morena. Segur que ens faria canviar d'opinió, respecte dels polítics, i no ens hi referiríem amb la displicència amb què ens expressam sovint.

Per ventura els tendríem més respecte.

(Dedicat a Tolo Alzina, Pep Gallego, Mateu Garau, Pilar García, Bernad Boutique, Joan Ferrer, Pilar Gasull, Maria Orts, Climent Crespo, Margalida Servera, Rafel Fernández, Pep Medina, Mateu Melis, Virginia Urdangarín, Sebastià Sureda, Maribel Vives, Margalida Bover)

30 d'agost de 2009

EL MÓN D'APROP I D'ENFORA

Mal de queixal, en Roca i el batlle Pilón

Climent Garau i Arbona

La meua infància va ser de patiment de mal de queixal i de terror a en Roca i al batlle Pilon. Fins que vaig haver complert l'etapa infantil, el remei per al mal de queixal era en Roca, un barber que es passejava amb unes estenalles dins la butxaca i l'emprenia sense manies amb les peces corcades que fossin. A Capdepera no hi havia dentistes i, un pic per setmana, en Roca venia a peu d'Artà, seguint les marques dels pneumàtics del camió d'en Terres. Arribava a mig matí, després de glopejar un parell de copes de cassalla, i s'instal·lava a la barberia del cafè de La Palmara i començava el seu jornal. Primer ajudava el barber a tallar quatre cabells

i si, entre i entre, entrava qualque maldequeixalós desesperat, sense obrir boca, s'asseia a la primera cadira que trobava amb les barres fermades fort amb un mocador de daus i esperava que li tocàs la prima. En Roca acabava d'endiuenjar el client que tenia entre mans i una vegada enllestit feia senya al maldequeixalós, i aquella animeta s'asseia a la cadira, encara calenta del client que en Roca acabava d'enllestir i perfumar i tot, no us penseu que...! El valent de torn, una vegada assegut, obria la boca i amb el dit i la repetició a diferents tons de la vocal més oberta del vocabulari es donava a entendre. En Roca era poc xerrador, però aquell llenguatge d'un i altre resultava prou entenedor. No vaig sentir dir a ningú que hagués arrabassat un queixal sa en lloc d'un de corcat, que això passa a vegades a les millors cases. Bé, a mi m'hi acompanyava el padrí Climent i quan en Roca feia la senya, amb les cames tremoloses i un fil de veu, m'asseia a aquell cadafal. En Roca tenia l'habilitat, supòs que innata, de fer obrir la boca als al·lotets com jo i una vegada oberta ja es pot dir que el queixal, clau o dent anaven a un poal que tenia just devora, no et deixava ni plorar ni demanar cap explicació, tenia a mà una copa de seca, te la feia glopejar i fins i tot tu i el mal quedàveu mig adormits.

L'altre terror meu era el batlle Pilon; no sé per què, però m'imposava molt i si jugant per davant ca nostra, al carrer del Port, sentia remor o veia qualque al·lot que sortia de la plaça de l'Orient corrents, jo, sense dir res a ningú, ni tan sols girar-me al darrere, prenia portal i esperava que s'hagués esvaït aquella mala maror per tornar al carrer, on m'hi vaig passar els millors temps de la meua vida.

Un altre dia miraré de parlar-vos d'en Pilon. Ara només vull dir-vos que era batlle de Capdepera en temps de la dictadura d'en Primo de Rivera. Havia estat a Xile com a emigrant i en tornar es féu una casa damunt un penyalot per devers Cala Gat i li posà el nom de "Cabo de Hornos", com a home agraït a la seva segona pàtria. Però era un home gran i gros, imponent com un Júpiter Tronante. Per això preferia veure'l d'esquena que de cara...

15 d'octubre de 2009

Ca'n Creu d'Inca

Josep Terrassa

Ca'n Creu d'Inca no era un patrimoni protegit i preservat per les institucions públiques, Ajuntament i Consell; es podia reformar i fer-hi obres de conservació sense la supervisió d'instàncies superiors; de fet a l'anterior legislatura es va fer nova tota la teulada, una obra ben necessària, sense un seguiment de la Comissió de Patrimoni del Consell de Mallorca; també fou retirat el voladís de marès de la façana perquè estava en mal estat i, per qüestions econòmiques, no fou substituït ni col·locada cap canal que recollís l'aigua de pluja, per la qual cosa tot el frontis ha patit humitat i s'ha degradat.

Del casal s'aprofitava la planta baixa i, en unes poques ocasions, les voltes. Hi havia molta millora a fer: canviar els forjats, llevar les humitats i una reforma general per acondicionar la gran quantitat d'espai desaprofitat i en situació precària. Una reforma d'aquesta envergadura en temps de crisi econòmica era gairebé impensable i es fa costejada per l'Estat dins el Pla E.

Entre els objectius de la reforma hi ha: treure el màxim profit de l'espai disponible, racionalitzar la seva distribució, oferir les millors condicions de feina i facilitar l'accés a les persones de mobilitat restringida.

Després hi havia el problema de com encaixar aquests objectius aprofitant i respectant una antiga i senyoriuola casa pagesa. Des del punt de vista patrimonial la qüestió era saber quins espais, elements arquitectònics i objectes s'havien de preservar. La solució no acaba de convèncer.

El casal té 170 anys. En un principi era un casal pagès senyorial, més que res per la distribució de l'espai i per les dimensions, perquè els materials eren

ben humils i de la contrada. En aquell temps encara no hi havia carros al poble i el comerç era escàs, per això es procurava que els materials estassin a l'abast, com més a prop millor. El subsòl és de marès, un material que aprofitaren per aixecar les parets mestres exteriors i bastir unes voltes de proporcions considerables que, amb bon criteri, es conservaran íntegrament.

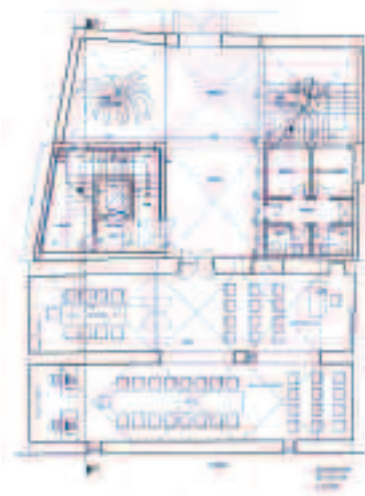
Les cases senyoriales, segons estudis publicats, tenien un frontis superior als 10 metres i uns enllestits fins. Un altre

dels elements destacats de Ca'n Creu d'Inca és, precisament, la façana; tant per les dimensions, 15'5 metres d'amplada, com per l'aterracat amb el qual estava enllestida. Les obertures de les finestres, en canvi, no estan protegides per peces obrades de pedra i els ampits són bastos, com també ho és el balcó; és a dir, s'empraren uns materials i unes solucions que no es corresponen amb les dimensions de la casa. Del conjunt destaca el portal que té les branques de pedra, cadascuna formada per dues peces, obrades i escairades, separades per unes motlures.

Les transformacions realitzades en el casal també afectaren la façana. Originàriament el portal, el balcó i les finestres estaven col·locats simètricament; més tard s'obrí un portal nou i s'engrandiren les finestres de la planta baixa per millorar la il·luminació interior. La de la dreta correspon a la consulta del metge Antoni Caldentey. El pas del temps també provocà la substitució dels portellons de les finestres per vidrieres i persianes.

La façana es restaurarà amb un nou aterracat, imitació de l'antic; al porxo

s'hi obrin més finestres per millorar la il·luminació dels despatxos i es col·locarà una canal que reculli l'aigua de la teulada. El voladís no es recupera perquè s'havia d'aixecar de nou tota la teulada. El portal obert quan dividiren el casal, entorn a 1870, romp amb la simetria i distorsiona la façana; per aquest motiu planteig la conveniència de paredar-lo.

Per bastir el nou vestíbul es reconstruirà el caminet empedrat que enllaçava el portal del carrer i el del corral, a l'arc que uneix els dos aiguavessos s'hi faran les motlures o impostes i es col·locarà de bell nou el ganxo on penjaven la romana per comprovar si els amitgers entregaven la quantitat compromesa en el contracte d'arrendament. Aquests elements enmig de taules i cadires d'oficina perden tot el seu sentit. Cal recuperar aquest vestíbul amb la màxima fidelitat possible, amb el trespol de morter de grava, les antigues portes de fusta de nord que foren retirades i guardades, un mobiliari adient,...

Aquest interès per conservar el vestíbul és per seguir gaudint de l'espai públic del casal, allà on es rebien les visites i que es conservava pràcticament així com era originàriament, la part més valuosa de l'interior de l'immoble. El caminet empedrat i l'arc donen continuïtat a un espai que enllaça amb la terrassa que ha estat engrandida, un indret que permet acollir amb tota dignitat esdeveniments socials. No em sembla encertat passar del carrer a la terrassa per entre taules i cadires, desaprofitant un espai que durant anys ha

servit dignament com a sala d'exposicions.

Un segon motiu per conservar-ho és de caire històric, és a dir, per recordar que en aquest vestíbul s'hi signà el 29 d'agost de 1858 el document que concedia a Capdepera la seva independència administrativa d'Artà. Un tercer argument és per coherència; no compartesc el criteri d'aplicar una solució per a la reforma exterior, cercant la màxima fidelitat a l'obra originària, i canviar per a l'interior on es persegueix la màxima rendibilitat econòmica convertint els elements patrimonials en un reclam publicitari. Una altra qüestió a tenir en compte és que Ca'n Creu d'Inca és una propietat municipal i això obliga a donar exemple, a convertir la reforma en un model d'actuació pública, en un referent per a tots els gabellins.

El futur del casal s'ha de decidir a nivell local. A Mallorca quasi cada poble té els seus casals, on hi han treballat grans artesans que han marcat èpoques i han servit de model dins la contrada; per això no té gaire sentit actuar a nivell illenc. Ca'n Creu d'Inca és, per a Capdepera, una peça arquitectònica valuosa, representativa d'una època, d'un estil de vida, seu de personatges i fets històrics i un model en la modernització de la casa urbana local a la segona meitat del segle XIX.

15 de setembre de 2009

BATEC

De diades i Capdepera

Tres i no res

La Diada de Mallorca es commemora des que, l'any 1997, el Consell de Mallorca declarà el 12 de setembre com a data per a aquesta celebració.

Així queda molt bé... Però dotze anys després, ha arrelat aquesta festa, aquest sentiment de mallorquinitat? Personalment, crec que llevat d'algunes notícies de la premsa de Ciutat, poca cosa més se'n sap. No s'ha pogut fer, ni possiblement sabut, d'aquesta Diada una festa mínimament sentida. Passa sense pena ni glòria. Fa la impressió que es fa perquè s'ha de fer, i punt. L'any en què es va fer alguna cosa que sortia de l'estrictament protocol·lari va ser aquell en

què un mitjà de comunicació regalà banderes mallorquines i alguns les van penjar a les finestres i balcons. Us en recordau? Amb tot, s'ha de dir que el Consell organitza i presenta un programa d'actes ben extens. No vos penseu; hi ha prou coses programades, però gairebé totes centrades a Palma i amb un marcat caràcter institucional, i sense gaire publicitat (jo a Capdepera no he vist ni un sol cartell).

Alguns pobles (que no tots) s'hi afegeixen amb algun acte simbòlic, quan no anecdòtic. I no és el cas de Capdepera.

Ja dic, a Capdepera, res de res. La Diada de Mallorca (ni la de les Illes Balears, al mes de març) va amb nosaltres.

No record (i si algú em pot ajudar a recordar qualque any que s'hagi celebrat, li ho agrairé) l'organització de cap acte per celebrar la Diada de Mallorca, ni la de les Illes Balears... I no us penseu que en vagi endarrer, no. Senzillament, és una constatació que les nostres institucions van per un camí i la població anem per un altre.

Dia 12 de setembre, a Capdepera, l'única referència a la festa que vaig trobar varen ser les banderes onejant a la plaça des Sitjar. Ah!, i el brindis que vaig sentir en el programa "El cafè dels dissabtes" (Capdepera Ràdio).

Ja sé que estam en crisi, però crec que tampoc no costaria tant aprofitar alguna de les activitats programades o ajornar-ne alguna per a aquest dia, o que el Consell descentralitzàs el seu programa d'actes (Mallorca és quelcom més que Palma) i que arribi al darrer ajuntament de Mallorca.

Bé, si així els va bé..., ja val. Molts d'anys i fins l'any vinent.

6 de novembre de 2009

Quin benefici en tendran, els habitants d'aquests pobles, amb semblant inversió?

Joan Terrassa Lliteres

S'estan fent, en els municipis de Capdepera, Artà i Son Servera, tres basses per a l'aprofitament de les aigües depurades per al sector primari dels pobles esmentats. Aquestes infraestructures

tendran un cost aproximat, segons els cartells informatius, d'uns 20 milions d'euros (3.330.000.000 de pessetes), sense comptar el manteniment de la xarxa de reg amb pressió, amb la corresponent despesa elèctrica que això suposarà. Qualcú ha pensat el que això significa? Quin benefici en tendran, els habitants d'aquests pobles, amb semblant inversió? Han mirat el mapa i el pes de l'agricultura i els conradors que queden en aquests pobles? Qui ha tingut la divina inspiració? O ha estat terrenal, la decisió?

Entenc que l'aigua ha de ser reutilitzada tants de pics com sigui possible i per tant seria més útil, segons jo, que es fes una xarxa d'aprofitament per a les cisternes dels vàters d'aquests pobles. Tots sabem que fer servir aigua potable per a aquests usos és un altre desbarat. Però no va per aquí l'ús que s'hi vol donar, ja que la inversió ha estat feta pel Ministeri d'Agricultura i aquest no té cap intenció de variar-ne l'ús. Maleïda burocràcia.

Pens que les inversions que es fan per part de les administracions haurien d'estar pensades per donar un benefici al territori on es destinen i no ser únicament una transferència de doblers sense cap ni peus. Aquí, per desgràcia, no queda sector primari, ni tampoc en tot Mallorca, que sigui rendible per a qui hi fa feina, ni de manera tradicional ni a nivell professional. Els productes no tenen canals de distribució adients entre el productor i el consumidor, la venda per part del mateix pagès no té cap facilitat per part de l'administració (llocs sense taxes als mercats locals), els productes ramaders es troben a un preu equivalent al de 20 anys enrere, mentre els pinsos i els adobs tenen un preu de 20 anys endavant, i encara hi ha tècnics al Ministeri d'Agricultura que no s'han adonat que a Capdepera no fa cap falta un pla de consolidació de reguius, perquè no hi ha reguius a consolidar. Però algú, un vespre va anar a sopar a una finca d'Alcúdia, i entre botella de vi i botella de vi, i amb espectacle inclòs de cavalls menorquins, va tenir la inspiració de regalar-nos una bassa als gabel·lins, perquè va considerar que havíem de tornar a les arrels, tornar als prats per sembrar pomeres i pereres de tota casta, tarongers, llimoneres, serveres, atzeroles i cirerers, perquè nosaltres no sabem el

que ens convé, pobres mortals! Però el ministre, com sempre vetllaria pel nostre interès i benestar, sense esperar res a canvi, ja n'estava pagat just per estar al servei dels ciutadans.

N'estic fart, de la majoria de polítics que han perdut el món de vista, dels betzols dels seus voltants que no diuen el que pensen realment per no perdre la mamella, de la majoria de ciutadans que ja passam de participar activament i amb compromís en les decisions que ens afecten directament, com si no anàs amb nosaltres. Ens convé despertar-nos si no volem no ser-hi a temps de redreçar les coses que consideram importants i properes.

Ulls espolsats i fora son. Salut.

01 de març de 2009

LES AVENTURES D'EN DOS PAMS I MIG A la recerca de les tres pedres

Sebastià Nebot

I El Sol no es queda mai sol, ni a les fosques. I cerca, cerca sempre quelcom i a qui enllumenar. I així, quan t'en vas al llit, segueix el seu viatge per altres terres on tu tens molts d'amics que es lleven per anar a escola o per menjar el primer iogurt del dia.

És per això que un nin com tu, que viu a prop de ca teva, va sentir contar a la seva germana històries d'altres llocs

Atmosfera. Margalida Morey

que tu encara no coneixes, però dels quals un dia sentiràs parlar, la superfície dels quals és banyada per la llum del teu gran amic el Sol. Aquest ninet s'anomena Dos Pams i Mig, perquè és molt petit, però molt valent. I va quedar tan meravellat d'aquestes explicacions que

va decidir anar a conèixer per ell mateix altres llocs, seguint la claror d'aquest gran astre.

II

A en Dos Pams i Mig el vaig conèixer un dia d'estiu, assegut damunt una pedra, a la vorera del Gran Camí que du a Terres Llunyanes. Me va dir que estava a punt de partir.

Cap on el Sol mai es pon, seguint la ruta de ponent, i que volia desentranyar el misteri de les tres pedres. Has de saber que aquesta estrella tan meravellosa va de llevant a ponent, i que si un dia et decideixes podràs fer aquest camí. És molt fàcil, mira: seguir la claror del dia. I si un dia estàs cansat i t'atures, pots confiar de la nit, dormint sota el sostre de les estrelles. I si fa lluna, la seva companyia no et decebrà, tan canviant i encisadora.

III

I és així que, després de prometre'm dur-me unes quantes pedres precioses, va partir a la recerca de les tres pedres —aquestes sí, màgiques— pel Gran Camí, les quals, juntes, guardaven un secret. Però amb la dèria de les pedres es va perdre per una bifurcació del camí gran. I no en trobava, i això que va caminar molt. Amb això que veu una velleta, a qui va demanar si sabia on era el Gran Camí, i aquesta doneta li contestà:

—Jo som de l'Ordre del Camí Obert i sabem de les teves aventures i del valent que ets, del que cerques i del que trobaràs. I és per això que t'aconsellam que primer cerquis les pedres i després el Gran Camí.

Aquesta velleta li va donar una pedra i li va assegurar que aquesta li ajudaria a cercar les del secret.

IV

—I on eren les altres?

Caminant caminant li va caure la pedra a la vorera del camí, per on passava un riuet. La pedra, que era molt bella, es va fondre al contacte amb l'aigua. Amb això que comença a sortir un fumer blanc, fins a esvaïr-se. En el seu lloc va aparèixer una nina molt bonica.

—Com et diuen?, va dir ell, una mica sorprès.

—Melinda -li contestà la nina- i he vingut del món de les fades per ajudar-

te a trobar les altres pedres i el Gran Camí. En tenc unes quantes que no són màgiques. Són per al teu amic. Resplendeixen molt i són molt boniques. I aquesta, com la que t'ha caiguda, forma part de les tres pedres.

—Gràcies, Melinda, mai t'ho podré pagar.

—T'ajudam perquè sabem de les teves bones intencions. Les persones, valentes o no, necessitem ajuda. Si te pareix bé seguirem per aquest camí. Hem d'anar a veure un mag que sap de la segona pedra. Li diuen Bon Destí, perquè el fa canviar si troba que t'ho mereixes.

Na Melinda tenia ales, i amb un cop de vareta li'n va procurar dues. Seguiren el camí volant.

V

Volaren tot el matí gaudint d'un meravellós paisatge. A començament de tarda arribaren a una caseta feta de pedra. Na Melinda li va dir:

—Aquí hi viu el mag.

Hi baixaren i veren una porta de fusta d'aquestes que tenen molts claus. Tocaren dues vegades, i quan anaven a tocar la tercera els va obrir un vellet amb barba blanca i un poc grasset; no era gaire alt, semblava més un gnom que un mag. Es varen saludar efusivament i ella li presentà en Dos Pams i Mig. Entraren dins la casa i li explicaren el que ja saps. El mag Bon Destí li digué que sabia on era la segona pedra, però que la s'hauria de guanyar. Li contà que hi havia un llac anomenat el Bell Somni, que guardava en el seu fons milers de pedres com la que cercaven, però que només podien dur-se'n una.

L'endemà partiren cap al Bell Somni. El mag els havia dit que el trobarien després de volar cinc hores, darrere les muntanyes que es divisaven a la llunyania. I així ho feren. Volaren plàcidament, sense perdre's un detall. Quan arribaren no s'ho podien creure, era més bell que el seu nom, d'una aigua transparent i cristal·lina; tant que els entrà ganes de beure i nedar.

Nedaren i fruïren del llac tant com pogueren i de seguida decidiren collir una pedra del fons, la segona pedra. En Dos Pams i Mig, bussejant, en tragué una i la mostrà a na Melinda. Era tan bonica, tota plena de cristalls resplendents, que decidiren guardar-la en el

fons de la butxaca, conscients que així no la perdrien.

VI

I es posaren a volar a la recerca de la pedra que els faltava.

Mentre volaven parlaven:

—On deu esser la tercera pedra?— va dir en Dos Pams i Mig.

—Jo crec que serà la més difícil de trobar, perquè ens haurem d'afrentar a una bruixa molt dolenta; viu dins una cova i només surt les nits de lluna plena. Només es porta bé quan li parlen bé.

Després d'uniques hores de vol arribaren a la cova, situada al costat d'una muntanya poblada d'arbres poc comuns; era de dia; esperaren dos dies més, i a la segona nit resplendia una lluna que feia goig.

—Bona dona, que no sortiu? Us hem duit fruita de la bona per compartir amb vós.

A la segona vegada que ho repetiren sortí, recelosament, una velleta espiltrafada. Caminava molt a poc a poc. A cada passa que donava pareixia que havia de caure.

—Què bé que parluu, jo quasi me n'he oblidat, de parlar. Ve tan poca gent per aquí...

Comprovaren que parlant-li bé li trauien el que voldrien. Després de menjar un poc de fruita li demanaren per la tercera pedra. Va caure d'esquena, sorpresa, i va dir:

—Fa molts d'anys que la guardo, i us la donaré si ajuntau les tres pedres davant meu.

Era una pedra resplendent com les altres dues, però de diferent color; les tres eren distintes.

Quan les varen ajuntar sortiren xispes i raigs de tots colors. Es varen girar cap a la bruixa i hi trobaren una nina de l'edat de na Melinda.

—Em dic Coralina i som una fada. He passat molts anys en aquesta cova. Un bruixot més dolent del que vaig tornar em va fer un encanteri. Gràcies a vosaltres torn a ser lliure.

Decidiren tornar volant tots tres i quan arribaren al Gran Camí s'acomiadaren fins a una altra aventura.

En Dos Pams i Mig seguí pel Gran Camí que du a terres llunyanes a la recerca de noves aventures.

I conte contat, conte acabat.

24 de juliol de 2009

L'aljub de la plaça de l'Orient

Josep Terrassa Flaquer

En ocasió de les obres del carrer del Port s'ha parlat de la destrucció de l'aljub. Pròpiament hauríem de parlar d'una xarxa hidràulica formada per una font de mina, una canaleta i l'aljub.

Els polítics de la Il·lustració es preocuparen per millorar les condicions de vida dels seus súbdits treballant en qüestions com la sanitat, la higiene, l'alimentació i l'educació. D'acord amb

aquests objectius, a finals del segle XVIII començaren a bastir-se grans aljubs als voltants dels centres urbans dels pobles amb més mancança d'aigua. En construir a Santanyí, Campos, Calvià, Costitx, Santa Eugènia i, també, a Capdepera.

La documentació més antiga sobre l'aljub és de l'any 1803, quan el possessor d'es Claper, Joan Obrador Bruguera, de Felanitx, va vendre l'aigua a la vila de Capdepera, ja que "experimenta en los estius gran falta d'aigua de cuya resultar patexan los visins del mateix lloch moltes malalties".

Llavors els pobles creixien sense planificació; s'edificava allà on hi havia disponibilitat de terres i d'aigua. Així, en el cas de Capdepera, trobam que pocs anys després de la construcció de l'aljub s'edificaren les primeres cases dels carrers de la Font, Migdia i Port. Dels mateixos anys és l'inici del carrer Regueró, on aprofitaren l'aigua que rajava dels pous de captació de na Sis; el rajolí que baixava pel coster fou canalitzat cap a una cisterna comunitària que estava situada enmig del carrer.

L'aljub de la plaça de l'Orient tenia forma de prisma rectangular i ocupava

la major part de la raconada que, a l'actual remodelació, s'ha rebaixat al nivell del carrer; era uns metres més curt i un poc més ampla, ja que sortia de l'alineació dels carrers Llum i Port; tenia uns tres metres d'altura, volta de canó i dos colls. Al costat de la plaça hi havia abeuradors. Tota la construcció estava a la vista.

La font de mina que subministrava l'aigua a l'aljub estava dins la possessió del Claper, a un centenar de metres en direcció sud, és a dir, al final de l'actual carrer Dr. Fleming. Per a l'aprofitament del cabal es pagava a la propietat un censal molt curiós: una gerreta plena d'aigua de la font el dia de Sant Bartomeu.

Quan a l'estiu de l'any 1875 l'arxiduc Lluís Salvador visità Capdepera observà que "és pobra en aigua i els gabellins tenen necessitat de construir cisternes a quasi totes les cases. D'aigua naixent únicament tenen la gran font de l'aljub, que es basteix de l'aigua potable d'un petit ullal".

El tema de l'escassetat d'aigua que patia Capdepera era prou conegut pels nostres veïnats. Un serverí, que ens estimava poc, treu el tema a la rondalla recollida per mossèn Alcover "El cavallet de set colors" (tom VI): "Arribat en Pere a Capdepera, troba un sens fi de gent emprada a tragar aigua dels pous d'Artà".

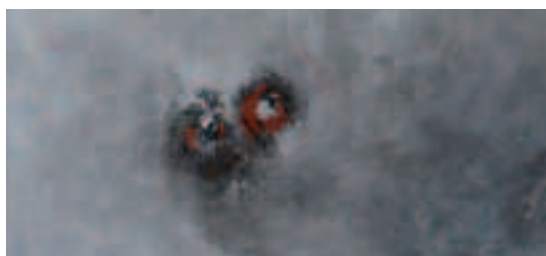
A finals del segle XIX s'acondicionà la plaça de l'Orient, s'edificà la casa de can Miquel Caldentey "Creu" i, poc temps després, el magatzem de La Palmera. Aleshores l'indret es convertí en el centre comercial del poble i, l'aljub, en un servei clau en el sistema de

transport amb carro. Cal recordar que, en aquell temps, les principals carreteres de Mallorca tenien una xarxa de pous i aljubs on abeuraven les bísties dels traginers que abastien els mercats de Palma.

Amb l'esclafit de la Guerra Civil tota l'activitat econòmica quedà aturada. L'obra de pauma, la pesca, el comerç, la construcció, les petites indústries, etc. Aleshores des del Govern Civil s'exigí als ajuntaments un pla per reduir "l'atur involuntari". Una de les obres proposades fou l'enderroc de l'aljub de la plaça de l'Orient amb l'argument de contribuir "al ornato" d'aquell indret (Acta 28-11-1936). El 28 de maig de 1937 el ple municipal aprovà el projecte i plànol del dipòsit d'aigua potable de la plaça de l'Orient. El nou aljub es farà soterrat i complirà les mateixes funcions.

Per l'acta del 15 de novembre de 1938 sabem que l'Ajuntament cedí gratuïtament un terreny de propietat municipal, anomenat Sa Font o Sa Pleta, a la Delegació Nacional d'Auxili Social. Aquest terreny s'explanarà cobrint la font, si bé seguirà rajant i aprofitant el seu cabal. Damunt s'hi construirà el magatzem de l'Auxili Social; anys més tard es convertirà en una farinera.

L'any 1984 s'inicien les obres del clavegueram i del subministrament d'aigua potable a domicili a Capdepera. Llavors, en obrir la síquia per a les canonades del clavegueram del carrer de la Llum esfondraren la volta de l'aljub, que s'omplí d'enderrocs, retiraren els abeuradors i taparen el coll de la cisterna. També llevaren la canaleta i l'aigua de la font la connectarien a la xarxa de clavegueres. El que quedava de la vella xarxa hidràulica havia perdut el seu sentit i, per tant, havia de desaparèixer.

Corrupte (fragment).
Margarida Morey

23 d'agost de 2009

Cal desitjar un govern municipal estable

Pep Silva

Quan la política la fan els altres per a nosaltres, potser que no ens agradi. Per això cal que nosaltres la facem.

JOAN FUSTER

En Xiscu Llissa, amb el seu singular, bo i gabellí pregó de les festes de Sant Bartomeu segur que ha contribuït a aplanar el camí de la governabilitat i a apel·lar per la responsabilitat dels polítics locals, i a la població en general.

La governabilitat del municipi a poc a poc pereix que s'encamina a bon port, les persones que manen dins el consistori han posat rumb a l'enteniment polític per rescatar i millorar la gestió del dia a dia un poquet malaurada.

Els moviments polítics que hi ha per la sala són una prova més que adient que tot va dirigit a donar cura a la governabilitat municipal, aprovació dels pressuposts, la situació actual amb el canvi de batlia pendent. L'experiment de gestió que patia l'ajuntament de Capdepera tenia les hores comptades per no haver fet els deures en temps i hora adequada i ara és hora de dreçar la línia per arribar i aconseguir l'objectiu marcat.

Però, ben arribat el nou objectiu que pareix ha entrat dins l'equip de govern, comptant –perquè no dir-ho– part de l'oposició, una vegada més queda demostrat que quan les persones volen, debat, discussió i voluntat acaben així com toca amb benefici per a Capdepera.

Tal volta ha sobrat prepotència, orgull, un poc de partidisme, expedients no desitjats, comentaris fora de context i altres cosetes que són sabudes i han estat visibles al llarg de la legislatura.

Hi ha hagut encerts i errades en la gestió. De les errades cal aprendre'n per no caure en la mateixa pedra; dels encerts, gaudir-ne, que són molts.

ESPORTS

MEMÒRIA ESPORTIVA C.E.ESCOLAR 2008/2009

1ª Regional

12è classificat amb 52 punts, 38 partits jugats, 14 victòries, 10 empats i 14 derrotes, 49 gols a favor i 48 en contra.
Entrenador: Mariano Ramon/Felip Cardiel
Delegat: Juan del Canto

3ª Regional

15è classificat amb 21 punts, 28 partits jugats, 5 victòries, 6 empats, 17 derrotes, 60 gols a favor i 106 en contra.
Entrenadors: Israel Femenia i Pere Pascual
Delegat: Joan Antoni Pons

Juvenils Preferent

12è classificat amb 53 punts, 38 partits jugats, 15 victòries, 8 empats, 15 derrotes, 68 gols a favor i 73 en contra.
Entrenador: Sebastià Ginard
Delegat: Jesús Uceda

Cadets 1ª Regional

8è classificat amb 46 punts, 30 partits jugats, 14 victòries, 4 empats, 12 derrotes, 69 gols a favor i 53 en contra.
Entrenador: Bernat Martí
Delegat: Pere Mercant

Infantils F11 1ª Regional

6è classificat amb 58 punts, 30 partits jugats, 17 victòries, 7 empats, 6 derrotes, 69 gols a favor i 29 en contra.
Entrenador: Pep Fuster/Lluís
Delegat: Kiko Melis

Infantils F7

7è classificat amb 52 punts, 32 partits jugats, 17 victòries, 1 empat, 14 derrotes, 122 gols a favor i 107 en contra.
Entrenador: Manolo Cuadrado
Delegat: Bartomeu Garau

Alevins 2ª Regional

10è classificat amb 28 punts, 26 partits jugats, 9 victòries, 1 empat, 16 derrotes, 47 gols a favor i 87 en contra.
Entrenador: Guillem Danús
Delegat: Manolo Granados

Benjamins F7

3er classificat amb 56 punts, 26 partits jugats, 18 victòries, 2 empats, 6 derrotes, 174 gols a favor i 78 en contra.
Entrenador: Jaume Mayol "Mitos"
Delegat: Salva Recio

Benjamins F8

2on classificat amb 59 punts, 24 partits

jugats, 19 victòries, 2 empats, 3 derrotes, 105 gols a favor i 34 en contra.
Entrenador: Sebastià Terrassa
Delegat: Jero

Prebenjamins 2n any

2n classificat amb 74 punts, 28 partits jugats, 24 victòries, 2 empats, 2 derrotes, 127 gols a favor i 25 en contra (Equip menys golejat).
Entrenador: José Luís Triguero
Delegat: Paco

Prebenjamins 1r any

6è classificat amb 52 punts, 30 partits jugats, 16 victòries, 4 empats, 10 derrotes, 91 gols a favor i 60 en contra.
Entrenador: Pascual Martí
Delegat: Pepin i Toni Pellicer.

Futbol Femení

2n classificat amb 27 punts, 12 partits jugats, 9 victòries, 3 derrotes, 40 gols a favor i 29 en contra.
Entrenadora: Susana Triguero
Delegats: Joan Fuster i Maria Isabel Vives

Entrenador porters: Toni Brunet

Coordinador: Jaume Moll

TEMPORADA molt irregular del primer equip. Fins i tot al final de la lliga es va haver de lluitar per no perdre la categoria. Fou un any on ja a principi de temporada l'entrenador es va trobar amb una manca important de jugadors, i això va representar haver de fitxar fins a onze jugadors de fora per tal de fer les plantilles de la 1^a i els juvenils. Durant pràcticament tota la temporada es va haver de fer una alineació diferent cada partit pel tema de lesions, acumulació de cartolines i viatges; això fou un handicap important, ja que no es va poder fer un onze ideal tot i que es tenien moltes mancances i l'Escolar no fou un equip competitiu.

La 3a regional va patir el canvi d'entrenador a quatre mesos de l'inici de temporada, on en Pere Pascual agafà l'equip amb una situació molt complicada i poques coses va poder fer més que aportar experiència a l'equip, ja que es va formar amb molts de jugadors nous.

Per als juvenils fou una temporada discreta, on l'objectiu era salvar la categoria i així va ser. Un cop salvada la categoria, fins a quatre jugadors dels cadets pujaren als juvenils per tal que agafessin experiència per al proper any. Una decisió molt encertada.

Els cadets de Bernat feren una molt bona temporada i estaren dins els cinc primers classificats durant pràcticament tota la temporada fins que una sèrie de jugadors pujaren als juvenils i això va representar que jugadors dels infantils també haguessin de pujar als cadets. Tot i això es va salvar la categoria tranquil·lament.

De la resta d'equips que formen l'estructura de l'Escolar, considerat futbol

base, no tinc més que bones paraules per la bona feina que estan fent l'Escolar/Entrenadors, tenint molta cura del que es considera l'etapa d'aprenentatge i deixant de banda el tema de la competició, ja que tindran temps sufi-

cient per competir, cosa que hi ha pares que no entenen així i pensen que si el seu fill/a juga a futbol és per guanyar i no per aprendre, malgrat diguin el contrari. De fet, es feren unes jornades de futbol base on es va quedar ben clar que la competició venia precedida d'un aprenentatge i foren pocs els pares que s'hi varen implicar. I això ho explicaren personatges com Llorenç Serra Ferrer, senyor que suposadament en sap una estona llarga de futbol, i principalment de futbol base, ja que ell fou el que va posar

en funcionament tota l'estructura de futbol base al F.C.Barcelona.
La novetat de la temporada fou l'equip femení de futbol que després d'uns anys sense representació es va tornar a posar en funcionament un equip femení

de futbol 8, on quedaren primeres a la classificació de la Copa Federació i segones a la lliga.
Durant la temporada es va poder fer el canvi de gespa gràcies a l'esforç econòmic per part de l'Ajuntament de Capdepera, en què es va instal·lar una gespa de darrera generació amb un nou sistema de regadiu.

Manuel Muntaner

PILOTES FORA

Una iniciativa d'ONA VERDA

RESUM DE JUDO ANY 2009

L'esport del Judo, a través del club Reshinkan, ha tingut una intensa activitat en el nostre poble durant l'any 2009. Hi ha hagut tot un seguit d'esdeveniments esportius que han mogut una bona quantitat d'esportistes i aficionats.

Durant el mes de gener i febrer, na Laura Rosselló va ser la gran protagonista amb la medalla d'or en el campionat de Balears júnior i en la fase sector a València. En el Campionat d'Espanya júnior obtingué un ben merescut tercer lloc..

En el mes de març el club Reshinkan aconseguí la millor classificació de Mallorca, d'esport escolar, amb 8 ors, 8 d'argent i 5 de bronze. També en el març se celebrà el XIV TROFEU D'ARTÀ DE JUDO PER A L'EDAT ESCOLAR. 168 foren els esportistes vinguts de tota la nostra comarca. Paraules de benvinguda per part del Batlle Rafel Gili i paraules de cloenda per part del regidor d'esports Manuel Galán varen ser molt aplaudides per tots els pares i acompanyants allà presents.

Durant el mes d'abril va tenir lloc la IV Estada de Judo a Menorca, amb participació de 78 membres del club, entre esportistes i acompanyants. També, a Menorca es va celebrar el campionat de Balears de l'Edat Escolar, on el Reshinkan aconseguí 3 medalles d'or, dues de plata i dues de bronze, i es proclamà 3r per equips.

El mes de maig tingué lloc el TORNEIG DE SINEU (12 medalles d'or, 7 de plata i 9 de bronze, pel Reshinkan) i XVIII TROFEU INTERNACIONAL RENSHINKAN. Manacor va ser la seu d'aquest darrer trofeu. Judoques vinguts de Noruega, Andorra i l'equip Nacional ONCE disputaren contra els judoques illencs. L'acte va ser molt felicitat per la bona organització i pel nivell dels participants.

En el CAMPIONAT D'ESpanya ESCOLAR hi participaren 3 esportistes del nostre club a les instal·lacions del centre de tecnificació d'Alacant. Na Neus Pou va quedar tercera en la categoria infantil (13 i 14 anys).

En el mes d'agost es va celebrar el TORNEIG FESTES DE SANT ROC, en el qual hi participaren 58 esportistes. La plaça dels Pins va ser l'escenari d'aquest important esdeveniment, reservada a l'edat escolar, amb una part d'exhibició per als més petits i de competició per als restants.

Durant les FESTES DE SANT BARTOMEU se celebrà el programa *vine a jugar a judo*, en què participaren molts de nins i nines, que pujaren damunt el tatami instal·lat a la plaça de l'Orient i s'iniciaren en el judo.

També en aquest mes, en Pep Mascaró va ser convidat pel club B-K JUDO NORWEY de Noruega. El Viking Camp era el nom de l'estage i va durar una setmana. Els alumnes que hi prengueren part varen ser en Lluís Galian, Marcos González i na Sandra Reche.

Al mes de setembre és quan s'inicia la temporada i s'organitzen els entrenaments federatius per començar la posada a punt. A l'octubre va ser el primer control escolar de la temporada.

En el campionat sènior de les Balears, celebrat a Calvià al mes de novembre en Lluís Galian, amb tan sols 16 anys, guanyà el campionat de Balears sènior absolut.

Durant el mes de desembre s'organitzà el XXVI TROFEU DE CALA RAJADA. Amb participació de 218 nins/es vinguts de tota la comarca, que es concentraren al poliesportiu es Figueral. El regidor Climent Crespo va ser l'encarregat de presentar l'acte. També al desembre es va celebrar el TROFEU LLEVANT BALEAR 2009, que consisteix en un intercanvi entre el llevant mallorquí i el judo menorquí, aquest any a Manacor. Hi prengueren part 87 esportistes d'entre 6 i 13 anys. Per acabar aquest desembre, en el trofeu ILLES BALEARS PER CINTURONS en Lluís Galian amb cinturó marró es proclamà subcampió a aquesta categoria, reservada per al judo absolut.

Per últim, cal comentar que a finals de desembre tingué lloc la primera trobada de velles glòries del judo del llevant, a Cala Rajada. La trobada consistí en una classe al club Reshinkan i un sopar, experiència que pensen repetir el proper any.

ACTIVITATS 2010

CASTELL DE
CAPDEPERA

- Demostració de vol de falcons (cetreria) i altres aus
- Demostració de fer llata i altres objectes de l'obra de palma
- Concerts de música
- Actuacions de diferents grups artístics
- Activitats per a infants
- Servei de visites guiades
- Servei d'audioguies

Horari d'hivern: de 9 a 17 h
Horari d'estiu: de 9 a 20 h

INFORME ESPORTIU AT. ESCOLAR TEMPORADA 2008/09

Escoleta de bàsquet

Entrenadors: Ani Muñoz, Miquel Regueiro i Agustí Esteva.

Ha comptat amb 31 alumnes distribuïts en tres equips, malgrat només vàrem començar amb 8 nins perquè els nins de l'any passat es van incorporar a l'equip MINI masculí i INFANTIL femení. Es va fer una campanya per captar nins i nines i amb una molt bona feina realitzada pels monitors s'ha aconseguit un gran increment en el nombre de participants.

S'han fet 5 diades, en les quals han participat els nins i nines.

Minis Masculí

Entrenador: Guillem Mir. Delegada: Laura Flaquer.

Els al·lots han disputat 18 partits, dels quals se n'han guanyat 11 i se n'han perdut 7, quedant 4ts de 10 equips. L'objectiu a principi de temporada era competir i seguir progressant com a equip amb la base de l'any anterior. Hem tingut la sort de comptar amb 14 jugadors, el que ha fet que hi hagués un sistema de rotació per jugar els partits. Els nins han millorat moltíssim, tant tècnicament com tàcticament, i hem estat en la part alta de la classificació tota la temporada, a pesar de tenir un equip molt jove (quasi tots són pre-minis o minis de 1r any). Tenim un equip amb molt de potencial i si es segueix fent feina sortiran molts bons jugadors.

Infantil Femení

Entrenadora: Susana Barrantes.

Primer any de les nines que han participat a la categoria infantil, amb un equip molt jove, ja que la meitat són de primer any i l'altra meitat MINI de primer any. Han disputat 22 partits i malgrat no hagin aconseguit cap victòria, al final de temporada van estar a punt d'aconseguir-ho i ben segur que l'any que ve es veuran els fruits del treball d'enguany. El principal objectiu era que anessin progressant i no es desanimés-

sin i afrontessin els entrenaments i els partits amb il·lusió i entusiasme, i a això no els ha guanyat ningú.

Infantil Masculí

Entrenador: Nicolás Irigoín.

Hem disputat 18 partits a la lliga regular, dels quals n'hem guanyat 1 i n'hem perdut 17 (tot i que una derrota va ser als despatxos per un tema administratiu). A més a més, al trofeu SERRA vàrem disputar 4 partits i no en vàrem guanyar cap. L'objectiu d'aquesta categoria era millorar tècnicament i tàcticament, i aclimatar-se a la nova categoria. Els handicaps amb els quals hem hagut de lluitar han estat la nostra inferioritat física respecte dels rivals (hem de pensar que en aquestes edats els nins canvien molt d'un any per l'altre), la falta de jugadors al començament i les faltes d'assistència i puntualitat per part dels jugadors. Tot això barrejat ens dona diferents lectures: hi ha jugadors que han aprofitat al màxim la temporada i d'altres que s'han estancat un poc. A pesar dels marcadors finals, han jugat molt bons partits i si segueixen en aquesta línia l'any vinent segur que vindran més victòries.

Cadet Masculí

Entrenador: Guillem Mir. Delegat: Fran Mir.

Temporada complicada a causa de la falta de jugadors i la joventut de l'equip. Tot i així per mi han aconseguit de bon tros l'objectiu de principi de temporada, que era no desfer-se l'equip. Els nins han posat moltes ganes i entusiasme i han fet un exercici de maduresa i responsabilitat, i a la segona volta s'han vist els fruits del seu treball. Han de seguir millorant aspectes tècnics i tàctics però si afronten els nous reptes com ho han fet enguany segur que sortiran victoriosos. Han disputat 22 partits dels quals n'han guanyat 4 i n'han perdut 18. 11è a una lliga de 12.

Campus 2009

Del 29 juny al 3 de juliol se celebrà el campus de bàsquet de cada any a Capdepera. En aquesta edició es va triar un altre format de campus i gràcies a Fernando Merchante (entrenador que ja havia vingut en diverses vegades al campus de Capdepera) i al C.B. Tormes de Salamanca vam rebre la visita d'uns cinquanta nins i nines de Salamanca, que juntament amb els nostres jugadors i jugadores gaudiren d'uns dies molt divertits i especials. Gràcies a la col·laboració entre ambdós clubs, C.B. Tormes i At. Escolar, i a l'Ajuntament de Capdepera gaudírem d'un campus d'alt nivell, on a més a més de bàsquet es feien altres activitats. Esperam poder repetir-ho en successives edicions, ja que l'experiència fou molt positiva per a tots.

Júnior Masculí

Entrenador: Nicolás Irigoín.

Hem disputat 20 partits, se n'han guanyat 9 i se n'han perdut 11. 7a posició d'11 participants. Temporada irregular. Hem estan capaços del millor i del pitjor. S'han guanyat partits en els quals han quedat per sobre de nosaltres i s'han perdut partits contra els que han quedat per davall. Personalment, crec que mitja taula era la posició esperada. Per ventura els bons resultats a l'inici del campionat varen crear unes expectatives massa altes per a un equip pràcticament de primer any. Les lesions i les faltes d'assistència també han jugat en contra, però a la temporada vinent, amb un equip de segon any l'objectiu ha de ser quedar entre els tres primers.

Sènior Femení

Entrenador: Albert Llull i Nicolás Irigoín. Delegat: Jose Luis Antúnez

Rècord de victòries de les femines en una temporada, 6. A la lliga regular han disputat 18 partits dels quals n'han guanyat 4 i n'han perdut 14. Han que-

dat 9es de 10 equips. Al trofeu SERRA van disputar 9 partits, dels quals en varen guanyar 2 i també quedaren 9enes de 10. L'evolució d'aquest equip és clara i ha passat de perdre quasi tots els partits a disputar-los tots. És veritat que hi ha hagut derrotes però no han estat per grans diferències, la qual cosa demostra la progressió que du l'equip als darrers anys. L'objectiu era competir de tu a tu a tots els rivals i ho hem aconseguit.

Sènior Masculí

Entrenador: Ismael Martínez

L'objectiu d'aquest equip era competir i ajudar l'equip de primera autonòmica quan fos necessari. Quasi tota la temporada vàrem estar a la part alta de la classificació tot i que al final vàrem perdre un poc de "gas". Hem quedat 8ens de 9 amb 16 partits disputats, 6 de guanyats i 10 de perduts, a una victòria del 4t classificat, cosa que demostra la igualtat a la classificació. La permanència assolida per la 1ª Autonòmica no hagués estat possible sense l'ajuda de tots els jugadors d'aquest equip que han

col·laborat a un moment o l'altre tant als entrenaments com als partits.

1ª Autonòmica Masculina

Entrenador: Toni Llodrà. Delegat: Tolo Sureda

Primera temporada a la categoria després de 20 anys. Objectiu clar: permanència. Vàrem començar la pretemporada amb pocs jugadors, un equip vell, sense conjunció i novell a la categoria. Però a pesar de tot, vàrem encadenar 10 victòries consecutives i d'aquesta forma vàrem aconseguir a meitat de temporada la salvació "virtual". Al final, com sempre passa als equips sèniors, la gent comença a fer feina a l'hostaleria i es complica l'assistència. El principal handicap d'aquest equip ha estat la falta de jugadors, però només comptàvem amb 9 fitxes, de les quals dos estudiaven a Palma i una vivia a Campanet. Al final, 30 partits, 14 victòries i 16 derrotes. Novens de 16.

Carlos Blanes Garcia

Coordenador At. Escolar

NATS

gener

- Dia 12, Johann Balboa Fernández, de Sergio Jesús i Rosmery
 Dia 13, Julián Jesús Nieto Foresti, de Celedonio i Gabriella
 Dia 19, Adrián Valbas Muñoz, de Jesús i Inmaculada
 Dia 24, Lucía Capilla Rodríguez de Manuel i Mónica
 Dia 28, Christian Sebastián Vargas Vasco, de Christian Rene i Daieyí

febrer

- Dia 4, Jonas Valassi Bonaudi, de Washinton i Maria Catalina
 Dia 10, Aithana Barea Braza, de Pedro José i Lorena
 Dia 12, Paula Brunet Moll, de Jaime i Maria Isabel
 Dia 15, Lluc Romaguera Nadal, de Felipe i Lourdes
 Dia 17, Marina Bonnin Garau de Domingo i María Luisa
 Dia 19, Glòria del Campo, de Josep i Glòria
 Dia 27 Marcos Rozalen Vera, de Marcos i Isabel
 Dia 27, Aurora Rozalen Vera, de Marcos i Isabel

març

- Dia 2, Valerie Brachter, de Helmut-Josef i Alena
 Dia 3, Maria Romera Heredia, de David i Irene
 Dia 5, Pau Adrover Recio, de Rafel i Lorena
 Dia 9, Adrián Cornejo Benitez, de Francisco i Isabel Maria
 Dia 11, Yanindara García Postigo, de Francisco Manuel i Noemí
 Dia 12, Ana Maria Martínez Castro, de Fabiano i Maria Delia

- Dia 15, Xisco Canchado Sogorb, de Francisco Javier i Esther
 Dia 15, Sayen Agirman, de Halaf i Katarzyna Anna
 Dia 18, Hugo García Huesca, de Manuel José i Catalina
 Dia 26, Laia Rodríguez Marin, de Juan José i Lorena
 Dia 31, Elvira Castelo Muñoz, de Julio i Maria Teresa

abril

- Dia 1, Pau De Maria Mayol, de Pablo Calixto i Bàrbara
 Dia 4, Asier Ezequiel Acosta Espinosa, de Franklin Horacio i Catalina
 Dia 12, Víctor Nebot Pérez, de Juan i Inmaculada
 Dia 17, Núria Crespo Barrientos, de Pedro Florencio i Manuela Jonia
 Dia 22, Erika Ortiz Pastor, de Francisco Javier i Alicia
 Dia 25, Núria Moreno Hernández, de Antonio Francisco i Beatriz
 Dia 26, Oya Ouriniche, de Ahmed i Fátima
 Dia 27, Angelo Albert Rodríguez Plasencia, de Alberto i Danays

maig

- Dia 1, Mailo-Sidney Joos Pertlwieser, de Patrick i Melanie
 Dia 7, Martí Flores Barceló, de José Miguel i Margalida
 Dia 7, Júlia Rubio Nebot, de José Antonio i Cristina
 Dia 29, Maria Estarellas Platel, de Mateu i Margalida
 Dia 30, Àlex Gutierrez Castillo, de Juan i Josefa

juny

- Dia 3, Lucia Marchena Hidalgo, de Ezequiel i Eva
 Dia 8, Jessica Ortega Genovart, de José Maria i Antònia
 Dia 9, Alba Ruiz Risco, de Cancel i Mónica
 Dia 14, Izan Infante Jacquez, de Mateo i Estefanía Diana
 Dia 15, Hugo Llobera Godoy, de José Ángel i Maria del Carmen
 Dia 20, Francisco Javier Fernandez Torvisco, de Francisco Javier i Encarnación
 Dia 24, Rabel Fernández Alba, de Rafael Manuel i Lorena
 Dia 29, Leyre Reyes Casellas, de Moisés i Catalina Maria

juliol

- Dia 4, Aleix Monton Sánchez, de David i Maria Lucia
 Dia 5, Claudia Venera Núñez, de Isamel i Almudena
 Dia 6, Elisa Antolín Zatzabal, de Antònio i Antònia
 Dia 8, Alejandro González Heredia, de Adriano i Monserrat
 Dia 8, Alba Pérez Muñoz, de Salvador i Marina Maria
 Dia 10, Marta Mayol Ruiz, de Jaime i Yolanda
 Dia 10, Jesús Silva Zapallo, de Robertson i Maria Adelina
 Dia 16, Santiago Lorenzo Pias, de Rubén Dario i Andrea Alejandra
 Dia 20, Jessica Wojdylo, de Sebastian Leopold i Magdalena
 Dia 23, Noor Singh López, de Amiteshwar i Sara
 Dia 23, Karla Aida Pardo Conde, de Yoice i Yasbel

agost

- Dia 2, Manuel Pérez Gumiel de Manuel i Rosa
 Dia 3, Fabio Adrian Rossetto Schuch, de Marcelo i Christa Katharina
 Dia 15, Aleix Ferrer Moreno, de Joan i Marta
 Dia 15, Noemí Fuster Martínez, de Sergio Sebastián i Isabel Maria
 Dia 19, Lucy Mar Mauersberger, de Nicolás i Maria Eva
 Dia 22, Lluc Alzadora Langer, de Pedro José i Christina
 Dia 24, José Luís Arguëz Ortiz, de José Luís i Raquel
 Dia 27, Carlos González Burgos, de José Manuel i Ana

setembre

- Dia 10, Marc Moll Del Valle, de Marcos i Leticia
 Dia 13, Inés Saavedra Vega, de Antònio i Maria del Carmen
 Dia 14, Júlia Moll Garau, de Antònio i Francisca Maria
 Dia 17, Sofia Flores Novillo, de Antònio i Claudia Daniela
 Dia 21, Martina Moll Briones, de Joaquim i Beatriz
 Dia 25, José Manuel Roman Guijarro, de José Manuel i Lourdes
 Dia 27, Miquel Ruiz Morey, de Julio José i Bàrbara

octubre

- Dia 2, Andy-Ray Sosa Victor, de José Gustavo i Verónica Elizabeth
 Dia 3, David Mercant Terrassa, de J. Antonio i Bàrbara
 Dia 5, Laia Torivisco Lliteres, de Florentino i Maria Isabel
 Dia 15, Àlex García Almendros, de Silverio i Maria Isabel
 Dia 15, Marc Garcia Almendros, de Silverio i Maria Isabel
 Dia 19, Francisca Manhindo Rivero, de Manuel i Carmen
 Dia 19, Carmen Manhindo Rivero, de Manuel i Carmen
 Dia 20, Juan Reynés Llera, de Joan Joseph i Maria Isabel
 Dia 22, Marc Yaw Santiago, de Miguel i Isabel
 Dia 22, Marina Carrión Parada, de Juan José i Susana

novembre

- Dia 2, Toni Martínez Hermosa, de Antònio i Maria del Carmen
 Dia 4, Mateu Garau Pérez, de Mateu i Maria Esperanza
 Dia 4, Maria Antònia Sancho Sancho, de Miguel i Maria
 Dia 5, Xavier Vadell Dols, de Marc i Margarita
 Dia 5, Marta Pascual López, de Bartolomé i Cristina
 Dia 10, Marina Udina Requena, de Roger i Rosa Maria
 Dia 11, Francisco Metzen Karen, de Frank i Georgina
 Dia 15, Joan Terrassa Castillo, de Juan i Maria
 Dia 18, José Manuel Gualda Santiago, de José Manuel i Pilar
 Dia 22, Yaizan Quiles Argüez, de Juan Simón i Maria Victòria
 Dia 23, Eric Amorós Pérez, de Jesús i Alicia
 Dia 23, Paula Bou Sastre, de Francisco Javier i Margarita
 Dia 23, Judith Gómez Sánchez, de Daniel i Elvira
 Dia 24, Marta Valderrama Rey, de Juan Carlos i Antònia
 Dia 25, Mayra Heredia Gutiérrez, de Juan Bautista i Montserrat
 Dia 27, Isabel Martí Vilchez, de Antònio i Patricia Isabel

desembre

- Dia 1, María Torres Rubio, d'Antònio i Carmen del Pilar

- Dia 3, Carla Vaquer Vergel, de Juan Daniel i Virginia
 Dia 12, Zi-Xin Wang, de Jun i Li Hua
 Dia 15, Aina Pascual Entenza, d'Onofre i Katia
 Dia 17, Mar Garau Lorente, de Carlos Alberto i Antònia
 Dia 26, Michelle-Nadine Gallo Cabello, de Eric Daniel i Erica Gisel

NOCES

gener

No n'hi ha cap d'enregistrada, aquest mes

febrer

- Dia 13, Martí Adrover Melis amb Gildardo Olivar Hoyos

març

- Dia 6, José Antònio Nadal Sastre amb Ana Romero Rodríguez

abril

- Dia 2, Bjorn Elflein i Antje-Anne Gerta Van-Schwartzenberg
 Dia 4, Andrés Santos de Matos i Maria Orts Rodríguez
 Dia 17, Gustavo Javier Farsanelli i Isabel Maria Adrover Nicolau
 Dia 24, Ricardo Aracil Gayane i Orfa Mery Diaz

maig

- Dia 24, Santiago Pérez Vilchez i Encarnación Ramírez Bernal
 Dia 29, Rafael Ruiz Ortega i Beata Monika Krajewska
 Dia 29, Robertson Silva Oviedo i Maria Adelina Zarallo García

juny

- Dia 5, Ralf Schröder amb Aissatou Cisse
 Dia 12, Antònio Navarro Trujillo amb Maria Jesús Trobat Galvez
 Dia 12, Rene-Charles Tschumi amb Rut Amparo Castillo Lasso
 Dia 20, Alexander Klein amb Jessica Johnen
 Dia 26, José Luis Gómez Calvo amb Maria del Carmen Pérez Castro

juliol

- Dia 24, José Miquel Martí amb Sònia Riera Muntaner

agost

- Dia 7, Bernad Gelabert Ferrer amb Elisa Miró Hedeland
 Dia 7, Michel Gerardus Heijman amb Carmen Gertrand Adolfo
 Dia 8, Rafael Vilanova Cantallops amb Maria Ángeles Fernández Orts
 Dia 21, Mateo Infante Sureda am Stefani Diana Jacquez Ballesteros
 Dia 28, Juan Carlos Barrantes Palomino amb Laura García Peraita

setembre

- Dia 4, Rafael Vargas Vargas amb Sara Montañó Silva
 Dia 11, Marcos Hintz Fernández amb Verónica Huerta González
 Dia 18, Belthold Malik i Milka Inés Beltran Zubieta
 Dia 19, Simont-Vicenzo Herbert Guder amb Maria Sastre Bonnin
 Dia 19, Bartomeu Moll Roig amb Maria del Mar Riera Mayol
 Dia 25, Miguel Sancho Pellicer amb Pascual Larena Encalado
 Dia 25, Juan Ramonell Gallego amb Pamela Alexandra León Rojas

octubre

- Dia 2, Antonio Narciso Narciso amb Georgina Patricia López Santamaría
 Dia 3, Sebastián Perelló Carbonell amb Maria Luisa Franco López
 Dia 17, Miguel Moragues Camela amb Montserrat Puig Vila
 Dia 30, Francisco Javier Ortiz Amo amb Juana Rodríguez Delgado
 Dia 30, David John Young amb Katheleen-Anne Cox

Anuari Cap Vermell 2009

novembre

- Dia 6, António Mesa Pavón amb Sulay Ugalde González
 Dia 21, Carlos Espinosa Vives i Marina Hernández Tous
 Dia 27, José Angel Peña Peña amb Vita Krugleviciute

desembre

- Dia 5, German Bautista Buzón amb Beatriz Recio Alameda
 Dia 18, Omar Rogelio Ruiz amb Ana García Infiesta
 Dia 18, Diego José Cavalieri amb Andrea de los Milagros Rada

FINATS

gener

- Dia 1, Remedios García Relimpo (1927)
 Dia 2, Gabriel Sansó Sureda (1928)
 Dia 29, Margalida Gayà Oliver (1924)
 Dia 29, José Carreras Parpal (1920)

desembre

- Dia 2, Elli Palka Gaschin (1935). Morí a Cala Rajada.
 Dia 4, Margalida Homar Roig (1914). Morí a la Residència de Font de Sa Cala
 Dia 6, Hamid Lakhouizi (1970). Morí al port de Cala Rajada
 Dia 9, Francisco Català Gayà (1931). Morí a la Residència de Font de Sa Cala
 Dia 11, António García Ruiz (1930). Morí a l'hospital de Manacor

- Dia 11, Pere Sancho Gayà (1915). Morí a l'hospital de Manacor
 Dia 11, Maria Ginard Mestre (1922) Morí a l'hospital de Manacor
 Dia 26, Carmen Uceda Gutierrez (1932). Morí a Capdepera

març

- Dia 2, Rómulo Hevia Moll (1926)
 Dia 2, Marcel Michel Keul (1972)
 Dia 8, Gisela Rita Renate Kursai (1929)
 Dia 10, Bartomeu Prats Flaquer (1947)
 Dia 15, Tomàs Flaquer Siquier (1923)
 Dia 15, Doris Ellen Prehn (1950)
 Dia 19, Antoni Vicens Sampol (1932)
 Dia 21, Margalida Nebot Nebot (1919)
 Dia 22, Joan Ferrer Moyà (1950)

abril

- Dia 15, Catalina Pascual Salamanca (1932)
 Dia 16, Aina Vadell Domingo (1916)
 Dia 26, Bartomeu Esteva Massanet (1926)
 Dia 28, Margalida Sancho Caldenty (1907)

maig

- Dia 12, Verònica Moll Hauchard (1962)
 Dia 17, Antoni Mairata Coll (1926)
 Dia 20, Bàrbara Julià Servera (1924)
 Dia 21, Margalida Ferández Orpí (1927)
 Dia 24, Werner Schmidt (1953)

juny

- Dia 2, António Biezma Collado (1935)
 Dia 12, Jaume Alzina Muntaner (1935)
 Dia 15, Bàrbara Llabata Melis (1916)
 Dia 20, Vadimas Titarenko (1964)
 Dia 22, Antònia Sureda Terrados (1921)
 Dia 23, Zorka Novakovic Milovanovic (1923)

juliol

- Dia 10, Peter Edward Hopper (1934)
 Dia 14, Anna lepore (1956)
 Dia 23, Pau De Maria Mayol (2009)
 Dia 26, Joan Garau Truyols (1911)
 Dia 27, Herbert Törschen (1952)
 Dia 30, Sebastià Tous Bibiloni (1919)

agost

- Dia 1, Joan Caldenty Mayol (1915)
 Dia 3, Manuel Mariño Domínguez (1951)
 Dia 4, Ewaldarthur Hessel (1919)

- Dia 6, Maria Àngela Cabrer Ruiz (1937)
 Dia 7, Guillem Sureda Massot (1925)
 Dia 16, Francisco Rojas Moreno (1931)
 Dia 17, Natividad Sánchez Grillo (1941)
 Dia 27, Mamerta Flores Mondejar (1915)
 Dia 30, Karl-Hans Hertrich (1.943)

setembre

- Dia 5 Joachim Baylacher (1964)
 Dia 12, Gabriel Flaquer Terrasa (1927)
 Dia 15, Joan Ferrer Coll (1919)
 Dia 20, Rolf Radack (1957)
 Dia 21, Joan Ferrer Font (1916)

octubre

- Dia 4, Antoni Lliteres Massanet (1933). Toni de Son Vadó
 Dia 4, Werner Walter Heinz Jeschke (1928)
 Dia 6, Margret Herzberg (1934)
 Dia 13, José Fuster Servera (1922)
 Dia 15, Júlia Marin Lucha (1950)
 Dia 18, Basilio Presa García (1926)
 Dia 22, Pedro Liesengang Friedlaender (1927)
 Dia 24, Joan Llull Sancho (1926), Joan "Fava"
 Dia 31, Maria Flaquer Sancho (1946), Maria de ses Talaioles
 Dia 31, Antonio Moreno Moyano (1944), de l'Hostal Morón
 Dia 31, Carmen Lomeña Barea (1918)

novembre

- Dia 1, John-Richard Ponquett (1915)
 Dia 1, Carmen Lomeña Barea (1918)
 Dia 13, Rita Brigitte Gudrum Schubnell (1945)
 Dia 15, Maria Josefa Heredia Heredia (1938)
 Dia 20, Antoni Rayó Bisquerra (1912)
 Dia 22, Meter Friedrich tenner (1940)
 Dia 24, Pablo Vidal Orfila (1928)
 Dia 27, Antònia Gayà Colom (1933)
 Dia 29, Catalina Garau Calafat (1924)

desembre

- Dia 4, Ana Carcía Grillo (1933)
 Dia 11, Josep Terrassa Servera (1917)
 Dia 14, Nicolàs Mayol Vila (1914)
 Dia 15, Josefa Martínez Oliver (1929)
 Dia 25, Araceli González Pérez (1932)
 Dia 26, Maria Mercedes Lacarcel Clarés (1926)
 Dia 30, José Muñoz Sánchez (1926)

PERQUÈ ARA, MÉS QUE MAI
EL TEMPS ÉS VOSTRE

Ara, si domiciliau la vostra pensió a "SA NOSTRA", a més de beneficiar-vos d'una gran quantitat d'avantatges exclusius, obtindreu aquest magnífic rellotge unisex Pertegaz.

Per a més informació, acudiu a qualsevol oficina de "SA NOSTRA".

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

El lloc de Mallorca on primer surt el sol...

www.firstsunmallorca.com

CULTURA

4 de gener de 2009

X Aniversari de la Coral Gabellina

Multitudinari concert del X Aniversari de la Coral Gabellina

Diumenge dia 4 de gener a l'església de Sant Bartomeu la coral del Club de la Gent Gran "Ca Nostra", de Capdepera, celebrà el seu desè aniversari amb un concert.

Joana Colom féu un breu resum de la trajectòria de la coral amb les activitats més importants dutes a terme; després, un parlament del president Miquel Alzina, que agrai la dedicació de tots els que el precediren; i del batle de Capdepera, Bartomeu Alzina, que felicità la coral per la seva tasca. No faltaren paraules d'agraïment a la directora, Elionor Gómez-Quintero, i als músics que solen col·laborar a les diverses actuacions de la coral.

En acabar l'acte, a Can Creu d'Inca, se serví una copa de cava i unes coques.

25 de gener de 2009

Presentació del llibre *Sons de Mallorca*, de Pere Orpí

Divendres, dia 23 de gener, tingué lloc la presentació del llibre *Sons de Mallorca*. Instruments tradicionals, música, senyals i cultura de l'oci al teatre de Capdepera.

L'acte comptà amb una notable presència de públic interessat per aquesta obra de caràcter divulgatiu, que abasta tot l'àmbit territorial de l'illa i que compta amb una important presència gabellina. D'alguna manera, com comentaren els distints oradors, la gent de Capdepera hi assumeix un

notable protagonisme, cosa inevitable en la filiació de l'autor. En Pere no ha fet, però, una obra local; ans al contrari, es tracta d'una àmplia recopilació, exhaustiva, acurada i sistematitzada, amb referències a gairebé tot Mallorca. Es tracta d'un volum de més de 450 pàgines, magníficament il·lustrat amb dibuixos de Josep Cortés, que a més compta amb el suport d'un DVD, realitzat per Antoni Nicolau, on els instruments poden ser escoltats, cosa que li confereix categoria de document de gran valor.

La presentació de l'acte la va assumir el professor Felip Munar, qui, a més de

glossar la tasca realitzada, va parlar de l'autor i dels distints col·laboradors.

La part musical de l'acte anà a càrrec del grup de xeremiers, a l'inici de l'acte, i, com a colofó de la festa, de la Banda de Música de Capdepera, que oferí un petit concert.

30 de gener de 2009

Torna Es Mussol

El sopar dels idiotes

Després d'uns quants anys de silenci, i d'un ajornament imprevist (recordem que l'obra s'havia d'estrenar el passat mes de desembre), a la fi ha tornat Es

Mussol, el grup de teatre local. I podem dir que ho ha fet per la porta gran, amb una obra de prestigi com és "El sopar dels idiotes", de Francis Veber, sota la direcció d'un professional solvent com en Pep López.

Per aquest llarg silenci i pel repte que l'obra suposava hi havia expectació per veure si els actors de la companyia havien perdut la forma. Però no, no l'han perduda, tots ells es mostraren convincents, sense caure en la sobreactuació a què conviden els textos d'aquesta naturalesa. Per les característiques de l'obra, el pes el varen dur en Biel Bisquerra i en Pep Uceda, i tots dos varen estar magnífics, molt ben secundats pels companys de repartiment.

L'espai escènic, convencional, va complir perfectament la seva funció.

21 de febrer de 2009

Mort de Biel Moll

És cert que ningú no és profeta a la seva terra, com diu l'aforisme, i menys si la terra pròpia és tan esquistada com aquesta i el panorama cultural tan limitat. Se'ns ha mort en Biel Moll i molts no saben ni qui és. Ah, sí, un fill de don Joan Moll, el metge, germà de na Bel Moll; és aquell que habitava per Catalunya. Feia teatre, no? Sí, aquest! Tampoc des de Cap Vermell no li vàrem parar gaire esment, la veritat sigui dita. Ara en Biel ens ha deixat als 68 anys d'edat, arrossegat per una malaltia irreversible i absolutament desconegut a casa seva. Va morir el passat dia 17, dimarts, a Barcelona, i ara que ja no hi és, clar, ens entren les presses per recuperar la seva figura i la seva obra. Facem-hi una ullada:

Gabriel Moll Blanes va néixer a Capdepera l'any 1941, encara que va ser al

Principat on bàsicament va desenvolupar la seva activitat dins el món del teatre, una activitat en què va abastar quasi tots els camps professionals, des de la interpretació fins a la gestió, sense deixar de banda la direcció i la dramaturgia.

Ha mort un gran professional, un gabellí reconegut i admirat per tot on ha passat, i d'aquests no en tenim gaire, per desgràcia. D'altra banda, tots els que el varen tractar el recorden com una persona entranyable, plena de sentit de l'humor i apassionada pel seu treball.

Des d'aquí volem fer l'únic que se'ns ocorre: donar el condol a la seva família i sobretot a la seva germana, Isabel Moll, col·laboradora habitual en la dinàmica cultural del municipi.

L'Associació de teatres i auditoris públics de les Illes Balears a la seva gala anual de premis li féu un càlid i emotiu reconeixent amb la projecció d'un vídeo.

15 de març de 2009

Memorable concert de Suso Rexach. Embolicat de glòria

EMBOLICAT és el darrer treball discogràfic de Suso Rexach i, segurament, també és el millor. Melodies que entren com un guant, lletres ben treballades, arranjaments magnífics, un acompanyament de primera línia... en definitiva, un disc madur. I és que en Suso, a nivell creatiu, es troba precisament en un moment de plenitud, en el millor moment de la seva carrera, diríem.

Per a la presentació d'aquest últim enregistrament, el cantautor local es va envoltar d'un floret de músics —els

mateixos de la gravació— que l'embolicaren, i perdonau-nos el joc fàcil de paraules, sense vacil·lacions al llarg de tot el concert: Toni Andreu, Jordi Planiol, Felip Cardiel, Juanjo Tur i Toni Vallespir demostraren la seva solvència durant una hora i mitja.

D'altra banda, en Suso va comptar, per a aquesta gala, amb la participació d'un ramell de veus femenines que li donaren una rèplica brillant. Ens referim a Catalina Piris (una veu plena de possibilitats), Esperança Sureda (ben retrobada) i Gina Calpin (les dones al poder!).

22 de març de 2009

La VII Mostra de Teatre, dansa i música infantil i juvenil inicia la seva singladura

Els diversos grups participants a la Mostra de Teatre presentaren de forma original l'obra que duran a terme. Climent Crespo i Sebastià Sureda feren entrega dels premis de dibuix que il·lustren el programa i "El retorn de Robin Hood" tancà l'acte.

La maduresa de la cita comença a demostrar-se en la dedicació i esment de tots els grups des del seu inici. Cada

Advertisement for BAR SEGLE XII CAFETERIA - RESTAURANT. Text includes: CAPDEPERA, PLAÇA ORIENT 1, 971-818895, DIMARTS TANCAT.

Advertisement for La Ponderosa. Text includes: La Ponderosa, C/la Colònia La Ponderosa, Avda. Joan Comas 1, 40 - 07180 Capdepera, Tel. 971 888 827. Includes a map and a photo of a restaurant interior.

grup participant va voler mostrar el millor de l'obra que està preparant i predisposar el públic (familiars i amics) perquè vagi a veure-la.

Un altre signe de maduresa és la distribució de la Mostra al llarg de tres mesos: de dia 6 d'abril, data de començament a càrrec de 6è curs de s'Auba, fins dia 28 de juny, en què el Ballet Stylo farà la cloenda.

27 d'abril de 2009

Ruddigore, un espectacle total

Egos Teatre és un grup jove del Principat, format el 2005 per una promoció completa de llicenciats en Teatre Musical per l'Institut del Teatre de Barcelona. Després, aquests actors incorporarien al seu projecte Joan Maria Segura, llicenciat en Direcció i Dramaturgia en el mateix Institut del Teatre, i el compositor i pianista Francesc Mora.

La colla va muntar com a primera obra RUDIGORE O LA NISSAGA MALEÏDA, una opereta gòtica dels autors W.C.Gilbert i A.Sullivan (Pirates, El Mikado...) i va ser estrenada a Londres el 1887. La posada en escena que en fa Egos Teatre recrea perfectament l'ambient corrosiu i pessimista de la història, plena de personatges medio-

quests miracles teatrals que adesiara succeeixen i que, com va passar a la cova de Fàtima, només uns pocs privilegiats (una mica més de mitja entrada) varen poder veure i ara no saben com explicar-ho a tots els que tingueren la desgràcia de no ser testimonis de l'aparició.

Els sis actors (Anna Alborch, Lali Camps, Rubén Montañá, Albert Mora, Maria Santallusia i Toni Sans) ens deixaren bocabadats: ballen, canten, actuen..., i ho fan tot bé.

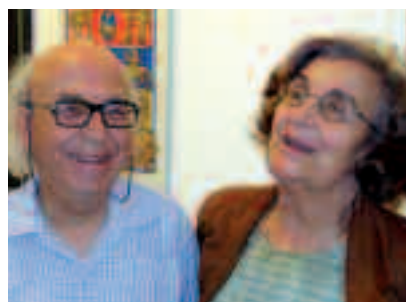
Ruddigore, un espectacle total. I per 5 euros!

10 de maig de 2009

Variacions sobre l'Apocalipsi, més que una exposició

Les magnífiques referències que en tenim quedaren completament minimitzades quan poguérem contemplar per primera vegada les obres que conformen les "Variacions sobre l'Apocalipsi", és a dir, l'exposició que al llarg d'aquesta setmana del Mercat Medieval es pot visitar a Can Creu d'Inca.

Maria del Carmen Ruiz i Joan Fernández Cursach són un matrimoni d'artistes que coneixem des de molts d'anys ençà, i d'alguna manera hem assistit a la maduració de la seva obra, tot i que tinguin fixada la residència a

la Península. No oblidem que en Joan és d'Artà i que sempre ha mantingut estrets els vincles amb la seva terra.

Són distintes les circumstàncies que ens han empès a qualificar aquesta mostra com quelcom més que una exposició. La presentació didàctica que Joan Fernández va constituir una lliçó magistral sobre el Llibre de l'Apocalipsi, últim del Nou Testament, que la tradició cristiana ha atribuït a Joan, fill de Zebedeu i germà de Jaume, apòstol de Jesús i evangelista. Però la lliçó no es va limitar a aquest text profètic sinó, més extensament, als beats, o còdexs manuscrits copiats del Comentari del Llibre de l'Apocalipsi, obra del segle VIII, del Beat de Liébana. Actualment se'n conserven 27, en distints llocs del món, dels quals 24 contenen miniatures.

22 de maig de 2009

Els altres colors de Gustavo

Gustavo presentà dijous dia 21 el catàleg que amb el títol "Los otros colores" fa un extens recorregut al llarg de la seva trajectòria artística.

Gustavo presenta aquest catàleg amb motiu del seu 70è aniversari, que complí el passat mes d'abril i que tindrà com a colofó l'exposició que farà a Berlín el mes d'octubre a la seu de la ràdio i televisió berlinesa, la RBB.

Cap Vermell l'entrevistà al programa de ràdio "El cafè dels dissabtes". La ressenya la trobareu a l'apartat d'entrevistes.

01 de juny de 2009

El cafè dels dissabtes vs. Cafè per la llengua*El cafè dels dissabtes esdevé un cafè per la llengua*

Dissabte dia 31 Capdepera Ràdio va rebre un nombre ben inusual de visitants. I tot perquè es va fer coincidir el programa "El cafè dels dissabtes" amb l'activitat "Cafè per la llengua", que l'Obra Cultural Balear està duent a terme a tots els racons d'aquesta terra.

La convocatòria va comptar amb una àmplia resposta d'amics de la nostra llengua, que s'aproparen a l'emissora, on Tomeu Martí (vicepresident de l'OCB) i Macià Calafat foren entrevistats per la redacció del programa. Martí, a més de referir-se a l'activitat del "Cafè per la llengua", que tan bona resposta està obtenint, va parlar de la detenció de què havia estat objecte durant el concert de l'Acampallengua de sa Pobla, per part de la Guàrdia Civil. Tomeu Martí i Macià Calafat ens varen transmetre el seu coratge i la fe en la gent d'aquest poble, que, com sempre, defensa amb fermesa la seva cultura i la seva llengua, però amb voluntat pedagògica i d'integració.

05 de juny de 2009

Ai, l'amor! Teatre jove, àgil divertit i intel·ligent.

És més fàcil parlar de l'amor a les fosques i amb una copa amb la mà i una altra al cos. Aquests joves, realitat teatral de Capdepera, ens mostren l'amor en tots els seus vessants. Parelles, trios, menors, vells..., les ferides de l'amor..., el cor o el cap...? Els problemes de sempre, però d'una manera àgil, divertida i intel·ligent.

L'obra està formada per diverses seqüències a partir d'un text de Carles Alberola, amb el toc i la intuïció dels joves que introdueixen i canten les cançons amoroses més conegudes dels darrers 30 anys: Mecano, Pimpinela, Perales...

Situacions sorprenents, però sobretot divertides. Un ritme àgil de la mà d'un director amb força mà esquerra: Jaume Alzamora.

20 de juny de 2009

Les Serenates d'Estiu ompliran de música la Torre Cega

Ventall de possibilitats als cinc concerts que ofereixen les Serenates d'Estiu 2009

Les Serenates d'Estiu ja estan consolidades, després de 22 anys fent concerts a Cala Rajada. Aquest matí s'ha presentat el programa d'aquest any: cinc concerts amb un ampli ventall d'estils perquè tothom hi tenguí cabuda.

Les Serenates d'Estiu comencen el 3 de juliol a les 21h i tots els concerts són als jardins de Ca'n March, a Cala Rajada.

Aquests són les concerts programats per les Serenates d'Estiu 2009:

3 de juliol: Alicia Nafé, mezzosoprano i Alejandro Zabala, piano

9 de juliol: Xavier Paxariño & Style Bandits - Folk fusió

17 de juliol: Quartet de saxos Fukyo

24 de juliol: Jae-Kyung Yoo, piano

31 de juliol: Cinco Siglos - Passió per la música antiga

5 de juliol de 2009

Concert a la torre de Canyamel, juliol 09

La torre de Canyamel tornà a ésser el magnífic escenari del concert benèfic d'"Amics de Tilloli"

Dissabte, dia 4 de juliol, la sala principal de la torre medieval de Canyamel tornà a acollir el concert benèfic per a recaptar fons per a l'internat de Tilloli (Índia). Organitzat per l'associació Amics de Tilloli, i patrocinat per l'Ajuntament de Capdepera, va resultar, una vegada més, un èxit musical i de participació. De fet, l'aforament resultà molt just per la quantitat de públic que hi assistí.

La música anà a càrrec Nisart Quartet, que interpretà obres de Haydin i Mendelsohn, entre d'altres, amb gran mestratge i exquisidesa.

Enguany era el desè aniversari dels concerts a sa Torre de Canyamel. L'acte comptà amb la presència de la vicepresidenta del Parlament Balear, Aina Rado, i del conseller d'Assumptes Socials, Jaume Garau; així mateix, hi varen ser presents el batle de Capdepera, Bartomeu Alzina, i el futur (?) batle, Josep Gallego.

En acabar el concert, una bona part del públic participà d'un pa amb oli solidari a la platja de Canyamel.

13 de juliol de 2009

Concert del cor infantil de Saint-Marc

Les Petits Chanteurs de Saint-Marc entusiasmen el públic de Cala Rajada

Independentment de qui en sigui el responsable, és d'agrair que se'ns donés l'oportunitat d'assistir a un concert dels Petits Chanteurs de Saint-Marc, avui

Anuari Cap Vermell 2009

per avui la coral infantil més famosa d'Europa, i de bona part del món. Gaudir d'una formació com aquesta, en gira permanent, capaç de congregar milers d'espectadors en cada actuació, és un privilegi que s'ha de valorar com cal.

Així que, el passat diumenge, dia 12, i sense a penes publicitat, el cor llançat a la fama per la pel·lícula *Les choristes* (estrenada a Espanya com "Los niños del coro") omplí de gom a gom l'església de Cala Rajada d'un públic absolutament entregat des de molt abans que sonàs la primera nota.

La coral de veus blanques no va decebre gens ni mica, ans al contrari; va justificar la fama que la precedeix i oferí un concert magnífic, enmig de l'entusiasme dels assistents. Sota la direcció de Nicolas Porte, la trentena de veus dels nins i les nines de Saint-Marc s'enlairaren -en alguns moments s'hagueren de sobreposar al renou del carrer- fins arribar directament al cor dels espectadors.

18 de juliol de 2009

L'escritura soterrada

La pràctica interartística en l'obra de Josep Albertí

El 17 de juliol és un dia de vespres: A la casa recobrada història del temps hi ha una pistola dins un calaix -a la meua casa hi tenc una pistola.

Només em resten unes passes i obrir el canterano

per saber que a totes les cases hi resten una ferum de sang i de ferro, com aquesta arma menuda de butxaca que l'any 36 escoltava l'olor i el greix de mans per dirigir-la cap a tu.

El 17 de juliol a Ca'n Alcover -tot-hom sap on és Ca'n Alcover, fins i tot

n'hi ha que saben qui és Alcover- s'acaba de presentar el llibre *L'escritura soterrada*, amb el subtítol de *La pràctica interartística en l'obra de Josep Albertí*. N'és l'autora Maria Muntaner González, filòloga, editora, un 25% gabellina -de la branca dels Leonards- i a partir d'ara autora de l'obra dedicada al poeta gabellí.

Té la paraula -com a gabellí i amic d'en Josep hi té dret- l'amo en Miquel Llull, qui, curull de coneixements, obre Capdepera al món, l'insereix dins la cultura universal glossant la figura del metge Alzina, un gran oblidat i desconegut al seu poble, de Joan Rai i del poeta del Taller Lluàtic.

Mai deixa de cridar l'atenció el fet que a un lloc aperduat i amb terra prima de mal conrar hi neixi gent inquieta, agosarada, rebel: què passa al segle XIX perquè a Capdepera s'hi practicassin distintes religions i hi arrelassin idees d'avantguarda?

La muntanya del Castell desprèn energies tel·lúriques que es concentren en la Mare de Déu, qui les ofereix als gabellins que tenen Esperança, atorgant-los el preuat do de la llibertat, que els duu a furgar per distintes creences i idees. Després hi ha tots els altres, els que són allò que els manen que siguin, actualment engreixant les files de l'exèrcit de salvació stajonovista.

Segueix na Margalida Pons, directora de la tesi, esplaiant-se sobre el llibre i defensant, no pot ser d'altra manera, els criteris seguits per l'autora a l'hora d'encarar-se amb l'estudi de l'obra del disseccionat poeta.

Ens queden 200 pàgines de lectura per conèixer més de prop l'obra d'en Josep Albertí.

llucià rinyon

5 d'agost de 2009

Nits sonades, teatre de l'escola d'estiu

Jeroni Morey, director i autor de l'obra, mostra el seu bon quefer teatral

Durant els dies 30 i 31 de juliol es va representar l'obra NITS SONADES, escrita per en Jeroni Morey i dirigida per na Sonia Fernández i en Jeroni Morey. Els actors i actrius són els 21 alumnes de l'Escola d'Estiu de Teatre que han assistit al curs durant el mes de juliol.

Hi assistiren un total de 550 espectadors repartits en les tres funcions, els quals gaudiren d'un espectacle molt divertit i amb una bona posada en escena.

21 d'agost de 2009

La presentació del llibre sobre les jornades d'estudi i debat *El Tractat de Capdepera i la independència de Menorca*, acte central del segon dia de festes.

Les jornades d'estudi sobre el Tractat de Capdepera del passat mes de novembre, aquell gran esdeveniment cultural del qual tots en consideram l'alt nivell assolit, ara han tingut un digne epíleg amb l'edició del llibre de les actes dels distintes ponents que hi varen prendre part. El marc per a la presentació d'aquest document va ser la capella del castell, i bona part dels estudiosos que n'havien estat responsables ara han tornat a Capdepera per a aquesta esperada segona part.

El regidor de cultura, Rafel Fernández; el director de les jornades, senyor Guillem Rosselló Bordoy; el batle, Bartomeu Alzina; i la consellera del departament,

En Miquel havia presentat una història de foners mallorquins situada l'any 57 abans de Crist, que, com hem dit, duu el títol de Legió XIII germina. Els dos artistes locals desconeixien que l'altre s'hagués presentat al certamen.

La gala d'atorgament de premis va tenir lloc el dijous dia 10 a Ses Voltes de Palma.

27 de setembre de 2009

Dotzè aniversari de la Coral "Sol Naixent"

La coral de l'associació "Sol Naixent" de la tercera edat de Cala Rajada va celebrar, el passat dissabte dia 26, el seu dotzè aniversari. L'acte central d'aquesta celebració consistí en un concert ofert a l'església del Carme, al qual assistí un nombrós públic que, a més de gaudir de l'actuació dels cantaires, va voler estar al seu costat en un dia tan senyalat. Jaume Tous exercí de mestre de cerimònies.

Es va aprofitar l'avinentsa per retre homenatge a dues dones que varen estar al capdavant del cor, Francisca Tous i Berta Liesegang. L'expresident Miquel Ferrer i el president actual Pep Navarro foren els encarregats de lliurar-los sengles rams de flors.

I ja per rematar una vetllada que va resultar molt emocionant, un grup d'antics cantaires, ja retirats per distints motius, foren convidats a cantar l'himne de la coral amb els membres en actiu. Amb la qual cosa, el concert acabà de la millor manera.

tament de Territori del Consell de Mallorca, Maria Lluïsa Dubon, varen prendre la paraula per a felicitar-se per aquest esplèndid esdeveniment que és l'edició de les actes esmentades. A l'acte també hi va assistir la consellera de Treball del Govern, Joana Maria Barceló, així com els regidors de l'equip de govern i de l'oposició, i es va completar amb la lectura del Tractat de Capdepera i una breu intervenció de la Coral s'Alzinar.

Posteriorment encara hi va haver temps per a la conversa distesa, tot i la calorassa insuportable del dijous.

11 de setembre de 2009

Miquel Moyà guanya el primer premi Art Jove 2009 en la modalitat de còmic

Extraordinari: dos gabellins, primer i segon en l'apartat de Còmic del Certamen "Art Jove" que convoca la Conselleria d'Esports i Joventut

Miquel Moyà Flaquer ha resultat el guanyador i Pau Arévalo Domínguez ha estat segon en aquest concurs anual reservat a artistes menors de 30 anys, amb les obres "Legió XIII germina" i "El secreto", respectivament.

El primer premi en la modalitat de CÒMIC consisteix en la publicació del treball presentat.

29 de setembre de 2009

Concert de fi de temporada de l'Escola de Música surt al carrer 2009

Multitudinari acomiadament de la temporada 2009 de "l'Escola de Música surt al carrer"

Com sabeu, aquest estiu 2009 s'ha tornat a dur a terme la iniciativa de l'Escola de Música i la regidoria de Cultura, consistent en una sèrie d'actuacions musicals dels alumnes de l'esmentada Escola. Així, la plaça Castellet i la plaça de l'Orient han comptat amb una actuació setmanal d'alumnes, per grups d'instruments, de forma rotativa.

El passat diumenge dia 26 de setembre va tenir lloc la darrera d'aquestes actuacions, a la plaça l'Orient. Cadascun dels grups interpretà dues peces musicals i al final tocaren tots plegats, en una apoteòsica actuació conjunta.

Amb un refresc (aportat per les famílies dels alumnes) s'acabà una agradable vetllada, amb els nostres joves intèrprets com a protagonistes. Hi ha una bona pedrera a "sa Pedrera".

14 d'octubre de 2009

Concert Trobada de violins 2009

En el concert hi participaren la Junge Camerata Academica Sant Llorenç, grups de violins d'Ernest-Barlach-Gymnasium de Kiel, alumnes de l'escola de música Johannes Brahms i de l'escola de música Kathrin Averdung i alumnes de l'escola municipal de música de Capdepera.

El públic, que gairebé omplí el teatre, pogué gaudir de la interpretació d'un bon repertori d'obres, en un concert dividit en tres parts. La primera consistí en la interpretació de sis obres a càrrec de l'Escola de Música de Capdepera (conjunt d'iniciació, grau elemental i orquestra de violins).

Anuari Cap Vermell 2009

La segona part anà a càrrec dels grups de la Junge Camerata Academica Sant Llorenç, grups de violins d'Ernest-Barlach-Gymnasium de Kiel, alumnes de l'escola de música Johannes Brahms i de l'escola de música Kathrin Averdung, dirigits per Isabel Morey i Neils Fellows, amb la col·laboració de les professores respectives. Aquests grups interpretaren fins a tretze obres, de diversa complexitat, que varen incloure l'actuació de joves solistes (en total foren més de cinquanta els joves intèrprets de totes les edats).

Per acabar, tots els participants interpretaren dues obres curtes (*The typewriter* i *Hot rosin in Rio*) conjuntament.

27 d'octubre de 2009

Ploma de Ferro 2009

El sabadellenc Jordi Solé Comas, el mataroní Joan Carles Pujalte i Daniel Pau Bosch Badenes, com a autor local, han estat els tres guanyadors dels premis de narrativa curta "Ploma de ferro" 2009, organitzats per l'Ajuntament de Capdepera, al qual s'han presentat 40 narracions (32 procedents de Catalunya, 2 del País Valencià, 1 de Lisboa i 5 de Balears).

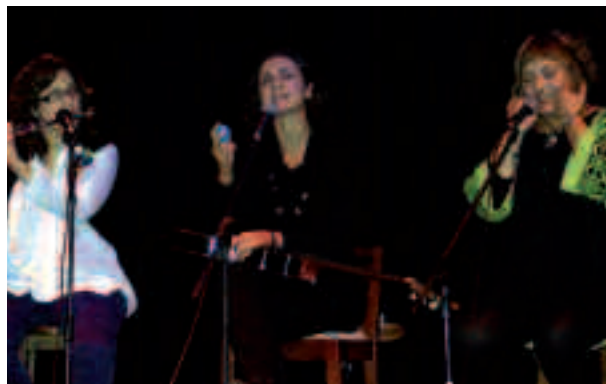
El primer premi, valorat amb 700 euros ha estat per a la narració "L'art familiar", de Jordi Solé; el segon premi, valorat amb 400 euros, ha estat per a "Interludi barroc", de Joan Carles Pujalte; i el premi per a autor local, amb 300 euros, ha estat per a Daniel Pau Bosch Badenes, per a l'obra "Mort en diumenge".

Aquest concurs de narrativa curta "Ploma de ferro" l'organitza l'Ajuntament de Capdepera de manera ininterrompuda des de 1993. Des de llavors ha passat per diferents vicissituds i avui per avui s'ha convertit en un clàssic dels

certàmens de narrativa breu a les Illes Balears i dels més ben dotats econòmicament. Enguany ha comptat amb un jurat compost pels escriptors Sebastià Alzamora, Josep Lluís Aguiló, M. Magdalena Gelabert i Cristina Salom.

29 de novembre de 2009

Concert de Llunàtiques

El departament de Serveis Socials de l'Ajuntament de Capdepera va organitzar divendres vespre (dia 27 de novembre) un concert del grup Llunàtiques al Teatre Municipal per retre un homenatge a totes les dones que pateixen i/o han patit violència de gènere.

El batle de Capdepera va encetar l'acte amb un breu discurs amb el qual va remarcar que "la lluita més efectiva" contra la violència masclista "és no ser còmplices del silenci".

Per la seva banda, la regidora de Serveis Socials, Margalida Bover, va llegir unes paraules amb les quals va expressar que l'espectacle "és un homenatge a les dones involucrades en la violència de gènere, que són totes". Va explicar que des de Serveis Socials duen a terme projectes per ajudar a les dones que pateixen maltractaments.

Després d'una hora de concert amb un públic molt entregat Llunàtiques va dedicar una cançó a les dones que tenen "la valentia de denunciar les seves parelles".

23 de novembre de 2009

Santa Cecília 2009 a Capdepera

Santa Cecília 2009, un concert per recordar

El concert de Santa Cecília és un dels que les corals i la Banda de Música de Capdepera preparen amb més esment i dedicació. Enguany, però, pensam que

el notable esforç de la coral s'Alzinar, la coral Gabellina i la Banda també s'ha vist recompensat més que mai. El passat diumenge dia 22 l'església de Sant Bartomeu resultà quasi insuficient per al nombrós públic que hi assistí, i d'altra banda, la qualitat de totes les actuacions

deixà un regust de satisfacció en els assistents.

Després que cada formació actuàs en solitari, finalment, tots plegats tenien

preparat el gran final de festa, que no era altre que la interpretació conjunta de *Carmina Burana*, de Carl Orff. Si els tres conjunts, per separat, ens havien delitat amb les seves actuacions prèvies, amb aquesta obra aconseguiren impressionar tot el públic, que va respondre amb una intensa i perllongada ovació, tothom posat en peu.

Amb la interpretació de *Capdepera*, *Capdepera* acabà un concert que, com ja hem dit, és per recordar.

4 de desembre de 2009

Èxit artístic i de públic d'Es Mussol al teatre de Capdepera

Es Mussol ens tenen acostumats a la representació d'una gran varietat d'es-

tils teatrals. No han dubtat a posar en escena drames, comèdies, musicals, clàssics,... i sempre davant els reptes se n'han sabut sortir. Aquesta darrera obra representada els dies 4,5 i 6 de novembre de 2009 (encara que, en el moment de fer la crònica, encara ressonen les mans balletes de l'estrena!) ens ha agradat. Ens ha agradat molt. Sota la forma d'una comèdia, de les anomenades d'embolic, ens hem trobat amb un exercici teatral divertit, àgil, amb una posada en escena molt encertada i una interpretació molt acurada. Enhorabona als actors i actrius, però també al director, als responsables de l'escenografia i als tècnics de so i llum. Un deu per a tots!

El públic vam riure durant tota l'obra, i encara en haver acabat manteníem el somriure en els llavis. Situacions còmiques, entrades i sortides d'escena ràpides, diàlegs àgils i ben estructurats, un bon ritme...

Pel que fa als actors, des de la nostra modesta opinió, hem de ressaltar el treball d'equip. No hi ha estridències, les noves incorporacions (molt bé Maria de Mar Siquier i Maribel Frontera) s'han conjuntat sense problemes als actors del Mussol de més llarga trajectòria (Isidor Rodríguez, Mari Germa Melis, Biel Bisquerra, Pere Terrassa, Colau Bordoy i Pep Uceda).

A l'excel·lent resultat no és aliena la direcció d'Octavi Egea, professional de

dilatada experiència teatral i reconegut prestigi, que a més de dirigir l'obra n'ha fet l'adaptació.

L'obra, encara no ho havíem dit, és "Això no és el que sembla", de Rita Ardisson.

21 de desembre de 2009

La Coral s'Alzinar actuà en el Teatre Principal de Palma

El passat diumenge, dia 20, la Coral s'Alzinar va cantar en el Teatre Principal de Palma, en el marc del I Concurs Gospel organitzat per l'associació Passione Lirica. Els altres cors finalistes foren Deixa't Anar (que a darrera hora renuncià a participar), el Liceu Francès (cor d'adults), el Cor d'Esporles, el Cor Juvenil de la Fundació Teatre Principal i el Cor Juvenil de Sant Josep Obrer.

Aquests dos últims cors foren els que obtengueren els primer i el

segon premi, fonamentant el seu èxit tant en la part tècnica com en una posada en escena molt dinàmica. El tercer lloc va correspondre al Cor d'Esporles. La nostra coral no aconseguí ficar-se entre els tres primers, però el fet d'haver estat seleccionada per a aquesta final i de poder cantar a l'escenari del Principal de Palma ja és tot un premi. D'altra banda, s'ha de dir que els nostres cantaires varen estar a un bon nivell i que deixaren el pavelló gabellí en molt bon lloc. Interpretaren els temes *Wade in the Water*, *I want Jesus to walk with me* i l'obra obligatòria, *The Virgin Mary hat a baby Boy*. Enhorabona als nostres representants i a la seva directora, Elionor Gómez-Quintero.

28 de desembre de 2009

Cap·pela omple de Nadal el Teatre de Capdepera

El grup vocal Cap·pela presenta el seu disc Per Nadal a Capdepera

El diumenge 27, amb un repertori molt adequat per a aquestes dates -de fet es tractava de la presentació del repertori del disc *Per Nadal*-, el grup vocal Cap·pela omplí el teatre de Capdepera i oferí un magnífic concert. Tothom coincidí a remarcar la gran qualitat tècnica, la conjun-

ció vocal i l'acurada interpretació de les nades triades pel grup. Realment, aquesta formació, a hores d'ara, és un dels millors que en la seva especialitat es poden trobar no ja a Mallorca sinó en el panorama musical internacional.

Al llarg de poc més d'una hora ens

oferiren un bon grapat de cançons tradicionals passades pel sedàs del seu propi estil, amb uns arranjaments fantàstics i una interpretació sense taca. Així, poguérem escoltar des de les clàssiques *Fum, fum, fum*, *White Christmas* o *Campana sobre campana*, fins a les menys divulgades, com *El cant dels ocells*, *God rest you merry gentlemen* o *Eu Hei-de ir ao presépio*. L'inici, amb el cant de la Sibil·la, resultà molt emocionant.

Durant l'actuació aconseguiren fer-hi participar el públic, que acabà dret fent de cor. I, clar, la funció ens va fer gust de poc.

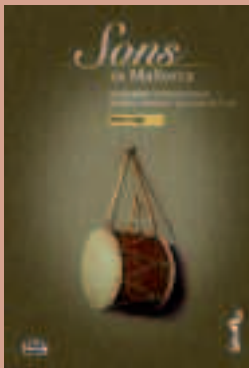
El grup Cap pela l'integren Esther Barceló, Sofia Domènech, Carolina Domènech, Begoña de la Iglesia, Santiago Francia, Guillem Ramon i Joaquim Domènech.

El 2009 ha estat un any en què ens hem adonat de la qualitat que han assolit els joves artistes de Capdepera: Juanmi Sancho, Marina Moyà, Pau Arévalo, Miquel Moyà, Jean Marc Serrano, Marga Platel, Perversions o els Black Rain, tot un planter de noms que han sorgit amb gran força i que s'afegeixen a noms com Gustavo, Mateu Estarellas, Margalida Morey, Manolo Muntaner, Suso, Felipe Cardiel, Biel Barona, Atanasi Mas, Maria Antònia Gomis, Bàrbara Femenias, Noemí Dalmau, Pere Orpí, Jaume Fuster, Joan Cabalgante, Miquel Llull, Pep Alberti... Sense oblidar-nos de Víctor Ferragut o en Joan Mercant, que, si bé aquest any no han tengut una presència al nostre municipi, són actius d'un poble amb molt de present.

I no els anomenam tots. N'hi ha més que no apareixen, i no per desmereixement sinó perquè el recull no és tan exhaustiu com voldríem.

LLIBRES EDITATS

... i un disc

EXPOSICIONS

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

- 01 Francesca Artigues. Pintures.
- 02 Mesquites, esglésies i procés de poblament. L'església a Mallorca entre 1230 i 1350. 2008 Any rei Jaume I. Consell de Mallorca.
- 03 Art per la vida. Serigrafies de 50 artistes de les Illes. Projecte Home –Balears–.
- 04 Brodats. Ca na Marisa.
- 05 Mostra-exposició Escola d'adults curs 2008-09. Ajuntament de Capdepera.
- 06 Variacions sobre l'Apocalipsi. Obra en oli i estany Maria del Carmen Ruíz i Juan Fernández Cursach.
- 07 Mirant una cadira. Olis. Margalida Morey.
- 08 Petit Format. Exposició de pintures i escultures del taller infantil de creació plàstica. Mateu Estarellas.
- 09 El Bosc. Molt més que fusta. Obra social "la Caixa".
- 10 Artistes Amics. Revista Sa Plaça.

ARTS AL CARRER

És això, és això! La música, el circ, la dansa, la màgia..., l'art!, al carrer. Aquesta era i és l'aposta. Un projecte de dinamització de l'espai públic, una manera de dur l'alegria entre la gent, per tal que aquesta en faci l'ús que vulgui. El CAPDEPERA STREET ARTS FESTIVAL ja camina.

I la gent, clar, xala. I no dubteu que molts dels nostres visitants se'n duen l'agradable sorpresa de trobar-se alguna cosa més que terrasses plenes de taules i cadires, i botigues plenes de gènere on se'ls vol vendre el que sigui: se'n duen l'agradable sorpresa que també se'ls dona alguna cosa sense demanar-los res a canvi; se'ls diu que són benvinguts; se'ls comana que divulguin el missatge que en aquest poble, malgrat la crisi, encara no hem perdut el somriure. Mirau les cares dels espectadors: no menteixen.

Capdepera s'ha transformat en un gran escenari on artistes de pertot ens han ofert molt bones propostes de teatre, dansa, circ, música i animació de carrer, i on tothom ha pogut aturar-se, mirar i gaudir.

Els carrers i places de Capdepera i Cala Rajada han respirat uns moments d'ambient diferent, plens de màgia i d'imaginació. El passeig marítim i en concret el Racó de ses Graneres, però sense oblidar la plaça dels Pins o cala Gat per una banda, i el pla d'en Cosset, l'Orient, el Castell i els carrers del voltant per l'altra, han vist transformada la seva fesomia durant unes hores.

Hem viscut cada dimarts i dimecres, al llarg de tot l'estiu, moments diferents, alegres i festius com mai ens haguéssim pensat.

Artistes que fan espectacle d'allò més comú i quotidià. Sorpresa és la paraula. Un llenguatge universal, amb paraules o sense, on la riassa és la seva màxima expressió.

Han estat tantes setmanes, tants records, que sap greu oblidar-ne algun. Es fa difícil triar una imatge com a resum. Recapitem: 5 clowns-circ, 5 cercaviles, 3 danses, 1 de foc i 1 de dibuix en 3D.

Si recordam algunes cròniques, dèiem:

MUMUSIC CIRCUS ens va dur una alenada de *joie de vivre*. Va captivar el públic i ens va deixar a tots la sensació d'haver assistit a una proposta fresca, d'aquelles que ens alegren la vida.

Als enviats de Youclond els acomiadam amb la seguretat que han deixat un record imborrable pel seu pas per Capdepera.

Claire Ducreaux, poesia en moviment. Amb el seu espectacle *Vaixell d'arena* aconsegueix elevar la senzillesa i la simplicitat a cotes d'Art, així, en majúscules. I és que quan la sensibilitat es posseeix en dosis tan elevades, tot sembla molt fàcil, molt evident. Aquesta al·lota senzilla, fràgil com una tija d'herba, aconsegueix convertir cadascun dels seus moviments, cadascun dels seus gestos i cadascuna de les seves mirades en un element que a l'espectador se li fa imprescindible, d'un valor absolut.

D'altra banda, com passa sistemàticament amb els artistes de carrer, Claire Ducreaux s'implica amb els espectadors, als quals fa partícips de la seva posada en escena. Però també en aquest cas tot sembla natural, obvi, tot discorre sense forçar cap situació, sense violentar els seus companys improvisats.

Fi, que Claire Ducreaux ens ha deixat amb la mel als llavis, amb el bon gust d'un espectacle preciós que no ha fet sinó refermar la qualitat d'aquesta proposta cultural estiuenca, de la qual ja se'n parla, i molt bé, per cert, pertot arreu.

Tampoc podem oblidar el programa de l'ESCOLA DE MÚSICA SURT AL CARRER, que per segon any ens delita amb el seu bon sonar, des de la percussió a les guitarres i d'on ha sorgit un nou grup musical: Black Rain.

Hem de donar l'enhorabona a tota l'organització i reflexionar que quan s'ajunten totes les forces del municipi (Ajuntament, Patronat del Castell, Associació Hoteleria...) en un únic sentit els resultats són excel·lents. Després de l'èxit d'enguany és d'esperar que el Festival, una proposta única a Mallorca, es consolidi. Nosaltres així ho esperam!

MEDI AMBIENT

12 de febrer de 2009

Nou sistema de recollida de residus

El dijous dia 12 va ser presentat, en el Clot de sa Grava, el material amb què l'empresa Net i Fresc escometrà, a partir del proper dia 15 el servei de recollida de residus del municipi. No oblidem que, precisament a partir d'aquesta data, s'estén la recollida domiciliària al centre de Cala Rajada.

Durant la presentació distints operaris van fer una demostració de la recollida amb càrrega lateral i es van mostrar els deu camions, un vehicle auxiliar, una furgoneta d'inspecció, dues compactadores i una trituradora, que formen part del nou sistema de gestió i recollida de residus. Aquest aspecte de la recollida lateral és d'aplicació a les zones on no arribarà la recollida domiciliària, d'on han estat retirats tots els contenidors verds del municipi i se substitueixen per dos-cents contenidors de doble capacitat, d'uns 2.400 litres de càrrega lateral, i amb pedal. A més, s'augmentarà la freqüència de recollida diària en temporada alta, incloent-hi els diumenges i dies festius. La novetat per a hotels, restaurants i bars és la recollida de dues fraccions noves, la recollida d'envasos i la de la fracció orgànica a partir de l'1 de maig, per la qual cosa es lliuraran contenidors específics. La recollida en temporada alta serà diària i en temporada baixa, també diària, excepte els diumenges.

A l'acte, al qual assistiren representants d'associacions de veïns i de comerciants, varen prendre la paraula

la regidora de Medi Ambient, Pilar Gasull, i el batle, Bartomeu Alzina. De la intervenció d'aquest últim en destacam la constatació que va fer de l'absència de representants de l'Associació Hotelera; així mateix, es va referir a la feina feta per l'anterior regidora de Medi Ambient, Maria Orts, que també va assistir a la presentació, i a la de la seva successora.

6 de març de 2009

Curs d'ecoturisme 2009

Els passats dies 19, 20 i 21 de febrer el Teatre d'Artà i les finques públiques d'Albarca, es Verger i s'Alqueria Vella acolliren la celebració del curs "Desenvolupament de l'Ecoturisme a l'entorn del parc natural de la península de Llevant".

Amb l'objectiu que entre tots puguem donar a conèixer més i millor el parc natural als nostres visitants, Espais de Natura ha organitzat aquesta activitat formativa, per segon any consecutiu, destinada a informar els guies turístics, recepcionistes d'establiments hotelers, informadors municipals, petits empresaris del món del turisme, i a totes aquelles persones interessades a conèixer un poc més aquest espai protegit.

El curs s'ha realitzat en tres sessions, dues d'aula i una completa visita al parc natural, a través dels quals es donaren a

conèixer: els seus valors ambientals, la normativa a tenir en compte, les rutes que s'hi poden fer, els refugis i equipaments amb què compta... Amb tot, el curs ha tornat a tenir una molt bona acollida, i s'ha fet palès novament que el turisme de natura desperta un gran interès en les poblacions de l'entorn de les Serres de Llevant, que veuen en els nostres paisatges naturals un important valor afegit, que caldrà conservar si es pretén fomentar un tipus de turisme alternatiu, més exigent, però també menys impactant i més respectuós amb la nostra terra.

25 de març de 2009

Calendari d'excursions botàniques. Abril i maig 2009

Jornades Botàniques amb Felip Esteva

Per venir amb nosaltres hauríeu de fer una inscripció prèvia a l'oficina d'informació o al telèfon 971819467 (qualque dia necessitarem vehicles per desplaçar-nos).

RUTES D'ABRIL

DISSABTE 04/04 Son Moll – n'Aguait- Es Carregador – Puig d'en Rabassó

DISSABTE 18/04 Cala Mesquida - Cap des Freu – Puig d'Es Telègraf- Penya-segats abaix d'Es Telègraf

DISSABTE 25/04 Els

Pelats - l'Olla - Punta des far – Cala Gat

RUTES DE MAIG

DISSABTE 09/05 Font de Sa Cala – Sa Cova Negra – Penya-segats de baix de la Talaia Nova - Es Morràs

DISSABTE 16/05 Cala Agulla – Puig de s'Àguila (penya-segats i cim)

DISSABTE 23/05 Cala Mesquida – Cala Torta – Cala Fuster
DISSABTE 30/05 Sa Tafona – Cutrí-
Puig de ses Buines- Son Terrassa

27 de març de 2009

Visita a les obres de conservació del sistema dunar de Sa Mesquida

Com informàvem a les nostres pàgines, la Demarcació de Costes de les Illes Balears està realitzant inversions a sa Mesquida, amb la intenció de preservar-ne el sistema dunar.

El batle de Capdepera, Bartomeu Alzina; el delegat del Govern Central, Ramon Socies; el Director de Demarcació de Costes de les Illes Balears, Celestí Alomar; i els regidors Pilar Gassull i Mateu Garau van visitar aquest divendres, 27 de març, les obres d'execució de conservació del sistema dunar de sa Mesquida.

Les actuacions que s'estan duent a terme comprenen el tancament de camins i passos que existeixen en el sistema dunar; la instal·lació d'una passarel·la de fusta elevada que facilita el pas d'un costat a l'altre d'aquest sistema, la col·locació de captadors per a la recuperació del sistema danyat, la revegetació amb comunitats vegetals autòctones, la col·locació de cartells informatius i la delimitació de la zona de platja.

La inversió total d'aquestes actuacions s'apuja a 470.041 euros i des de

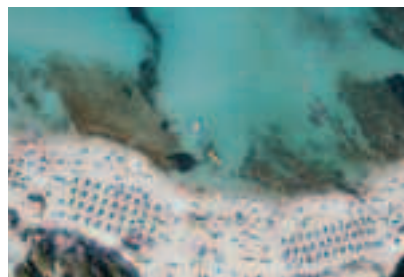
les institucions es preveu que finalitzin abans de la temporada estival. Cala Mesquida és una àrea natural inclosa al "LIC-CEPA: Muntanyes d'Artà", i constitueix un dels sistemes dunars més actius de l'illa. Les actuacions pretenen protegir el sistema dunar del major perill que té: la pressió de l'activitat humana.

Independentment de l'eficàcia de les actuacions, caldrà una vigilància efectiva que impedeixi les d'activitats nocives com és el pas per zones fràgils, el pas de vehicles de motor, eliminació de vegetació dunar, creació de nous camins, etc...

27 de juny de 2009

La Conselleria de Medi Ambient proposa la regeneració i estabilització de la platja de Cala Agulla

L'actuació es realitzaria aprofitant dipòsits arenosos propers que aportarien 15.000 metres cúbics de sediment i permetrien fer créixer la platja uns 15 metres

La Conselleria de Medi Ambient s'ha fet ressò de les inquietuds d'entitats, empresaris i residents de Cala Rajada (Capdepera) davant l'estat de la platja de Cala Agulla i de la seva progressiva pèrdua d'arena.

La necessitat urgent d'escometre la regeneració de Cala Agulla i la previsió de la Demarcació de Costes d'utilitzar, amb aquesta finalitat, arenes procedents dels fons marins pròxims a Banyalbufar han provocat que, a través de la Direcció General de Qualitat Ambiental, la Conselleria de Medi Ambient encarregués un estudi alternatiu més d'acord amb els paràmetres de sostenibilitat i de menor impacte ambiental.

Aquest estudi, presentat avui amb la presència del conseller de Medi Ambient, Miquel Àngel Grimalt, indi-

ca clarament que és possible la regeneració i, allò que és més important, l'estabilització de la platja de Cala Agulla utilitzant arenes provinents d'una zona pròxima a la vorera i que tenen un difícil retorn de manera natural.

Es tracta d'un dipòsit que conté un mínim de 40.000 metres cúbics d'arena, suficients tant per aportar els prop de 15.000 metres cúbics necessaris per estabilitzar la platja actual com també per fer-la créixer uns 15 metres segons un pla que, actualment i també per encàrrec de la Conselleria de Medi Ambient, s'està elaborant i serà presentat pròximament.

Els avantatges d'una acció basada en aquest estudi, en lloc de la proposta inicial de la Demarcació de Costes, es poden resumir en els següents punts:

1. Eliminació del transport de l'arena amb vaixells des de Banyalbufar.
2. Extracció de l'arena des d'una fondària molt menor.
3. Estalvi de maquinària en simultaniejar l'extracció del fons amb el dipòsit a la platja.
4. Regeneració amb arenes idèntiques a les de Cala Agulla.
5. Impossibilitat d'alteració de la biodiversitat.

Tot plegat fa pensar que si, finalment, la Demarcació de Costes utilitza com a base d'actuació el present estudi, la regeneració serà més ràpida, més econòmica, més sostenible i més respectuosa amb el medi ambient. Tant el conseller Grimalt com el batle Alzina han explicat que Costes ha assumit aquest estudi i per això no regenerarà la platja amb arena de Banyalbufar.

A la presentació de l'estudi que s'ha fet avui a la mateixa platja també hi han assistit el batle de Capdepera, Bartomeu Alzina, i el director general de Qualitat Ambiental, Josep Lliteres, a més de representats de l'associació hotelera de la zona i veïns. (*)

(*) Nota de *Cap Vermell*: Des d'aquí deixam constància que no ens han convidat, la qual cosa diu molt de l'entitat convocant i del menyspreu cap a vosaltres, els nostres lectors. Llavors, quan atenant a criteris editorials no destacam algunes notícies, són els primers que posen el crit en el cel.

La ressenya correspon a la nota de premsa de la Conselleria a la web del Govern.

16 de juny de 2009

Hissada de la bandera blava a Canyamel

Les banderes blaves 2009 ja onegen a les nostres platges

El dimarts dia 16 es va fer la hissada simbòlica de les banderes blaves de les nostres platges. I deim simbòlica perquè l'acte va tenir lloc, aquesta vegada, a Canyamel, però volent representar el distintiu que ha estat atorgat també a l'Agulla, sa Mesquida i sa Font de sa Cala. Com ja explicàrem en una informació anterior, aquest any s'ha recuperat la bandera de Canyamel, però s'ha perdut la de Son Moll. A veure si l'any que ve assolim el ple.

A l'acte protocol·lari hi assistiren el batle, Bartomeu Alzina; cinc membres més de l'equip de govern (Gallego, Gasull, Crespo, Bover i Garau); el president de l'associació hotelera, Joan Massanet; així com distints convidats. Per cert, que el senyor Massanet ens va expressar la seva satisfacció per les distintes obres que darrerament s'han fet a la zona de Canyamel, especialment el nou passeig-mirador de la zona humida.

La regidora de Medi Ambient, Pilar Gasull, ha comentat que estan molt contents d'haver recuperat Canyamel un cop han finalitzat les obres del passeig i que seguiran treballant per aconseguir la qualitat òptima perquè tot hom pugui gaudir de les platges.

4 de setembre de 2009

Serps

Convocades per l'Ajuntament, s'han reunint a la sala polivalent del Teatre (dijous, 3) prop d'un centenar de persones per assistir a la xerrada informativa impartida per tècnics de la Conselleria

de Medi Ambient i COFIB sobre la problemàtica de les serps introduïdes al terme municipal de procedència peninsular, la qual cosa demostra l'interès i/o preocupació per aquest tema.

La Conselleria té enregistrades 38 serps forànies a Mallorca, de les quals 23 pertanyen a Capdepera: 18 colobres de Ferradura, 1 d'Escala, 1 Bastarda o Verda i 3 sense identificar. Si bé en termes absoluts aquestes xifres no diuen res, de fet, se sap que les serps vistes i capturades són moltíssimes més; en termes relatius ens indiquen que el focus d'irradiació és a Capdepera.

Els tècnics explicaren, per a decepció de molts dels presents, que l'eliminació d'aquests rèptils és impossible i que el màxim a què es pot aspirar és a mantenir controlada la seva densitat en àrees prèviament acotades i estudiades. Que ens haurem d'acostumar a conviure amb elles, que no se sap com, a llarg termini, alteraran els equilibris naturals i que sense un estudi previ no es pot dir si són perjudicials o beneficioses per a les espècies cinegètiques. No debades la seva alimentació se basa en petits mamífers rosegadors (ratolins i rates), però també en sargantanes i dragons.

A tots els assistents se'ls entregà un fullet amb informació precisa sobre les espècies i què s'hi pot fer.

22 de setembre de 2009

Setmana de la mobilitat sostenible 2009 a Capdepera

Èxit de la I Diada ciclista de Capdepera a Cala Rajada, en el marc de la Setmana de la Mobilitat Sostenible

Entre els dies 16 i 22 s'han dut a terme les activitats programades en el marc de la Setmana de la Mobilitat Sostenible, a la qual s'ha afegit el nostre ajuntament amb un programa més ampli que en altres anys.

Divendres dia 18 hi hagué jocs infantils a la Plaça dels Pins, dirigits a nins d'entre 6 i 12 anys, sota el lema "Mou-te amb nosaltres". Les activitats varen motivar els nins i nines assistents, que eren devers setanta, i s'ho passaren molt bé jugant i, sense adonar-se'n, aprenent.

Diumenge, dia 20, se celebrà la 1a bicicletada popular, amb un notable èxit de participació. Així, ciclistes de totes les edats es concentraren a les 9 a la plaça de l'Orient, on varen ser obsequiats amb una camiseta, i xino-xano sortiren cap a Cala Rajada per l'avinguda Joan Carles I. El grup anà escortat per dos policies locals, en bicicleta.

En total hi participaren més de 100 ciclistes.

9 d'octubre de 2009

Les platges de Capdepera ja tenen la certificació internacional de sistema de gestió ambiental

L'Ajuntament de Capdepera ha presentat aquest matí l'acte de reconeixement de la implantació del sistema de gestió ambiental segons la norma internacional ISO 14001 a les platges del municipi, una eina vàlida per a la minimització d'agressions al medi i per aconseguir una millora ambiental contínua.

Els principals beneficis del sistema de gestió ambiental a les platges són una

millora de la imatge del municipi com a destinació turística, una millora ambiental, estalviar costos, un augment de la motivació del personal, una millora de la qualitat de vida dels seus habitants, i dur a terme un desenvolupament sostenible respectuós amb el medi ambient. El sistema de gestió ambiental s'ha implantat a les platges de Cala Agulla, Cala Mesquida, Son Moll, Canyamel, Font de Sa Cala, Cala Lliteres i Cala Gat, per la seva riquesa i per la pressió turística que sofreixen.

Implantar el sistema a les platges ha suposat treballar en la recollida selectiva a totes les platges, assegurar una gestió correcta dels residus perillosos, establir un control en les despeses d'aigua i llum, realitzar anàlitzes d'aigua i d'arena, entre altres actuacions.

El conseller de Medi Ambient, Miquel Àngel Grimalt, ha felicitat Capdepera per ser el segon municipi de Mallorca a adoptar aquest sistema de gestió, i ha recordat la problemàtica amb la qual es troba la platja de Cala Agulla, per la qual cosa ha demanat a Demarcació de Costes que "compleixi amb la seva obligació" de regenerar l'arenal gabellí.

5 de novembre de 2009

I Jornades micològiques de Capdepera. Novembre 2009

Dissabte, 7 de novembre, comencen les primeres jornades micològiques

Felip Esteva, expert en botànica i micologia, dirigirà les primeres jornades micològiques que tendran lloc al municipi de Capdepera.

Tots els dissabtes del mes de novembre es pretén cercar i classificar els bolets, donant especial èmfasi a les

espècies comestibles del municipi, aprenent a distingir-les dels bolets tòxics.

A Capdepera hi ha més de 350 espècies classificades de bolets i amb les jor-

nades se'n volen classificar de noves.

Els assistents gaudiran de paisatges naturals com alzinars, pinars, màquia litoral, dunars i reredunars, boscos de viver, prats i erm, tots ells localitzables a espais tan importants com el torrent de Sa Farinera, l'estany de Canyamel o les dunes de Cala Mesquida.

Les primeres jornades micològiques són gratuïtes i van adreçades a tots els interessats en l'estudi de la botànica i la micologia autòctona de l'illa.

Cada dissabte del mes de novembre hi haurà una sortida, recollida de mostres i classificació d'exemplars.

13 de novembre de 2009

Reunió del Forum de l'Agenda local 21

Reunió de seguiment del Pla d'acció novembre 2009

Dijous dia 12 de novembre a la sala polivalent del teatre de Capdepera tingué lloc la reunió del Forum ciutadà de l'Agenda Local 21 de Capdepera. L'acte va ser presidit per la regidora de Medi Ambient, qui s'encarregà de la presentació del document "informe de sostenibilitat", que recull una sèrie de dades bàsiques del municipi del 2008.

Acte seguit la tècnica de Medi Ambient, Margalida Servera, va comentar les passes a seguir properament, alhora que es comentava el seguiment dels projectes del Pla d'acció de 2009. En aquest apartat se senyalaren les activitats realitzades, en execució i les pendents d'execució.

- Propostes realitzades: 25 (31,6 %)
- Propostes en execució: 25 (31,6 %)
- Pendents: 28 (36,8 %)

Després es parlà de les passes a seguir en el 2010, que no són altres que la redacció del nou diagnòstic de sostenibilitat i del pla d'acció de 2010, que haurà de ser més concret, amb objectius assolibles.

EXCURSIONS

Benvolguts lectors, durant tot l'any el grup excursionista de Capdepera i Cala Rajada "Cranques reumàtiques" hem seguit realitzant excursions per tot Mallorca. Les excursions són convocades mitjançant *Cap Vermell* i, puntualment, s'hi publica una crònica. Aquestes han estat les sortides de l'any 2009

Sa Gubia i Pas de sa Fesa (Bunyola)
11 de gener de 2009

Ses Voltes d'en Galileu (Escorca)
"No havies vist una fita?"
22 de febrer de 2009

Serres de Son Jordi
Una passejada entre Capdepera i Son Servera
28 d'abril de 2009

Es Fumat (Pollença)
Excursió a es Fumat i cala Murta
24 de maig de 2009

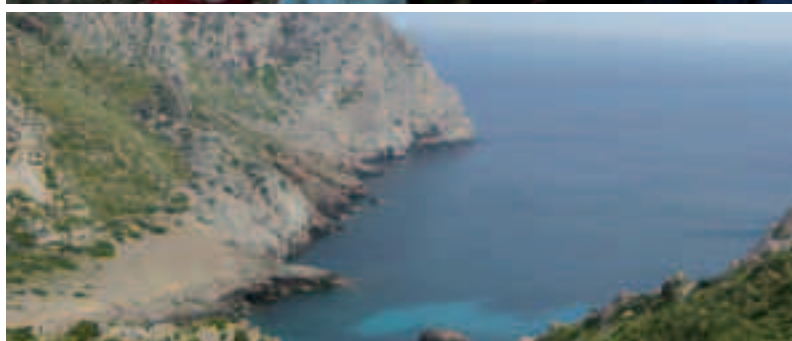
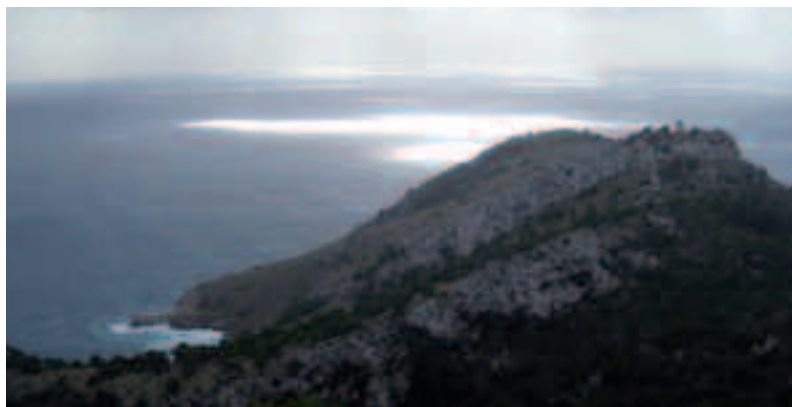
Excursió al torrent de Pareis 2009
El grup excursionista de Capdepera, "Cranques Reumàtiques", tanca la temporada 2008/09 al torrent de Pareis
21 de juny 2009

Sa Mesquida
Recol·lecció de sal de cocó. 2009
24 d'agost de 2009

Puig Negre (Capdepera)
18 d'octubre 2009

Barranc de Biniaratx (Sóller)
15 de novembre de 2009

Excursió a la talaia de la Victòria (Alcúdia)
13 de desembre de 2009

DE VIATGE AMB **CAP VERMELL**

Molts lectors s'han animat a contar-nos com els ha anat en els seus viatges al voltant del món. Estam contents i agraïts amb ells, pel fet de voler compartir amb nosaltres les seves experiències, sensacions, vivències... i les maravoloses fotografies que acompanyen els articles. L'any vinent esperam seguir comptant amb més col·laboracions. Ja ho deia un bon amic "Què gran és el món, caram!"

24 d' abril 2009

Camí de Santiago navarrès, abril 09

Paco Galian

Crònica de vint "pelegrins" en el camí de Santiago navarrès.

Dies 10 -15 d'abril 2009

Partir a fer unes etapes del Camí de Sant Jaume (Santiago) era una idea que ja covàvem feia estona. Enguany, aprofitant uns dies de les vacances de Pasqua, un grup de vint caminaires de Capdepera i Artà (i Andratx), dia 10 d'abril partírem cap a Palma per agafar l'avió que ens duria a Bilbao i, des d'aquesta ciutat, a Rocesvalles per carretera. La idea era fer les etapes del camí que recorren Navarra.

nitzava; va ser un gran mestre meu, anys enrere.

Aquí vos faig arribar una petita part del nostre viatge. Són molts els records, Així com passen els dies, aquests van en augment i encara no som conscient del que he vist allà, a tots ens costarà pair-ho. L'Índia és el segon país en població, després de la Xina i el setè en dimensions. Fa frontera amb Pakistan, Xina, Nepal i Bangladesh. L'estructura social està basada en la diferenciació de castes.

La religió és la forma de vida (83% hinduistes, 11% musulmans, 3'5% budistes, sikhistes, jainistes, cristians...). Està condicionat pel clima, tenen una estació humida i calorosa amb pluja abundant i fins i tot torrencial durant juny, juliol i agost (monsó) La temperatura que ens hem trobat ha estat de por, entre 36 i 44°C. La humi-

com les seves ulleretes i el seu bastó.

El nostre viatge ha durat 17 dies. Hem visitat Delhi, Udaipur, Khumbalgarh, Pushkar, Jaipur, Agra, Orcha, Khajuraho i Varanasi (Benarés). La diferència horària és de tres hores i mitja. L'activitat comença abans de la sortida del sol. Els colors i les olors de les espècies ens han impactat durant tota l'estada.

25 i 26 d'agost de 2009

Namasté des de l'Índia

Maria del Mar Alzina Ferragut

La il·lusió de la meua vida era poder anar, un dia, a l'Índia. Per casualitat... a la classe de ioga..., el mestre em va dir que un grupet de Ciutat hi anava. No vaig dubtar de posar-m'hi en contacte, ja que coneixia el qui ho orga-

tat que ha fet ens ha fet suar com mai no havíem suat. El 80% de la població viu de l'agricultura. L'alimentació és, majoritàriament, vegetariana. L'hindi és la llengua oficial i l'anglès l'idioma d'enllaç, ja que va ser colònia britànica entre el 1858 i el 1947. Gandhi és una figura representativa que no puc deixar d'anomenar. Lluità pel seu poble fins a la seva mort, intentant sembrar la pau. Entràrem a la casa on passà els darrers anys, lloc on l'assassinaren al 1948. Vérem les seves modestes pertinences,

29 d'agost 2009

Vietnam, quelcom més que una guerra

Mari Germa Melis

Molts segurament accedírem al nom de Vietnam amb motiu de la guerra que, fins a 1975, s'hi va lliurar, amb

forta presència de l'exèrcit dels Estats Units i que acabà amb la reunificació del país en un únic estat de règim socialista.

D'aleshores ençà, aquest país del sud-est asiàtic, amb més de 86 milions d'habitants, ha viscut un període de fort creixement econòmic que, si no es malmet, el durà a convertir-se en plenament desenvolupat en un futur més o menys immediat.

Amb tot, encara presenta grans contrastos, a banda de resultar altament atractiu tant des del punt de vista cultural com paisatgístic. I amb no poques imatges sorprenents. Perquè no em digueu que no és sorprenent que a Hanoi, capital de Vietnam, et puguis trobar aquest immens plafó amb una fotografia de Ramon Llull i la Seu. Què hi fan allà? No ho vaig poder aclarir.

La vida quotidiana, sovint, es mou a ritme tradicional i a partir de mitjans més o manco precaris.

La badia de Halong constitueix un paratge impressionant. Amb més de 3.000 illes pràcticament inaccessibles, resulta un d'aquests espais difícils de descriure amb paraules.

El fortíssim impuls del turisme comença a fer estralls en algunes zones del país. D'això nosaltres en sabem coses, però quan parles als vietnamites dels problemes derivats d'un creixement excessiu i descontrolat no en volen ni sentir parlar. Es veu que cadascú se n'ha de vacunar en carn pròpia.

8, 24 de setembre 2009/9 d'octubre 2009

Ruta per la Mongòlia central. Part 1, 2 i 3

Paco Galian

En tres capítols Paco Galian ens descriu en forma de diari el viatge realitzat des del 12 de juliol al 4 d'agost de 2009 a Mongòlia i Xina.

Parlar de Mongòlia és parlar de verd. Verd amb tots els matisos, amb totes les tonalitats.

És molt difícil resumir en poques línies tot els que vàrem viure en un viatge de dues setmanes al voltant de la Mongòlia central. En farem tres capítols (dos de Mongòlia i un tercer de

Xina-Beijing). Esper no ser massa pesat. Evidentment, us comentaré les meves apreciacions personals, des de la convicció que cada un dels set viatgers que férem el viatge en podem contar versions i sensacions pròpies, algunes de coincidents i d'altres no tant.

Dels que formàvem el grup, tres érem de Capdepera: el que això escriu, amb Magdalena i Gustavo (aquest s'encarregà d'organitzar pràcticament tot el viatge: bitllets, visats, contactes amb l'agència mongola de lloguer de cotxes, xofer, intèrpret i ruta a seguir); dos eren de Son Servera: Joan i Montse; i dos de Lleida (concretament de Mollerussa): Tere i Óscar. El viatge ideat per Gustavo va ser d'aquells que resulten inoblidables, gairebé perfecte, tant per la ruta i el que vérem a Mongòlia, com per la convivència de grup...

5 d'octubre de 2009

Sainbanà (hola), Mongòlia!

Gustavo

Amarbayasgalant, Jargalant, Khovsgol, Bayanzag, Tsetserleg... Vaja noms! Pertanyen a diferents ciutats i paratges d'un país que, de primeres, ens causà estranyesa, com de ser-nos molt llunyà,

i no solament en distància, amb la qual cosa descobrir-lo va ser encara més una grata sorpresa. Ara ja puc dir que va pagar la pena.

Per què, indescriptible és la sensació d'ascendir el pujol al capvespre per albirar, als nostres peus, aquest monestir d'Amarbayasgalant, aïllat en la meitat d'una àmplia vall; o acampar en aquest paratge de conte que és Jargalant, a la vora del riu; en canvi el tercer terme és un llac, "la perla blava de Mongòlia"; a Bayanzag vam passejar per les crestes dels seus penya-segats de foc; el cinquè és una ciutat amb tres temples, cadascun més encantador i un mercat d'aquests on la millor cosa era deixar-se perdre. Podria continuar amb la supèrbia caminada que vam fer fins a Tovkhon khiid (khiid vol dir monestir), en el cim d'una muntanya, contemplant com els lames feien sonar les seves caragoles per despertar la vall; o com les nostres petjades eren esborrades immediatament pel vent que bufava en les dunes de Khongoryn; o el bany termal que vam prendre en Tsenkher; i... Però no, no us vull atabalar més, amb això ja us haureu adonat que hem tornat fascinats amb Mongòlia.

Sí, Mongòlia és un país remot, però que en no-res se't fa molt proper, on habiten unes gents HOSPITALÀRIES i amables fins més no poder, tímides al principi però que, una vegada que has assolit de fer-te amb elles, i no és difícil, de seguida et regalen un ampli somriure i et conviden a passar a la casa seva per oferir-te tot quant tenen. Unes cases que són de fusta i de cridaners colors, en els escassos i dispersos pobles que hi ha; pisos d'estil soviètic a les ciutats (excepte Ulan Bator, la capital, cap altra supera els 20.000 habitants); i la "vivenda" més característica: el GER, la típica tenda circular que es munta i desmunta en un moment, i que és la que permet el seu estil de vida NÒMADA.

Anuari Cap Vermell 2009

22 de setembre de 2009

Myanmar, un país, un viatge

Xesco Casacuberta Vallier

Myanmar, l'antiga Birmània, és un país del sud-est asiàtic veïnat de la famosa Tailàndia. El tancament polític que pateix i les poques visites turístiques que rep al cap de l'any fan que Myanmar no sigui gaire conegut i que encara avui conservi un cert aire d'autenticitat que atraparà segur qui decideixi visitar-lo. Se sorprendrà el viatger del Longyi, la falda tradicional dels homes birmanes; de la Thanakha, el curiós maquillatge de les dones i els nins; o del Chinlon, un joc de cooperació i no-competitiu considerat esport nacional del país.

La porta d'entrada del país és Yangun, una ciutat amb aires colonials desmanegada i impactant. Com a la resta de les ciutats del sud-est asiàtic, Yangun és un excés de gent i de vida al carrer. Mercats, tallers, botigues, habitacles i restaurants estan comprimits entre els antics i decrepits edificis colonials i les noves construccions enrajola-

des d'estil xinès. La vida a Yangun vessa portes enfora....

..... Moltes imatges impactants quedaran a la retina de qui visiti Myanmar, però el viatger no només s'hauria d'endur del país una càmera carregada de fotos. L'hospitalari tracte de la gent i l'espectacularitat dels escenaris de Myanmar no haurien de fer oblidar la situació política que pateix el poble, i viatjar per aquest país hauria de comportar un petit acte conscient d'ètica viatgera. Myanmar està governat, des de 1988, per una dictadura militar que vulnera sistemàticament els drets humans i que manté en estat d'arrest domiciliari des de fa més de 20 anys a la principal líder opositora al règim i Premi Nobel de la Pau Aung San Suu Kyi. Cal ser conscients, doncs, que una part dels

dòlars que el turista deixa al país acabaran inevitablement a les butxaques dels generals. Del viatger que decideixi visitar Myanmar dependrà que més o menys dels seus diners acabin directament a les butxaques dels uniformes militars. És impossible evitar el visat d'entrada, la taxa de sortida del país o l'entrada d'alguna zona turística, tot i això esquivar els hotels, les companyies aèries o els tour-operadors governamentals significa que el 80% del pressupost del viatger arribarà directament al poble. Un poble que ha d'exigir un canvi en el govern però que l'ineficàç bloqueig internacional que rep el país no l'ajuda a tirar endavant.

3 de desembre 2009

Cap a Santiago!

Joan Espiritusanto i Marquès

Novembre-desembre de 2009

Aquest cap de setmana (28 de novembre de 2009) han sortit del nostre poble tres pelegrins per fer en bicicleta una part del Camino de Santiago.

Els són en Sergi, en Pedro Juan i en Santi com podeu veure en les fotografies amb el seus mitjans de transport dins les capsas de cartró

L'itinerari pensat és avió fins a Astúries –l'aeroport està prop d'Avilés–, bus fins Oviedo, enllaçar també en bus fins a Leon, muntar les bicicletes, i després, en cinc etapes, si el temps ho permet arribar a Santiago de Compostel·la.

Com es temien, la pluja, el fred i la neu han estat els seus acompanyants.

Cas Padri
 L'hotel de l'ospitalitat turística

C/ Nou, 5, 07580 Capdepera
 Reserves / reservas al 971 81 94 80
 tuatu@tuatu.org / www.tuatu.org

PUSA NATA

Bus i tren amb energia i màquina per transportar
 fabrica de productes ecològics i de consum responsable

MISCEL·LÀNIA

Aquesta miscel·lània és, a més d'un cul de sac, un contrapunt a la dolçor de la secció de la Plaça des Sitjar. Comptant amb l'avantatge que hem llegit les notícies allà contemplades i que ens inspiren els escrits de na *Maria per sa cuina*.

El 2009 no ha estat un any plàcid i sense ensurts. Més aviat un any dur, ple de retrets i travetes, de malestars pressupostaris o dels "sobrats" executors que no han vist l'arruixada fins que l'han tenguda damunt.

Ens hem passat l'any 2009 pensant si es refaria el pacte, si s'aprovarien els pressuposts o si en Gallego seria batle. Però hi ha hagut més agrures. Quatre mostres dels plenaries (oracles dels nostres representats/antes).

3 de febrer

De l'acta: el Sr. Rafel Fernández Mallol respon a EU-*Les Verdes* que elles estaven informades de les gestions de l'equip de govern i dels expedients.

Igual que està fora de lloc parlar, per exemple, del mercat medieval, perquè formaven part de l'equip de govern. Les àrees gestionades per elles no funcionaven totalment bé.

La Sra. Maria Orts diu que, quan formava part de l'equip de govern, no estava d'acord amb la forma com es va gestionar el mercat medieval. El Sr. Rafel Fernández Mallol l'està acusant sense proves que la seva àrea no funcionava.

La Sra. Pilar Gasull diu que per exemple la contractació de les concessions de les platges està sense preparar i ja no es podrà fer abans que arribi la temporada turística.

- *Bla bla bla*

La cosa s'encalenteix, el to de veu s'alça més del compte i el batle, per posar punt i final, diu:

-*Semblau verduleres. No tornaré a consentir aquestes discussions al plenary.*

7 abril

L'Ajuntament feia la **sala multiusos** (*punyetero nom!*) sense el projecte aprovat, és a dir sense llicència. El PP se'n va témer i obligà el Batle a fer allò que s'anomena un "paro d'obres". És aquest el motiu pel qual les obres han estat aturades més d'un mes!

5 de maig

Recordar quan en Mateu Garau va abandonar un plenary en sentir-se insultat per una regidora del PP

1 de setembre

L'agra discussió de Tomeu Alzina amb n'Orts

Orts: Interessos personals? Jo no estic edificant en zona protegida.

Alzina: Jo he dit compromisos personals. Vostè va eludir qualsevol responsabilitat...

Vostè sabrà per què va deixar construir Son Moll. Això és prevaricació!

Acaba el ple i n'Orts li diu:

- "Estás quemao!"

- "Quemao? Ja veurem qui se crema!"

11 de desembre

(investidura d'en Gallego)

- Joan Ferrer: Res de nou a l'horitzó. Lo pitjor acaba de començar.

La relació Orts-Alzina és dolenta. Al respecte no podem oblidar les amenaçadores paraules del que era batle a DM: "*Estamos entrando en un juego*

peligroso, ya que cada uno debe ver lo que tiene en casa antes de acusar".

En definitiva, n'hi ha hagut de tot color i encara que ningú no se'n recorda, també hi ha hagut Eleccions Europees. Tres detalls:

- Vengué una ministra vestida de Roberto Verino.

- Els panells de publicitat electoral no s'ompliren, i els bars d'Artà (té *dallons* la cosa) ho aprofitaren.

- En Mateu Melis va fer doblete: Va anar tant al miting del PSOE com al dinar del PP.

I la relaxació el dia de les eleccions no té res a veure amb les municipals. Mirau com d'amistosament departien els apoderats dels partits. Shi jugaven poc! Algú se'n recorda dels caps de llista de cada partit?

I com no les imatges que no tenen preu:

En primer lloc la del boli de na Francina. No el trobava i es torbà més de tres mesos a nomenar na Maria Orts

com a Directora Insular de Cooperació Local (tot això ens estalviarem).

Quant a la indumentària, n'Orts, en Fernández i na Gasull han estat en el punt de mira de na Maria per sa cuina. Els representats han de saber estar al seu lloc en cada moment. Altres regidors els han vist en calçons curts a actes oficials.

L'oposició junta i en una sola veu pels pressuposts. EU-PP fan un matrimoni de conveniències al més pur estil decimonònic, amb en Melis d'escopeta.

Amb l'ambient enrarit, i a sobre la crisi voleiant per damunt els nostres caps, hem assistit a situacions com que la Mostra de

Crisi

per Joana Colom

A l'Ajuntament hi ha,
fa massa temps, crisi interna
i en minoria es governa.
Discussions, malestar,
pressuposts sense aprovar,
no hi ha consens, no hi ha acord...,
un diu dret, l'altre diu tort,
no es pot estar més així.
La solució és aquí:
que tots desset regidors
sentint al seu cor els colors
del poble que els va votar.
Sols així es podrà trobar
solució per al poble.
Tengueu tots actitud noble
i el poble ho agrairà.

la Llampuga ha estat més a prop de no fer-se que de fer-se. Amb una deixadesa política de determinats grups del govern i de tota l'oposició que faria empegueir el més granat. Aquí és on es fa la retòrica pregunta: On ho llegíreu primer? A na Maria per sa cuina, evidentment!

El nomenament de nou batle també ha duit coa i n'Orts, com no, enmig. Molts posarien missions que aquesta formació, guanyi qui guanyi, quedarà per molts d'anys a l'oposició.

Crida l'atenció el nombre de regidors i regidores amb fills petits, més ben dit, nascuts aquesta legislatura. Més d'un es demana si és aquest el moment millor per a destinar les energies al poble.

Això de les webs municipals no té agafada. Algú les mira? S'actualitzen? La ràdio està a l'UVI. L'any que ve tots s'ompliran la boca de com d'important és Capdepera Ràdio.

Na Maria per sa cuina

per *Joana Colom*

Na Maria per sa cuina dins sa llaga posa es dit... diu coses però se'n cuida de dar-li un to divertit Maria tens molta traça, es racó té un bon perfil, baldament posis agulles que després no tenen fil. Contes coses serioses, de política i, després, recomanes anar de compres, als magatzems "Corte Inglés". Jo també pens que el teu nom molt prest a un ple sortirà, no sabem el quan ni el com ni qui el pronunciarà. Qui serà l'agosarat, ben aviat ho sabrem, tu be que t'ho has guanyat, i llavors ja en parlarem.

EL TEMPS

Resum anual del 2009

Informació de
Joan Espiritusanto

La nostra posició geogràfica gaudeix de certs privilegis que fan que el nostra clima se'n beneficiï i ens doni un atenuant d'aquestes temperatures tan fredes, com a altres llocs. Avui mateix, quan estic escrivint aquest comentari (7 de gener) tenim sol, encara que l'aire de llebeig no encalenteix. Catalunya està coberta amb un pam o més de neu.

Aquests tres elements que la naturalesa ens ha donat formen un mur, per les entrades de l'aire fred procedent dels països bàrbars. Són, en primer lloc els Pirineus, seguit per la Serra de Tramuntana de Mallorca, per continuar amb la nostra petita serra de Sos Sastres i acabar en la proximitat del Mare Nostrum, sumat en els pocs metres damunt el nivell d'aquest mateix mar.

Repassant minuciosament, fent una ullada cap endarrere, trobam que aquest any que hem passat ha estat d'allò més normal. Sense trobar fenòmens meteorològics d'una importància cabdal tot s'ha anat desenvolupant com era d'esperar, dins aquest clima nostre, mediterrani, enveja sana d'altres climes, prop de les nostres terres.

Anem un poc a les dades:

La pluja total recollida de l'any arriba als 666,1 l.m2.

El mes més plujós correspon al mes de setembre, després de la sequera pròpia de l'estiu, amb 179,4 l.m2.

Els mesos amb menys precipitacions, com és natural, corresponen a juliol i agost, en què les lectures foren inapreciables.

Dia de l'any en què caigueren més litres d'aigua: el dia 16 de setembre, amb 43,3 l.m2.

El calabruix també aparegué als mesos de gener, febrer i abril (dies 7, 9 i 20 respectivament); res de l'altre món.

Les pressions atmosfèriques es bellugaren entre el març la més baixa, amb 759, i les més altes de febrer i novembre, que arribaren a 788.

Volem remarcar una petita onada de calor que es produí el 23 de juliol, amb un vent de ponent que el mercuri apujà als 36 graus.

Altres ponentades per destacar corresponen als dies 19 i 23 de gener, i la més forta el dia 24 d'aquest mateix mes, entre les 21 i 23 hores, en què acabà en sec.

El 2009 hi ha hagut dues jubilacions glorioses: Jaume Fuster i Vicenç Nadal. A l'acomiadament d'en Vicenç hi anà Televisió de Mallorca.

Això d'en Vicenç han estat 15.522 dies. Es mereixia fer el pregó del mercat medieval.

També s'ha de deixar constància dels atacs rebuts a la web de *Cap Vermell*, primer interferint i manipulant les enquestes i després amb l'aparició d'un tal Felpudito a un bloc personal i anònim que es podria qualificar de malaltís, sense cap mirament. Es veu que *Cap Vermell* fa nosa a més d'un. I, com sempre, s'ha de recórrer a la famosa frase llatina de Séneca: *Cui prodest?* Qui són, els beneficiats?

Pensau-hi!

N'hi ha que diuen que ve de la Sala. D'altres han trobat a faltar més d'una carta o manifestació de suport.

Ho sabrem. A un poble tot s'arriba a saber!

El tema ja no fa riure, més bé fa plorera (i no en pla Federer, precisament). Deia un lector que la piscina serà vella en estrenar-la. Els altres qualificatius els obviaré per obscens. Na Juanita diu que la declararan BIC (Bé d'Interès Cultural) per allò que sols es mira i no s'empra. Ho enteneu, o no?

Allò de n'Abril i els seus vestits arruats sembla que a més d'un li ha sabut greu. Tenen poques ganes de riure. Però, com demanava na Maria: qui és que va fer aquesta foto que la treu en posició tan indecorosa? En Fernández, que és l'únic que no hi surt?

Sí, ja sé que s'estava aixecant, però que no hi ha gent jove que pugui estar acotada temps que faci falta?

Es Castell

per Joana Colom

Es Castell té nova imatge, pàgina web ha estrenat que amb un treball acurat descriu història i paisatge. Amb un suggerent missatge, diu: benvinguts a la nostra història, i mos mostra unes fites per seguir, conèixer, trescar, llegir, entendre el nostre passat, planerament explicat, d'un tresor tan valuós. És un treball preciós, és digne de visitar, i a tot gabellí fa estar, del seu Castell, orgullós.

També fou molt comentat que la temporada que els artanencs deien que tenien **tres batles**:

- Es ballador, en Gili, l'artanenc d'arrel.
- En Joan Carles Verd, el candidat d'UM a les Europees, que és batle de Sencelles, on sols hi va per a dormir. Tot lo dia és a Artà.
- I en Tolo Alzina, batle de Capdepera, que va a dormir allà, entre d'altres coses.

A més, afegeixen, si en Joan Ferrer guanyàs una moció de censura, continuariem amb els tres batles.

La veritat és que aquests comentaris saben greu.

Un gran aldarull s'alçà quan *na Maria per sa cuina* qualificà d'inútils els nostres polítics. Cartes, protestes, indignació, anades i vengudes. Una turmenta en un tassó d'aigua. Llavors na Maria proposà de regalar-los aquesta camiseta:

Encara ara es parla de quan el regidor de festes es va voler inventar una cursa nova per agafar lloc en el sopar a la fresca.

La gent de Son Jaumell ha passat un estiu i una tardor plens de pols per les obres de la canaleta de l'aigua depurada. N'Antònia, que viu per allà, estava desesperada. Totes, per fer-la enfadar, li dèiem: "Los ricos también lloran".

No vos fixeu amb els polítics de la foto: mirau aquest cable. Compleix les normatives? No hi ha altre lloc per fer-se la foto? Es veu que de vegades res no els molesta ni els fa nosa.

De la inauguració del carrer d'es Port hi ha moltes anècdotes. M'agradaria saber què es deien, tan animadament. Segur que parlaven de futbol.

Ens espera un any 2010 ple d'inauguracions i amb un poc desort canvi de casa consistorial. O no?

Anuari Cap Vermell 2009

Del mercat medieval tornà a sorprendre el gelat d'herbes de Can Planetes, tant per l'enrenou que fan com pel sorprenent gust o pel divertit glosat que reciten. No és d'estranyar que totes les televisions vulguin enregistrar-los.

Tothom el vol tastar. Les madones de la llata també.

Per cert, que enguany, a més d'obtenir un grapat de cartes artesanes han constituït l'associació d'amics de la llata. Molt bona iniciativa per canalitzar les diferents iniciatives que sorgeixin. Com la de fer un curs a especialistes de l'estranger.

Això del tren de llevant avança. El 2010 tendrem enllestit el traçat per on arribarà a Cala Rajada. Veurem si llavors continuarà la unanimitat de quan es posaren la camiseta i deien FEIM VIA!

Però el que tothom espera com aigua d'abril és la regeneració de Cala Agulla. Molt de trull ha duit el 2009 i alerta al 2010.

Seria desitjable que la venda ambulànt a la platja s'erradicàs.

I que l'excel·lència turística passi per llevar aquestes brutors del centre de Cala Rajada.

També desitjam veure –l'esperam amb paciència franciscana–, la pel·lícula *Pueblo*, d'Arnau Serra. El cartell ja està fet!

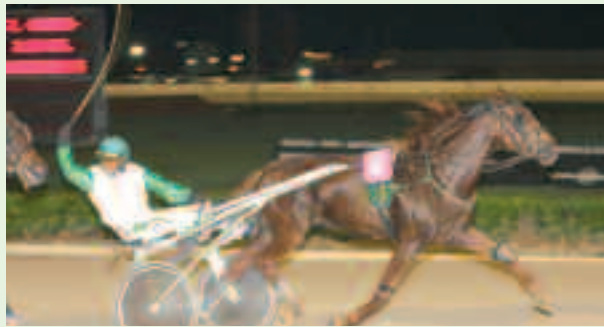

L'agroturisme de Son Barbassa presentà l'oli d'el·laboració pròpia. Un luxe per al paladar.

I per acabar, vos deixam amb la foto de l'any. En José Andrés quan era jove.

Nit de Llevant continua acaparant títols i rècords. Que ara recordem el 2009 ha guanyat:

El Gran Premi Govern de les Illes Balears, el Criterium 5 anys de "la Caixa", el Premi Nahuel-Porto Pi Centro, el Gran Premi del Criador dels 5 anys i el Memorial Bartolomé Estelrich.

Els **germans Aracil**, Ricard i Jordi, s'han proclamat respectivament campió i subcampió d'Espanya de globus aerostàtics.

CLUB DE LECTURA DE LA BIBLIOTECA DE CAPDEPERA

Al llarg de 2009 s'ha anat consolidant el club de lectura de la biblioteca de Capdepera fruit de la perseverança d'un grup de lectors fidels i de la implicació de la bibliotecària Mª Magdalena Melis.

La dinàmica és molt senzilla: es trien els llibres que s'han de llegir (d'una llista de disponibles) i s'acorda una data per celebrar la tertúlia. A la reunió s'aporta informació de l'autor i del llibre, i sol acabar amb un sopar ambientat en el tema del llibre llegit.

L'any 2009 es realitzaren 10 tertúlies amb una assistència total de 265, que suposa una mitjana de 26 lectors cada sessió.

Aquestes han estat les tertúlies del 2009:
30/01/0984, *Charing Cros Road*, de Helene Hanff

13/02/09, *La voz dormida*, de Dulce Chacón

13/02/09, *Adreça desconeguda*, de Kressmann Taylor

27/03/09, *Pasión India*, de Javier Moro

08/05/09, *De l'amor i les seves aromes*, de Suso Rexach

12/06/09, *A sang freda*, de Truman Capote

02/10/09, *El celler*, de Noah Gordon

16/10/09, *Memòries d'Adrià*, de M. Yourcenar

20/11/09, *El lector*, de Bernhard Schlink

A més s'ha dut a terme el TAST POESIA, una tertúlia i recital poètic de presentació del llibre *El vent de les paraules* a càrrec de l'autor Jaume Fuster (21/04/09). També es presentà la novel·la *Un llac en flames* amb l'autor, Hilari de Cara (12/06/09)

Durant l'any 2009 les biblioteques de Capdepera han realitzat diverses activitats per tal de dinamitzar les biblioteques i donar-les a conèixer, així com el seu fons (a part del servei de sala i préstec diari). Parlem de 33 activitats de dinamització (contacontes, tallers, conferències, tertúlies literàries, ...), amb una assistència total de 892 persones

A la biblioteca de Cala Rajada es realitzaren 4 activitats de dinamització (contacontes o taller), amb una assistència total de 187 persones

Foto guanyadora del concurs de fotografia: "Quin estiu 2009!"
"L'amo del foc". de n'OLGA MONTORO.

Foto guanyadora del primer concurs de fotografia digital del mercat Medieval:
"Mussol" de CARLOS MARCH.

Foto guanyadora primer concurs de fotografia del mercat medieval:
"Bola" de n'OLGA MONTORO.

Prepara't per a l'arribada del nou tren-tram:

Un nexce per a la comarca de Llevant

Per què un tren-tram?

- Pot circular en superfície en tot el traçat.
- Obres menys molestes.
- Velocitat reduïda en nuclis urbans.
- 100 km/h en trams interurbans.
- Menys impacte ambiental.
- Compatible amb el trànsit rodat.
- En urbà es garanteix la seguretat mitjançant senyals semafòriques.
- Accessibilitat.

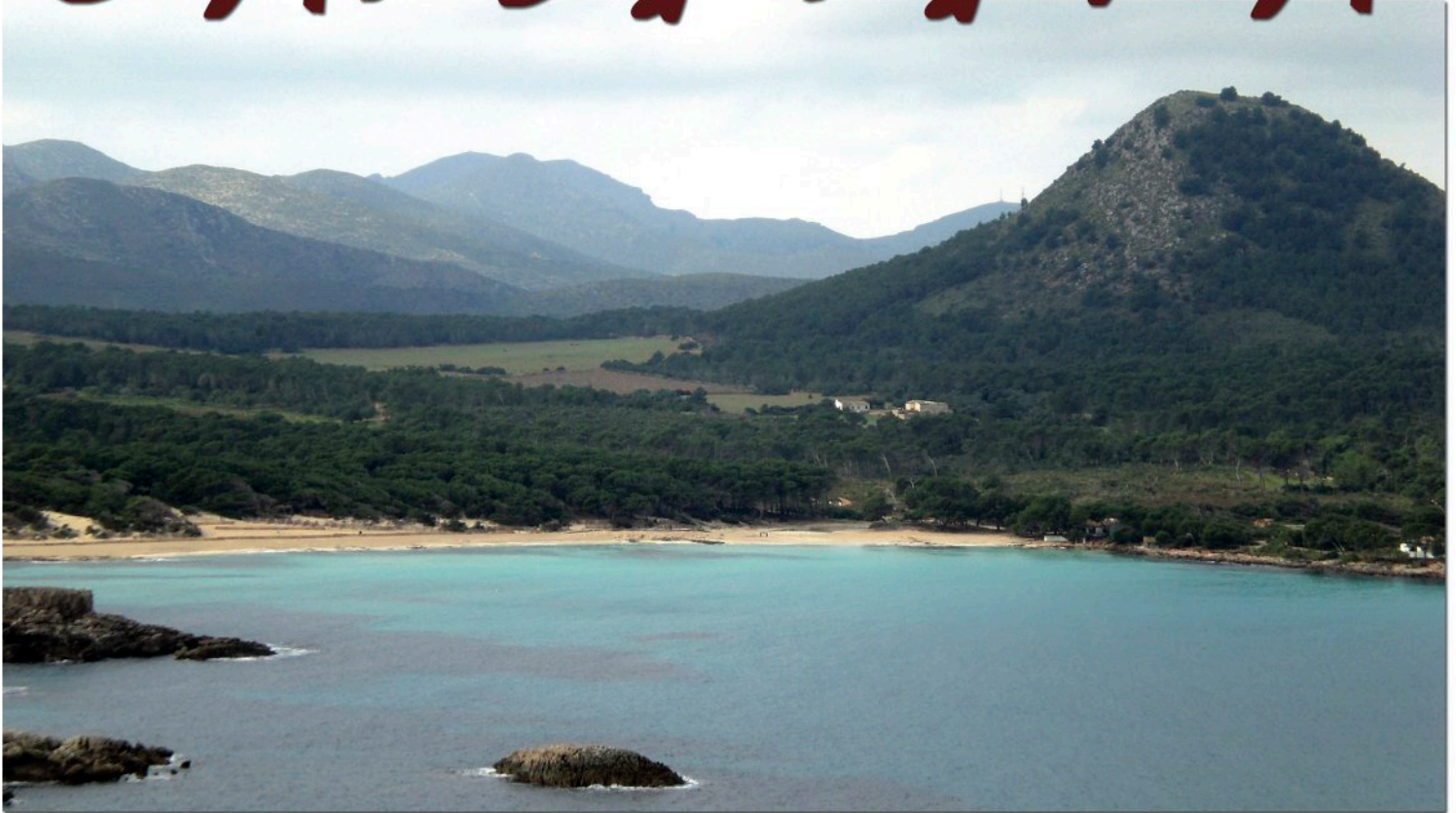
SFME
SERVEIS FERROVIARIS DE MALLORCA

CTM
CONSORCI TRANSPORTS MALLORCA

GOVERN
de les ILLES
BALEARS
www.illesbalears.cat

Conselleria
de Mobilitat
i Ordenació
del Territori

CAPDEPERA

un tresor per descobrir

Ajuntament de Capdepera

